

కార్మిక లోకం

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక.

వ్రతినెల 1వ తేదీన వెలువడుతుంది.

సంపుటి 3

★

ఏప్రిల్ 1974

★

వెల: ఒక రూపాయి

★

సంచిక 6

సంపాదకీయం

ఇందులో...

1. సంపాదకీయం.
2. సమ్మెలు — లెనిన్.
3. హానోయ్ పర్యటనానుభవాలు — బి.టి. రణదివె.
4. జాతీయ వేతన విధానం — యం. కె. పాండె.
5. భారత ప్రజాస్వామికోద్యమం.... — ఇ. యం. యస్.
6. పారిశ్రామిక సంబంధాల్లో.... — ఆర్. ఉమానాథ్.
7. పొగాకు పరిశ్రమలో.... — కొండగుంట వెంకటేశ్వర్లు.
8. కాటన్, టెక్స్టైల్స్ పరిశ్రమ — వి. శ్రీహరి.
9. ఆంధ్రావని అంతా నిరసన ప్రదర్శనలు
10. ఇతరములు.

పోరాటాలద్వారా కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వ పునాదులను బద్దలు కొట్టండి

ఈ సంవత్సరం జనవరి, ఫిబ్రవరి నెలల్లో లక్షలాది కార్మికులతో కూడు కున్న ఒకనూతన సమ్మెల వెల్లువ దేశమంతటా ప్రజ్వలిల్లింది. ఈ సమ్మెలు దీర్ఘ కాల స్వభావాన్ని కలిగియున్నవి. వీటి ప్రభావం భారతదేశంలోని పారిశ్రామిక సంబంధాలమీద ఎంతగానో పడింది.

బొంబాయిలో 41 రోజులపాటు జరిగిన రెండులక్షల కాటన్ టెక్స్టైల్ కార్మికుల దీర్ఘకాలిక సమ్మెవల్ల నష్టపోయిన పనిదినాలు 80 లక్షలు. భారతదేశ వ్యాపితంగా దాదాపు మూడులక్షలమంది జనపనార కార్మికులు 31 రోజులపాటు జరిపిన సమ్మెవల్ల మరో 80 లక్షల పనిదినాలు నష్టపోవడం జరిగింది. తమిళనాడు టెక్స్టైల్ కార్మికులు లక్షన్నరమంది ఫిబ్రవరిలో స్ట్రైక్ చేరటంతో వారి సమ్మె వల్ల కూడా 20 లక్షల పనిదినాలు నష్టపోయినట్లు స్థూలమైన అంచనాలనుబట్టి తేలు తున్నది. ఆ రీతిగా ఈ రెండు మాసాలలో జరిగిన ప్రధానమైన ఈ మూడు సమ్మెలలోనే నష్టపోయిన పనిదినాలు కోటి 80 లక్షలు. ఈ అంకె 1972 లోగానీ 1973 లోగానీ నష్టపోయిన పనిదినాలకన్న చాలా ఎక్కువ.

దీనికితోడు ఈ రెండుమాసాలలో స్థానికంగా ఫ్యాక్టరీలలోను, పరిశ్రమలలోను జరిగిన మరెన్నో సమ్మెలవల్ల కూడా పెద్దమొత్తం పనిదినాలు నష్టపోవడం జరిగింది. అంతేకాదు ఇదేకాలంలో పారిశ్రామిక తగాదాలవల్ల లాకవుట్లు ప్రకటించటంతో కూడా చాలా పెద్ద మొత్తం పనిదినాలు నష్టపోవడం జరిగింది. దీనితో నష్టపోయిన పనిదినాల మొత్తం సంఖ్య మరింతగా పెరిగిపోయింది.

భారత రాష్ట్రపతి, ప్రధానమంత్రి ప్రస్తుత ఆర్థిక చిక్కుల దృష్ట్యా ఉత్పత్తి దెబ్బతినే పనులు చేయవలదని కార్మిక వర్గానికి పదే పదే ఎన్ని రకాల పన్యాయచేసినా ఉవ్వెత్తుగా ఉలికిపెట్టుతున్న కార్మికవర్గ పోరాటాలు తీవ్రస్థాయికి కుంటూనే ఉన్నాయి. సమ్మెలపై మామూలీయం ప్రకటనామని వారు

చెప్పినట్లుగా కార్మికవర్గం ముఖ్యమైన ధోరణులు చెప్పుడంటేను, సమాజ రీత్యావుండు అనుబంధాలతో నిమిత్తం. లేకుండా అన్ని పక్షాల కార్మికులూ ఆ బెదరింపులను అసహ్యించుకుంటున్నారు, భరించుకున్నారు.

ప్రభుత్వంగానీ, పారిశ్రామికాధిపతులుగానీ, కార్మికవర్గ వ్యతిరేక ఒప్పందాలను కార్మికవర్గంపై రుద్దుటకు ఐ. యన్. టి. యు. సి పై ఆధారపడినందువలన యింకా ఏమాత్రం లాభం లేదనునది బొంబాయి టెక్స్టైల్ కార్మికులసమ్మె, జూబ్ కార్మికుల సమ్మె స్పష్టంగా యుజువుపరచినాయి. ఐ. యన్. టి. యు. సి నాయకులు పై రెండుసమ్మెలలో పాల్గొనకుండా తమ అనుచరులను కూడా ఆపుచేయలేని దుస్థితిలో పడిపోయారు. అంతేకాదు ఐ. యన్. టి. యు. సి నాయకత్వంలో ఒకభాగం ఐ. యన్. టి. యు. సి నాయకులు సిగ్గువిడచి తమనుతాము యజమానులకు అమ్మువేసు కోవడం యెడల తమతీవ్ర అసంతృప్తిని వ్యక్తపరిచారు. తుదకు ఐ. యన్. టి. యు. సి నాయకులు మొదట అంగీకరించినదానికన్నా కొంత అదనంగా కార్మికులకు యజమానులు ఇవ్వవలసేవచ్చింది. ఐ. యన్. టి. యు. సి నాయకత్వంయొక్క అసలు స్వరూపాన్ని గతానికన్నా స్పష్టంగా కార్మికవర్గమంతా ప్రహించింది.

జనపనార కార్మికుల సమ్మె సందర్భంలో ఆ సమ్మెను నిర్వహించడంలో భాగస్వాములైన కార్మికసంస్థలన్నీ తుదివరకూ ఐక్యంగా నిలుచున్నవి. అన్ని ట్రేడ్ యూనియన్లకలిసే సమ్మెను జాయింటుగా ఉపసంహరించుకున్నవి. తమ నిర్దానంయెడల పూర్తి ఆత్మవిశ్వాసంతోనూ సంతృప్తితోనూ కార్మికులు పనుల్లోకివెళ్ళారు. ఈ సమ్మెలో నాయకత్వస్థానాన్ని అలంకరించిన సి. ఐ. టి. యు. సమ్మెకాలమంతా సమ్మెలోపాల్గొన్న అన్ని సెక్షన్సులోనూ ఐక్యతను కాపాడుటలో ప్రముఖపాత్ర వహించింది.

అయినా సమ్మెకు ఎ. ఐ. టి. యు. సి. నాయకత్వం పహించిన బొంబాయిలో దాంగే సమ్మెలో భాగస్వాములయిన తోటి సంస్థలకుగానీ, సమ్మెచేస్తున్న కార్మికులకుగానీ ఏమాత్రం తెలియకుండా చాటుమాటుగా ముఖ్యమంత్రితో మంరనాలాడి వేరనాలలో ఆతి కొద్ది పెరుగుదలకు అంగీకరించి సమ్మెను ఉపసంహరించాడు. ఈ ద్రోహాన్ని సమ్మెలో భాగస్వాములయిన సంస్థలన్నీ గట్టిగా వ్యతిరేకించినవి. ప్రభుత్వ యజమాన్యాన ఉన్న మిల్లులలోని టెక్స్టైల్ కార్మికులు సమ్మె విరమణ అనంతరంకూడా సమ్మెను కొనసాగించారు. తుదకు ఎ. ఐ. టి. యు. సి. కార్యకర్తలు సయితం దాంగే ద్రోహబుద్ధితో అనుసరించిన ఐక్యతను భంగపరిచే ఈ విచ్చిన్న చర్యయడల తమ తీవ్రవ్యతిరేకతను వ్యక్తపరచారు.

తమిళనాడులో జరిగిన సమ్మెసందర్భంలోకూడా యితర కేంద్ర సంస్థలు అనుసరించిన విచ్చిన్నకర ఎత్తుగడలకు వ్యతిరేకంగా సి. ఐ. టి. యు. సి. పోరాడింది. కార్మికవర్గంతో గట్టిగా నిల్చింది. ఇతర కార్మిక సంస్థలు పోరాటంలో ఉగ్రసలాటను ప్రదర్శించినప్పటికీనీ, కొన్ని మిల్లులలో రాజీచేసుకొని సమ్మెను విరమించినప్పటికీనీ, చింటరిగానే సి. ఐ. టి. యు. సి. పోరాటాన్ని విజయవంతంగా సాగించింది. చలాంటి విచ్చిన్నకర కుట్రల తర్వాతకూడా టెక్స్టైల్ వర్కర్స్ లో ఐక్యతయెడల ఏర్పడిన అమోఘమైన ఆతురత, పట్టుదల కారణంగా సమ్మెను కొనసాగించడంలో పూర్తి ఐక్యత ప్రతిబింబించింది.

ఈ పోరాటాలద్వారా కార్మికవర్గ పోరాటాలు నిర్వహించే ముందుపీఠీన నిలిచే మొనగాడుగా సి. ఐ. టి. యు. సి. నిరపడింది.

ప్రభుత్వం ఈ పోరాటాలలో బహిరంగంగానే యజమానుల పక్షం వహించింది. ఈ సమ్మెలను విచ్చిన్నపద్ధుటకు, అణచివేయుటకు చేయగలిగినదంతా చేసింది. ఈ దుర్మార్గాలను కార్మికవర్గం అడుగడుగునా తీవ్రంగా ప్రతిఘటించింది. అనేక ఇబ్బందులకు లోనౌతూకూడా ఈ పోరాటాన్ని దీర్ఘకాలం నడపడానికి కార్మికులు సిద్ధపడ్డారు.

ఈ పరిస్థితిని ఎదుర్కొను సందర్భంలో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు పూర్తిగా దివాళాకోరు విధానాన్ననుసరించినవి. ఎందకోట్ల రూపాయల ఉత్పత్తి పెబ్బుతిన్నప్పటికీ తమ మొండివైఖరినే కొనసాగించినవి. ఈ విధానాలు ఉత్పత్తి యడల వారు చూపించే నామమాత్రపు ఆతురతయొక్క నిజస్వరూపాన్ని బహిష్కరించినవి.

అభివృద్ధికర కార్మిక విధానాలగురించి కేంద్రకార్మికమంత్రి కె. వి. రఘునాథరెడ్డి ఎన్ని గప్పాలుకొట్టినా ఈ సమ్మెలలో జోక్యం పుచ్చుకోవడంలో పూర్తిగా విఫలత చెందారు. కేంద్ర కార్మిక మంత్రి జోక్యం పుచ్చుకొనుటను మహారాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి ఏమాత్రం మొగమాటం లేకుండా ఖచ్చితంగా నిరాకరించాడు. జనపనార కార్మికులిచ్చిన సమ్మెరోటీసులో పేర్కొనబడిన సమస్యలను చర్చించుటకు కేంద్ర కార్మికమంత్రి రెండుమార్లు త్రైపాక్షిక సమావేశాలు జరిపినప్పటికీ పశ్చిమబెంగాల్ ప్రభుత్వమూ, ఐ. యన్. టి. యు. సి. లోని ఒక భాగమూ తమ మొండివైఖరికే కట్టుబడివుండి ఆయనను ఈ డ్రామాకంతటికీ ఒక మూగప్రేక్షకునిగా చేశారు. కేంద్రకార్మికమంత్రిగారి అవస్థే యిలావుంటే కేంద్ర కార్మిక సంబంధాల ఉద్యోగుల స్థితి ఎలా వుంటుందనేది ఊహించవచ్చు. కార్మికశాఖాధికారుల పూర్తి నిరర్థకమైన సాచివేత విధానం యీ సమ్మెల సందర్భంలో ఎంతో స్పష్టంగా కనిపించింది.

ఈ సమ్మెలవల్ల వచ్చిన లాభాలనుగురించి వేతనాలు కోల్పోయినందున కార్మికులకు సంభవించిన ఆర్థికపరమైన నష్టాలనుగురించి ఎంతో శ్రమకోర్చి కొందరు పెట్టుబడిదారీ గణిత శాస్త్రజ్ఞులు లెక్కలుకట్టి తుదకు ఈ సమ్మెలవల్ల కార్మికులు పెద్దమొత్తాలు నష్టపోయినట్లుగా రుజువుపరచ ప్రయత్నించారు. ఈ సమ్మెల కాలంలో కార్మికవర్గం నిర్మించుకొన్న ఐక్యతద్వారాను, యజమానుల ఐ. యన్. టి. యు. సి. నాయకుల కుట్రలను గట్టిగా ప్రతిఘటించబంద్వారాను సాధించిన బ్రహ్మాండమైన విజయాలను పాపం వారెలా గుర్తించగలరు! ఈ సమ్మెల సందర్భంలో నిర్మించుకున్న నిర్దానం ఇకముందు రానున్న పోరాటాలలో పదునైన ఆయుధంగా ఉండగలదు. సమీపభవిష్యత్తులో అనేక పోరాటాలు రానున్న సూచనలు స్పష్టంగా కనిపిస్తూనేవున్నవి.

గతంలో అంగీకరించబడిన రోజుకు 10 గంటల పని విధానంను అమలు జరిపించుకొనుటకు, రైల్వేబోర్డువారు తమ వాగ్దానాలనుండి జారుకొనుటకు చేస్తున్న ప్రయత్నాలనుగట్టిగా ఎదుర్కొనుటకు లోకోరన్నింగ్ శాప్ వారు స్థిరసంకల్పంతో ఉన్నారు. ఆల్ ఇండియా రైల్వేమెన్సు పెడరేషన్ వారు ఆఖిలభారత సమ్మెను గురించి నిర్ణయం తీసుకొనియున్న ఈ సందర్భంలోనే కొన్ని ఇతర కేటగిరీలవారుకూడా సమ్మెనుగురించి చర్చిస్తూనే ఉన్నారు. ఆలిండియా రైల్వేమెన్సు పెడరేషన్, మరియు ఇతర అన్ని కేటగిరీలవారి సంస్థలకలసి అఖిల భారత స్థాయిలో 27-2-74న ఢిల్లీలో జరిపిన సదస్సులో రైల్వే కార్మికోద్యమాన్ని ఐక్యపర్చు

(మి గ తా 38 వ పే జి లో)

స మ్మె లు

— లెనిన్

(కలెక్టర్ వర్క్ 4 వ సంపుటం నుండి)

[కార్మికులు సమ్మెలకు పూనుకోరాదని ఒకరూ, సమ్మెలపై మారుతోరియం ప్రకటించాలని మరొకరూ, భారత రాష్ట్రపతి, ప్రధానమంత్రి పోటాపోటీలుగా కార్మికులకు సలహా లిస్తున్నారు. అదే పల్లవి అందుకొని ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్మిక మంత్రి 5 సంవత్సరాలవరకూ కార్మికులు స్వచ్ఛందంగా సమ్మె హక్కును వదలు కోవాలని సలహా ఇస్తున్నారు. దేశభక్తిని గురించి అదేపనిగా కార్మికులకు ఊదరగొడుతున్నారు. సమ్మెలపై లెనిన్ వ్రాసిన వ్యాసాన్ని యీ సందర్భంలో కార్మికలోకం పాఠకు అందించటం సముచితంగా వుంటుందని అందిస్తున్నాం.] — సం.

ఈ మధ్యకాలంలో కార్మికసమ్మెలు అతి తరచుగా జరుగుతున్నాయి. అనేక సమ్మెలు జరగని పారిశ్రామిక గుబేరియా అంటూ ఒక్కటి లేదు. అంతేగాదు పెద్ద నగరాలలో సమ్మెలు అహర్నిశలూ జరుగుతున్నాయి. అందువల్ల సమ్మెల ప్రాధాన్యత ఏమిటి అనేసమస్యను వాటిని నిర్వహించే పద్ధతులనుగురించి, సోషలిస్టులు అందులో పాల్గొనే కర్తవ్యాల గురించి వర్తచైతన్యంగల కార్మికులు అంతకంతకు ఎక్కువగా ఆలోచించవలసి వస్తుంది.

ఈ సమస్యలపై మా ఆలోచనలు ఏమిటో కొంత సూక్ష్మంగా చెప్పేందుకు ప్రయత్నిస్తాను. మా మొదటి వ్యాసంలో కార్మికవర్గ ఉద్యమంలో సమ్మెల ప్రాధాన్యతను వివరించేందుకు ప్రయత్నిస్తాను. రెండవదానిలో రష్యాలో సమ్మె వ్యతిరేక చట్టాలనుగురించి వివరిస్తాను. మూడవదానిలో రష్యాలో సమ్మెలు నడుపబడిన; బడుతున్న తీరును వాటి పట్ల వర్తచైతన్యంగల కార్మికులు తీసుకోవలసిన వైఖరిని స్పష్టికరిస్తాను.

సమ్మెల వెల్లువ తయారైనందుకు, అవి ఇంతగా వ్యాప్తి చెందినందుకు కారణాలను మొదట గమనిద్దాం. తమ వ్యక్తిగత ఆనుభవాలనుండి; ఇతరులు చెప్పే విషయాల మూలంగా, పత్రికల వార్తలనుబట్టి సమ్మెలను గురించి ఆలోచించేవారు ప్రతి ఒక్కరు ఎక్కడ పెద్ద ఫ్యాక్టరీలు ఏర్పడి: సంఖ్యాత్మకంగా పెరుగుతాయో, అక్కడే సమ్మెలు జరిగి, వ్యాప్తిచెందు తాయని గమనించగలరు. వందలు (అప్పుడప్పుడు వేలసంఖ్యలలో సహితం) సంఖ్యలో కార్మికులకు పనిచూపే పెద్ద ఫ్యాక్టరీలలో సమ్మె జరగనిదంటూ వుండడం సకృత్ మాత్రమే. రష్యాలో కొద్ది పెద్ద ఫ్యాక్టరీలే వున్నప్పుడు, సమ్మెలుగూడ కొద్దిగానే వుండేవి. పాత పారిశ్రామిక జిల్లాలలోనూ, క్రొత్తపట్టణాలు, గ్రామాలలోను పెద్ద ఫ్యాక్టరీలసంఖ్య విపరీతంగా పెరుగుతుండడంతో సమ్మెలుగూడ అతి తరచుగా జరుగుతున్నాయి.

భారీ ఫ్యాక్టరీ ఉత్పత్తి ఎప్పుడూ సమ్మెలకు ఎందుకు

దారి తీస్తుంది? పెట్టుబడిదారీ విధానం కార్మికులను తమ యజమానులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడక తప్పని పరిస్థితిని కలిగిస్తుంది. ఉత్పత్తి భారీవుతున్న సాగుతున్నప్పుడు, ఆ పోరాటాలు అనివార్యంగా సమ్మె రూపాన్ని సంతరించుకుంటాయి.

దీనిని మరికొంత వివరిస్తాను.

భూమి, ఫ్యాక్టరీలు, ఉత్పత్తి పరికరాలు కొద్దిమందిగా వుండే భూస్వాముల, పెట్టుబడిదారులకు స్వంతమై, అత్యధికులుగా వుండే ప్రజలు, అసలు అసి లేకుండానో లేదా అతి కొద్దిపాటిగానో కలిగి, తమనుతాము శ్రామికులుగా యితరులకు కూలికి పనిచేసే వారిగా తయారుచేసే సాంఘిక వ్యవస్థను పెట్టుబడిదారీ విధానము అని పిలుస్తాము. భూస్వాములు, ఫ్యాక్టరీ యజమానులు, శ్రామికులకు కూలి ఇచ్చి, వారిచేత ఏదో ఒకరకమైన వస్తువులను తయారు చేయించి, వాటిని బజారులో పెట్టి అమ్ముకుంటారు. అంతేగాక ఈ ఫ్యాక్టరీ యజమానులు శ్రామికులు వారి కుటుంబాలు, చావకుండా వుండే మాత్రపు కూలి ఇచ్చి; అంతకుపైన కార్మికుడు ఉత్పత్తి చేసినదంతా తన లాభం పేరుతో జేబులలో వేసుకుంటారు. యజమానులు. కాబట్టి పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థలో కార్మిక ప్రజా సమూహం యితరుల జీతగాళ్ళగా వుంటారు. తమకోసం గాకుండా, వేతనాలకోసం యితరులకుపనిచేస్తారు. యజమానులు జీతాలు తగ్గించేందుకు అహర్నిశలూ ప్రయత్నిస్తుంటారు. కార్మికులకు ఎంత తక్కువ వేతనం యస్తే వారికి అంత ఎక్కువ లాభం వస్తుందనేది అర్థమౌతూనే వుందిగదా? అదే సమయంలో తమ కుటుంబాలకు తగినంత తిండి పెట్టేందుకు, మంచి ఇండ్లలో వుండగలిగేందుకు, భిక్షగాళ్ళలాగాక, యితరులతో సమంగా దుస్తులు వేసుకునేందుకు పీలుగా, సాధ్యమైనంత ఎక్కువ వేతనాలు పొందేందుకు కార్మికులు ప్రయత్నిస్తారు. కాబట్టి ఈ వేతనాలను గురించి కార్మికుల-యజమానుల మధ్య నిరంతరం పోరాటం సాగుతూనే వుంటుంది. తన దృష్టిలో అర్హుడనుకున్న వాడిని కూలిగా నియమించుకునే స్వేచ్ఛ యజమానికి ఉంటుంది. కాబట్టి అత్యంత చౌకగా వచ్చేవారినే నియమించుకుంటాడు. తనకు నచ్చిన యజమాని వద్ద పనిచేసే స్వేచ్ఛ కూలికి వుంది. కాబట్టి తను సాధ్యమైనంత ప్రియంగా వుండాలని భావిస్తాడు. అందరి కన్న ఎక్కువగా ఎవరు తనకు వేతనం ఇస్తారో వారి వద్దనే

(మిగతా 4వ పేజీలో)

ఒక్కొక్కరుగా పోరాడే శక్తి కార్మికులకు లేదు

(మూ డ వ పే జీ త రు వా యి)

పనిచేసాడు, పల్లె పట్టులోగాని, పట్టణ ప్రాంతాలలోగాని పనిచేసే ప్రతి శ్రామికుడు, తాను భూస్వామివద్ద పనిచేస్తున్నా; ధనికరైతువద్ద చేస్తున్నా, కాంట్రాక్టర్ వద్దగాని, ఫ్యాక్టరీ యజమానివద్దగాని ఎక్కడైనా, ఎవరివద్దనైనా తాను పనిచేసే యజమానితో ఈ వేతన సమస్యమీద ఎల్లప్పుడూ పోరాడు తూనే వుంటాడు.

అయితే ఏ ఒక్క పారిశ్రామికుడైనా వంటరిగా ఈ పోరాటం సాగించగలడా? శ్రామిక ప్రజల సంఖ్య పెరుగుతున్నది. రైతాంగం నాశనం చేయబడుతున్నది. వారంతా పట్టణాలకో, ఫ్యాక్టరీలకో పరుగులు పెడుతున్నారు. కార్మికులవృత్తి అవకాశాలనుకాజేసేయంత్రాలను భూస్వాములూ, ఫ్యాక్టరీ యజమానులు ప్రవేశపెడుతున్నారు. పట్టణాలలో నిరుద్యోగులు పెరుగుతున్నారు. పల్లెలలో బిచ్చగాళ్ళ సంఖ్య అంతకంతకూ ఎక్కువౌతున్నది. ఆకలిమంటలకు గురౌతున్న ఈ నిర్భాగ్యుల వేతనాలు అంతకంతకు తగ్గేటందుకు దారితీస్తున్నారు. తనంతగా వంటరిగా యజమానులతో పోట్లాడడం అసాధ్యమౌతుంది. కార్మికుడు మంచి వేతనాన్ని కోరితేనో, ఉన్న వేతనంలో కోతను అంగీకరించకపోతేనో, యజమాని ఆ కార్మికునికి ఉద్వాసన చెప్తాడు. తక్కువ వేతనాలకు ఆనందంగా పనిచేయడానికి సిద్ధమయ్యే అన్నారులు గేటు ముందు ఎందరో వుంటారు.

గ్రామీణ పట్టణ ప్రాంతాలలో నిరంతరం అధికంగా నిరుద్యోగులు వుండే స్థితికి ప్రజలు నాశనం చేయబడినప్పుడు, ఫ్యాక్టరీ యజమానులు విపరీతమైన లాభాలను నింపుకోగలిగినప్పుడు, కోటీశ్వరుల చేతిలో చిన్న యజమానులు పీల్చివేయబడినప్పుడు, పెట్టుబడిదారుల ముందు వ్యక్తిగతంగావుండే కార్మికుడు పూర్తి శక్తిహీనుడౌతాడు అప్పుడు పెట్టుబడిదారుడు కార్మికుడిని తనఉక్కు పాదాలతో సలిపివేయగలడు బానిస బ్రతుకుతో అతనిని మరణోన్ముఖుణ్ణి చేయగలడు. అతన్ని

అంధ కార్మికుల ప్రదర్శన

బొంబాయిలోని అంధుల వర్క్ షాప్ కార్మికులు 100 మంది జీతాలు పెంచాలని ప్రావిడెంటుఫండు, ఇ. యన్. ఐ స్కీము, డి. ఎ. సెలవు సౌకర్యాలు, గ్రాట్యూటీ, బోనసు తమకు వర్తింపజేయాలని కోరుతూ సి.ఐ.టి.యు యూనియన్ నాయకత్వాన ప్రదర్శన జరిపి ముఖ్యమంత్రికి మహజరు యిచ్చారు.

వర్క్ షాప్ మేనేజిమెంటు కార్మికులపట్ల అవలంబిస్తున్న పాశవిక వైఖరి మూలకంగా ఆత్మహత్యకు పాల్పడినవారు, నిర్దయగా బయటకు గెంటివేయబడి రోడ్డుమీదనే చనిపోయిన వారూ వున్నారు. ప్రధానమంత్రికి మనవి చేసుకొన్న నేరానికి ఉద్యోగం నుండి ఉడగొట్టబడిన వారున్నారు.

ఈ అన్యాయాలన్నింటికి వ్యతిరేకంగా అంధ కార్మికులు ఫిబ్రవరి 23 న ప్రదర్శన జరిపారు.

మాత్రమే కాదు కార్మికుని భార్య, పిల్లలనుగూడ అదేగతికి నెట్టడం పెట్టుబడిదారుకు సాధ్యమౌతుంది.

చట్టరీత్యా తగు రక్షణ పొందలేని వృత్తులలో వున్న కార్మికులను లేదా పెట్టుబడిదారులకు తగు ప్రతిఘటన యివ్వలేని వృత్తులను ఉదాహరణగా చూద్దాం. అలాంటి వాటిలో చాలా ఎక్కువ పనిగంటలు, కొన్ని సందర్భాలలో 17-19 గంటలవరకు పనిచేస్తుండడం మనం గమనించగలం. 5, 6 సంవత్సరాల పిల్లలు శక్తిమించి చెమటోడ్చడం చూడగలం. శాశ్వతంగా ఆకలితో మోడి, పస్తులమూలంగా క్రమేపీ మరణానికి గురౌతున్న ఒకతరం కార్మికులను మనం చూడవచ్చు. ఉదాహరణకు పెట్టుబడిదారులకోసం తమ యిండ్లలో పనిచేసే కార్మికులను చూడండి. ఇలాంటి ఉదాహరణలను ప్రతి కార్మికుడు అనేకం గుర్తుచేయగలడు? యజమానుల నియంతృత్వ చర్యలను తగ్గించగల చట్టబద్ధ రక్షణను సాధించలేనప్పుడు, కార్మికులు తగిన ప్రతిఘటన ఇవ్వలేనప్పుడు పెట్టుబడిదారి విధానంలో కార్మికులు భయంకరంగా అణగదొక్కబడతారు. అలాంటి భయంకరస్థితి, బానిస, అర్థబానిసల యుగాలలో సహితం కానరాదు.

తమ స్థితి అంత తీవ్రతరమయ్యే పరిస్థితిని తొలగించుకొనేందుకు కార్మికులు తెగించి పోరాడడం ప్రారంభిస్తారు. ఒక్కొక్కరుగా పోరాడే శక్తి ఏ మాత్రం తమకులేదనే నిషయం కార్మికులు గ్రహించగానే, పెట్టుబడిదారి దౌష్ట్యం తమను అణచిపారేయ చూస్తున్నప్పుడు తమ యజమానులకు వ్యతిరేకంగా సమిష్టిగా ఎదురుతిరిగేందుకు కార్మికులు ప్రయత్నిస్తారు. అప్పుడే కార్మికుల సమ్మెలు ప్రారంభమౌతాయి. మొదట కార్మికులు సాధారణంగా తమ లక్ష్యమేమిటో గ్రహించలేరు. తమ పోరాటపు గమ్యం చైతన్యం లోపించినప్పుడు వారు కేవలం యంత్రాలను ధ్వంసంచేస్తారు. ఫ్యాక్టరీలను నాశనం చేస్తారు. తమ క్రోధాగ్నిని యజమానులకు ప్రదర్శించాలని మాత్రమే వారు కోరుకుంటారు. తమ దైన్యతా స్థితినుండి బయటపడేందుకు వారి సమిష్టి శక్తితో ప్రయత్నిస్తారు. అయితే తమ స్థితి యింత నిస్సహాయంగా ఎందుకు తయారైందో, దేనికోసం తాము కృషిచెయ్యాలో వారికి అప్పటికి అర్థమై ఉండదు.

అన్ని దేశాలలోను కార్మికుల క్రోధాగ్ని మొదట విడివిడిగా జరిగే తిరుగుబాటు రూపమే తీసుకుంది. వీటిని రష్యాలో పోలీసులు, ఫ్యాక్టరీ యజమానులు 'తిరుగుబాటు' అనేవారు. అన్ని దేశాలలోను యిలాంటి అడపా దడపా జరిగే పోరాటాలు ఒకవైపు శాంతియుత సమ్మెలకు దారి తీయగా, మరోవైపు తమ విముక్తికి కార్మికుల బహుముఖ పోరాటాలకు దారితీసింది.

కార్మికవర్గ పోరాటాలకు సమ్మెల (లేదా పనినిలుపుదలల) ప్రాధాన్యత ఏమిటి? దీనికి సమాధానం చెప్పేముందు సమ్మెలను గురించిన పరిపూర్ణ అవగాహన మనకు వుండాలి.

(మి గ తా 5 వ పే జీ లో)

సమ్మెలంటే పెట్టుబడిదార్లకు కంపరం

(4 వ పేజీ తరువాయి)

ఇంతకుముందే వివరించినట్లు కార్మికుల వేతనాలు, వారికి, యజమానులకు మధ్య జరిగే ఒప్పందాలను బట్టి నిర్ణయమౌతాయి. అలాంటి సందర్భాలలో వ్యక్తిగా కార్మికుడు పూరిగా శక్తిహీనుడౌతాడు. తమ కోర్కెల సాధనకు వారు సమిష్టిగా పోరాడాలి. జీతాలకోతను ఎదిరించేందుకు లేదా పెరుగుదలను సాధించేందుకు వారు సమ్మె పోరాటాలను సాగించక తప్పదు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థపై ప్రతి దేశంలోనూ కార్మిక సమ్మెలు వుంటాయి. యూరప్ లోగాని, అమెరికాలోగాని, ప్రతిచోటా తాము అనైక్యంగావుంటే శక్తిహీనులంగా వుంటామని కార్మికులు భావిస్తుంటారు. సమిష్టిగా మాత్రమే సమ్మె చేయడం లేదా సమ్మెకు పూనుకుంటామని హెచ్చరించడంవలన మాత్రమే వారు యజమానులను ప్రతిఘటించగలరు. పెట్టుబడిదారీ విధానం అభివృద్ధి చెందేకొలది పెద్దపెద్ద ఫ్యాక్టరీలు త్వరితగతిన స్థాపించబడేకొలది, చిన్న చిన్న పెట్టుబడిదారులు రంగంనుండి పెద్ద పెట్టుబడిదారులచే అంతకంతకు లొంగించబడేకొలది నిరుద్యోగం పెరుగుతుంది. (సాధ్యమైనంత తక్కువ వేతనం యిచ్చి) చౌకగా తమ వస్తువులను ఉత్పత్తిచేయాలనే పోటీ పెట్టుబడిదారుల మధ్య తీవ్రతరమౌతుంది. పరిశ్రమల అస్థిరత లేదా ఉగిసలాట ప్రస్ఫుటమౌతుంది. సంక్షోభం మరింత తీవ్రతరమవుతుంది. ఇలాంటి పరిస్థితులను ఎదుర్కొనేందుకు కార్మికులకు సమిష్టి ప్రతిఘటన మరింత అవసరమౌతుంది. పరిశ్రమలు పురోగమిస్తున్నప్పుడు ఫ్యాక్టరీ యజమానులు అత్యధిక లాభాలు సంపాదిస్తారు. వాటిలో కార్మికులకు భాగమివ్వాలని ఆలోచించరు. సంక్షోభం బద్దలైనప్పుడు నష్టాలను కార్మికుల నెత్తిన రుద్దాలని వారు ప్రయత్నిస్తారు. యూరోపియన్ దేశాలలో సమ్మెల ఆవస్యకతను ప్రతివారు అంగీకరిస్తున్నారు. అందువల్లనే ఆ దేశాలలో సమ్మెల ప్రయత్నాలను నిషేధించే చట్టాలులేపు ఒక్క రష్యాలో మాత్రమే సమ్మెలను నిషేధించే ఆటవికచట్టాలు ఇంకా అమలులో ఉన్నాయి. (ఈ చట్టాల గురించి, వాటి అమలుగురించి మరో సందర్భంలో చెప్పుకుందాం.)

అయితే పెట్టుబడిదారీ సమాజపు స్వాభిక్త మూలంగానే తలెత్తే సమ్మెలు ఆ సామాజిక వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా కార్మిక వర్గ పోరాటాల ప్రారంభానికి చిహ్నం. ఆస్తిలేని కార్మికుడు ఒంటరిగా సంపన్న పెట్టుబడిదారులతో తలపడుతుండడం కార్మికుల బానిస బ్రతుకుకు చిహ్నం. అయితే నిరుపేద కార్మికులు ఐక్యమైతే పరిస్థితి మారుతుంది. పెట్టుబడిదారులకు వుండే పరికరాలు, వస్తువులకు తమ శ్రమశక్తిని జోడించి పనిచేయడానికి కార్మికుడు అంగీకరించకపోతే, పెట్టుబడిదారులకు ఏ సంపదా ప్రయోజనకారికాదు. పెట్టుబడిదారులతో కార్మికుడు ఒక్కొక్కరుగా పోట్లాడేతీరులో పోరాడవలసివస్తే వారు బానిసలుగా మిగిలిపోతారు. తమకు కావలసిన కబళం సంపాదించుకునేందుకు యితరులకు నిరంతరం సేవచేసేవారుగానే మిగిలిపోతారు. వారు ఎల్లప్పుడు సాధువులుగాను, మూగకూలీలుగాను బ్రతకవలసి

వస్తుంది. అయితే తమ కోర్కెలను వారు సమిష్టిగా ప్రకటించి, డబ్బుసంచులకు లొంగకుండావుండేవారికి బానిస బ్రతుకు అక్కరలేదు. మానవుడిగా బ్రతకవచ్చు. బానిసలు, యజమానులు కావాలని డిమాండ్ చేస్తారు. పెట్టుబడిదారులు భూస్వాములు కోరేలా పనిచేయడం, బ్రతకడం వారు అంగీకరించరు. కొద్ది పాటి సోమరులను మరింత సంపన్నులుగా చేసేందుకుగాక, తమ శ్రమ తమను మానవులుగా ఉపయోగించాలని డిమాండ్ చేయడం ప్రారంభిస్తారు.

తాము కార్మికులుగా ఎలా జీవించాలని వాంఛిస్తారో అలా బ్రతకాలని కోరుకుంటారు. తమ ఆధిక్యతను హీనపర్చడం మొదలౌతుంది. కనుక సమ్మెలు పెట్టుబడిదార్లలో భయోత్పాతాన్ని కలిగిస్తాయి. 'మీ బలాభ్యుబాసలు వాంఛిస్తే, యంత్రాలన్ని ఆగిపోతాయి.' ఇది జర్మన్ కార్మికుల ఒక గీతంలో కార్మికుల గురించి చెప్పిన చరణం. వాస్తవంలో ఫ్యాక్టరీలు, భూస్వాములభూమి, యంత్రాలు, రైల్వేలు మొదలైనవి ఒక రాక్షస యంత్రంలో ఆకులవంటివి. ఈ రాక్షస యంత్రం అనేక ఉత్పత్తులను తీస్తుంది. వాటిని ప్రాసెస్ చేస్తుంది. వాటిని చేరవలసినచోటికి చేరుస్తుంది. భూమినిదున్నే; భూగర్భంనుండి ఖనిజాలను వెలికితీసే, ఫ్యాక్టరీలలో వినిమయ వస్తువులను తయారుచేసే, ఇండ్లుకట్టే బేలుదారి, వర్కుషాపు కూలిరైల్వేలలో పనిచేసే కార్మికుడే ఈ మహాయంత్రాన్ని నడుపుతాడు. కార్మికుడు పనిచేసేందుకు నిరాకరిస్తే మొత్తం యంత్రం ఆగిపోయేస్థితి ఏర్పడుతుంది. ప్రతి సమ్మె యజమానులకు ఒక హెచ్చరిక ఇస్తుంది. తమ హక్కులను గురించి అంతకుమించి ననదించే కార్మికులే నిజమైన యజమానులని పెట్టుబడిదారులు కాదని హెచ్చరిక ప్రతిసమ్మె యజమానులకు వినిపింపజేస్తుంది. అనుకున్నంత నిస్సహాయులుగా కార్మికులు లేరని వారికి తెలియజేస్తుంది. వారు ఒంటరిగా లేరని తెలుపుతుంది. ప్రతిసమ్మె, సమ్మెదారులపైనా పొరుగున లేదా సమీపానగల కార్మికుల్లో, అదే పరిశ్రమలో వుండే వివిధ ఫ్యాక్టరీ

(మిగతా 6 వ పేజీ లో)

రోడ్డు ట్రాన్సుపోర్టు కార్మికుల అఖిల భారత సదస్సు

రోడ్ ట్రాన్సుపోర్టు కార్మికుల కోఆర్డినేషన్ కమిటీ పశ్చిమబెంగాలులోని రోడ్ ట్రాన్సుపోర్టు యూనియన్ల ప్రతినిధుల సమావేశాన్ని జనవరి 1 వ తేదీన కలకత్తాలో జరిపింది. ఏప్రిల్ నెలాఖరున కలకత్తాలోనే అఖిలభారత రోడ్ ట్రాన్సుపోర్టు కార్మికుల సదస్సు జరపాలని ఈ సమావేశం నిర్ణయించింది. శ్రీ మహ్మద్ యస్మాయిల్ ఛైర్మన్ గాను, సుజిత దాస్ సెక్రటరీగాను, ప్రళయ్ దాస్ గుప్తా ట్రెజరర్ గాను ఒక ఆహ్వాన సంఘం ఏర్పడింది. ఈ సదస్సును గురించి పశ్చిమ బెంగాల్ అంతటా విరివిగా ప్రచారం చేయటానికి అప్పుడే కొన్ని చర్యలుకూడ తీసుకోవటం జరిగింది.

సమైక్య కార్మికులలో సమైక్యతను ప్రబోధిస్తాయి

(5 వ పేజీ తరువాయి)

కార్మికులపైన ఎటువంటి తీవ్రమైన ప్రభావం కలిగిస్తుందో గమనించండి. సాధారణ పరిస్థితులలో, శాంతియుతకాలంలో ఎలాంటి గొణుగుడు లేకుండా కార్మికుడు పనిచేస్తాడు. అతను యజమానిని ఖండించడు, వ్యతిరేకించడు. తన పరిస్థితిని చర్చించడు. సమైక్యకాలంలో తమ డిమాండ్ల గురించి గొంతెత్తి అరుస్తాడు. యజమానుల అధికార దుర్వినియోగాన్ని బయలుపెడతాడు. తన హక్కులను డిమాండ్ చేస్తాడు. తనను గురించి, తన జీతాలగురించి మాత్రమే అతనాసమయంలో ఆలోచించడు. తనతో సమైక్యచేస్తున్న తోటి కార్మికులనందరినీ గురించి ఆలోచిస్తాడు. కార్మిక ప్రయోజనాలకోసం నిలచిన వారందరినీ గురించి ఆలోచిస్తాడు. ఎలాంటి బాధలగురించి భయపడడు. ప్రతి సమైక్య శ్రామికప్రజలకు అనేక ఇబ్బందులు కలిగిస్తుంది. వాటిని యుద్ధ సమయపు ఈతి బాధలతో పోల్చాలి. ఆకలితో అల్లాడే కుటుంబాలు, జీతాల నష్టం, అనేక సందర్భాలలో అరెస్టులు, తమ ఇల్లు, ఉద్యోగాలు వున్న పట్టణాలనుండి బహిష్కరణ, యివన్నీ ఎదురౌతాయి. ఇన్ని ఇబ్బందులమధ్య గూడా తమ తోటివారిని వదలి పారిపోయిన, యజమానులతో మిలాఖత్ అయినవారిని అసహించుకుంటారు కార్మికులు. సమైక్య మూలంగా ఈ బాధలు ఉత్పన్న మౌతున్నా ప్రక్కన ఫ్యాక్టరీ కార్మికులు, తమ కామ్రేడ్స్ పోరాటంలో నిమగ్నమై యున్నప్పుడు నూతన ఉత్తేజాన్ని సహనాన్ని సంతరించుకొంటారు. 'ఒక పెట్టుబడిదారును లొంగదీసేందుకు యిన్ని ఇబ్బందులను సహించే కార్మికులు మొత్తం బూర్జువా అధికారాన్ని బద్దలుగొట్టి తీరుతారు' అని ఒక సోషలిస్టుబోధకుడు అన్నాడు. ఇంగ్లండ్ కార్మికుల సమైక్యగురించి మాట్లాడిన సందర్భంలో ఏంగెల్స్ అలా అన్నారు. అనేక సందర్భాలలో ఒక ఫ్యాక్టరీలో సమైక్య ప్రారంభిస్తే చాలు. వెంటనే అనేక ఫ్యాక్టరీలలో సమైక్య ప్రారంభమౌతాయి. సమైక్య నైతిక ప్రభావం ఎంత గొప్పది! తమ కామ్రేడ్స్ బానిస బ్రతుకులకు స్వస్తిచెప్తుంటే, తాత్కాలికంగానే కానీ సంపన్నులతో సమానులౌతుంటే కార్మికుల మానసికచైతన్యం ఎలావుంటుంది? ప్రతిసమైక్య సోషలిజం అలోచనలను కార్మికులకు శక్తివంతంగా

ఎవరు ఎవరికి సహాయం?

అమెరికాలో ఒక డాక్టరును తయారుచేయాలంటే 50 లక్షల డాలర్లు ఖర్చు అవుతుంది.

1972 లోనే 7000 మంది విదేశీ డాక్టర్లు అమెరికాలోకి ప్రవేశించారు.

ఈ లెక్కనచూసే అంతమంది డాక్టర్లు తయారుచేసుకోటానికి అమెరికాకు 350 మిలియన్ల డాలర్లు ఖర్చయ్యేది.

కాని చిల్లదమ్మిడికూడ ఖర్చుపెట్టకుండా ఈ డాక్టర్లను అమెరికా సంపాదించుకోగలిగింది.

అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలనుండి మేధావుల యీ ప్రవాహం అమెరికాకు వరప్రసాదంగావుంది.

కలిగిస్తుంది. పెట్టుబడి దౌష్ట్యంనుండి విముక్తికి మొత్తం కార్మికవర్గం సాగించే పోరాటపు అలోచనలలో వారిని ముంచెత్తుతుంది. ఒకానొక ఫ్యాక్టరీ లేదా ఒకానొక పరిశ్రమ శాఖలోనో ఒకానొక పట్టణంలోనో ఒక పెద్ద సమైక్య జరుగక ముందు సోషలిజం అంటే ఏమిటో తెలిసేదికాదు. అయితే సమైక్య తరువాత అధ్యయన తరగతులు, సంఘాలు మరింత విస్తృతంగావ్యాపిస్తాయి. అంతకంతకు ఎక్కువమంది సోషలిస్టులౌతారు.

యజమానుల బలానికి మూలమేమిటి? కార్మికుల బలం ఎందులో వుంది? అనే సమస్యలను అర్థంజేసుకోవడం కార్మికులకు సమైక్య సమయాలలోనే వీలౌతుంది. తమ యజమానుని గురించి మాత్రమేగాక, కార్మికులలో తన సహచరుల గురించి మాత్రమేగాక మొత్తం యజమానుల గురించి, మొత్తం పెట్టుబడిదారీ వర్గాన్ని గురించి, మొత్తం కార్మికవర్గం అంతటిని గురించి అర్థం చేసుకునేటట్లు నేర్పుతుంది. అనేక తరాల కార్మికుల శ్రమనుండి కోట్లాది సంపదను కూర్చున్న ఫ్యాక్టరీ యజమాని, అతి సాధారణ వేతనపు పెంపుదలను అంగీకరించే దుకుగూడా నిరాకరించినప్పుడు లేదా ఉన్న వేతనాలను మరింత తగ్గించేందుకుకూడా ప్రయత్నించినప్పుడు కార్మికులు అందుకు ప్రతిఘటిస్తేవేలాది క్షుధార్తుల కుటుంబాలను వీధుల్లోకి గెంటినప్పుడు మొత్తం యజమాన్యవర్గం, మొత్తం కార్మిక వర్గానికి శతృవని కార్మికవర్గం తెలుసుకుంటుంది. తమమీద మాత్రమే తాము ఆధారపడాలని, తమ సమైక్యతే తమకు రక్ష అని కార్మికులు అర్థం చేసుకుంటారు. అనేక సందర్భాలలో ఒకానొక ఫ్యాక్టరీ యజమానికి కార్మికులను మోసపుచ్చేందుకు అతనికి శక్తికొలది ప్రయత్నించటం జరుగుతుంది. తాను కార్మిక శ్రేయోభిలాషిగా పోజులు వేస్తాడు. కొద్దిపాటి సొకర్యాలతో లేదా అసత్యాలైన వాగ్దానాలతో తాను చేస్తున్న దోపిడిని దాచుకునేందుకు ప్రయత్నించవచ్చు. అయితే సమైక్య కాలంలో యిలాంటి మోసాలు పటాపంచలౌతాయి. తమ శ్రేయోభిలాషిని 'మేకవన్నె పులిగా' కార్మికులు గుర్తిస్తారు.

సమైక్య కార్మికుల కళ్ళు తెరిపిస్తుంది

అంతేగాదు, సమైక్య పెట్టుబడిదార్ల స్వభావాన్ని గురించే గాక ప్రభుత్వయొక్క, చట్టాలయొక్క నిజస్వరూపాన్ని గురించి గూడా కార్మికుల కళ్ళు తెరిపిస్తుంది. ఫ్యాక్టరీ యజమాని కార్మికుని శ్రేయోభిలాషిగా ఎలా పోజుకొడతాడో, అలాగే జార్, జార్ ప్రభుత్వము, ఫ్యాక్టరీ యజమానులకు, వర్కర్లకు యిద్దరికీ వాంఛనీయమైనదని న్యాయసూత్రాలకు అనుకూలంగా పనిచేస్తుందని ప్రచారం చేసేందుకు అధికార వర్గంవారి తొత్తులు ప్రయత్నిస్తుంటారు. కార్మికునికి చట్టం తెలియదు. అతనికి ప్రభుత్వ ఉద్యోగులతో ముఖ్యంగా ఉన్న తోద్యోగులతో సంబంధంలేదు. ఫలితంగా వారి ప్రచారాలను నమ్ముతుంటారు. అటువంటి దశలో ఒక సమైక్య జరుగుతుంది.

(మిగతా 7 వ పేజీలో)

సమ్మె కార్మికుల కళ్ళు తెరిపిస్తుంది

(6 వ పేజీ తరువాయి)

తరుచూ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, ఫ్యాక్టరీ ఇన్ స్పెక్టర్, పోలీసు అనేక సందర్భాలలో సైన్యాలు ఫ్యాక్టరీలపై ప్రత్యక్ష మవుతుంటాయి. తాము చట్ట ధిక్కరణ చేశామని కార్మికులు తెలుసుకుంటారు. కార్మికుల వేతనాలను తగ్గించడమేలాగా అని చర్చించడానికి, సమావేశం కావడానికి చట్టం యజమానులకు అనుమతిస్తుంది. అవే చట్టాలు కార్మికులను పనులనుండి తరిమి వేస్తాయి. కార్మికులు తమ ఆహార అవసరాలు అప్పుతెచ్చుకునే ఘోషలను పోలీసు మూయించేస్తారు. కార్మికులు ఎంత నెమ్మదిగా, శాంతియుతంగా ప్రవర్తిస్తున్నాగూడా సిపాయిలను వారిపైకి ఉసిగొల్పేందుకు ప్రయత్నాలు జరుగుతాయి కార్మికులపై కాల్పులు సాగించేందుకు సిపాయిలకు ఉత్తర్వులు గూడా ఇస్తారు. పరుగెడుతున్న నిరాయుధులైన కార్మికులను వెనుకనుండి కాల్చే సిపాయిలను అభినందిస్తూ తన కృతజ్ఞతలను వెలిబుచ్చుతాడు జార్చక్రవర్తి (1895లో సమ్మెచేస్తున్న యరోస్లావిల్ కార్మికులను చంపిన సైనికులను అభినందించాడు). కార్మికుల కాళ్ళుచేతులు కట్టివేసి పెట్టుబడిదారులను రక్షిస్తుంది గనుక జార్ ప్రభుత్వం తమ హేయమైన శతృవు అనే విషయం కార్మికులకు స్పష్టమవుతుంది. చట్టాలు సంపన్నుల ప్రయోజనాలకొరకే చేయబడినవని అర్థంచేసుకోవడం ప్రారంభిస్తారు కార్మికులు. ప్రభుత్వాధికారులు ఆ ప్రయోజనాలనే రక్షిస్తారని తెలుసుకుంటారు. గ్రామీణ ప్రజానీకం తికమకలపాలు చేయబడతారని, తమ అవసరాలను తమకు తెలియజెప్పడానికి అనుమతించరని, సమ్మెచేసే హక్కును తమకే తామే సాధించుకోవాలని, తమ స్వంత వార్తా పత్రికలను తామే ప్రకటించుకోవాలని, చట్టాలు తయారుచేసే జాతీయ శాసనసభలో పాల్గొనే హక్కును ఆ చట్టాలను అమలుజరిపే తీరుపై అజమాయిషీ హక్కును పొందాలని కార్మికులు గ్రహించడం ప్రారంభిస్తారు. సమ్మెలు కార్మికుల కళ్ళు తెరిపిస్తాయని ప్రభుత్వానికి తెలుసు. అందువల్లనే సమ్మెలంటే ప్రభుత్వం గంగవైరులెత్తుతుంది. సాధ్యమైనంత త్వరగా వాటిని ఆపుచేసేందుకు సర్వవిధాలా కృషి చేసుంది. సోషలిస్టులను, వర్గచైతన్యంగల కార్మికులను పట్టుబట్టి వేటాడడంలో అత్యంత దుర్మార్గువు కిరిని, సంపాదించిన ఒక జర్మన్ అంతరంగిక శాఖామంత్రి ప్రతి సమ్మె వెనుక విప్లవపు రాక్షసి దాగి వుంటుంది అని అనడం నిర్హేతుకంగా కాదు. ప్రతి సమ్మె ప్రభుత్వం తమ శత్రువనే అవగాహనను కార్మికులలో బలపరచి, అభివృద్ధిపరుస్తుంది. ప్రజాహక్కుల సాధనకు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలనే అవగాహన కార్మిక వర్గంలో బలవంతమై పెంపొందుతుంది.

కాబట్టి సమ్మెలు కార్మికులలో సమైక్యతను ప్రబోధిస్తాయి. తాము ఐక్యమైతేనే పెట్టుబడిదారులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడగలమని నిరూపిస్తారు. మొత్తం ఫ్యాక్టరీ యజమానులకు వ్యతిరేకంగా మొత్తం కార్మికవర్గ పోరాటాన్ని గురించి నియంతృత్వ పోలీసు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా ఆలోచించే

లాగా కార్మికులను ప్రబోధిస్తుంది సమ్మె. అందువల్లనే సోషలిస్టులు సమ్మెలను 'యుద్ధ పాఠశాలలు' అంటారు. కష్టపడి పనిచేసే వారందరినీ మొత్తం ప్రజానీకాన్నంతటిని ప్రభుత్వ అధికారుల, పెట్టుబడిదారుల కబంధ హస్తాలనుండి విముక్తి చేసేందుకు తాము తమ శత్రువులకు వ్యతిరేకంగా యుద్ధం ఎలా చేయాలో కార్మికులు ఈ పాఠశాలలోనే నేర్చుకుంటారు.

'యుద్ధ పాఠశాల' అనేదే యుద్ధం కాదు. సమ్మెలు విస్తృతం కావడంలో కొంతమంది కార్మికులు (కొందరు సోషలిస్టులతోసహా) శ్రామికవర్గం సమ్మెలకు మాత్రమే పరిమితం కాగలదని; సమ్మె నిధులు సమ్మె సంఘాలకు మాత్రమే పరిమితం కాగలవని నమ్మడం ప్రారంభిస్తారు. సమ్మెలద్వారా మాత్రమే తమ స్థితిగతులను గణనీయంగా అభివృద్ధి చేసుకోగలమని, తమ దాస్య విముక్తి సహితం అదే సాధించగలదని ఆలోచించడం ప్రారంభిస్తారు. చిన్న చిన్న సమ్మెలలో సహితం కార్మిక ఐక్యతలో ఎంతశక్తి వుందో గమనించినప్పుడు, పెట్టుబడిదారి వర్గంనుండి ప్రభుత్వం నుండి తమకు కావలసిన దానినంతా సాధించుకునేందుకు దేశవ్యాపిత సార్వత్రిక సమ్మెను అర్గనైజ్ చేస్తేచాలని ఆలోచిస్తారు వీరు. కార్మికవర్గ ఉద్యమం తొలి దశలో వుండి, చాల అనుభవరాహిత్యంలోవున్న దశలో ఇతరదేశాల కార్మికులుగూడా యిలాంటి అభిప్రాయాలనే వ్యక్తం చేశారు. ఇది చాలా పొరబాటు అభిప్రాయం. తమ విముక్తికై కార్మికవర్గం సాగించే పోరాటాలలో సమ్మె ఒక మార్గం మాత్రమే. అదొక్కటే మార్గంకాదు. కార్మికుల పోరాట నిర్వహణలో యితర మార్గాలపట్ల తమ దృష్టి మరల్చకపోతే తమ అభివృద్ధిని కుంటుపరచుకుంటారు. తమ విజయం నిదానంగా సాధిస్తారు. సమ్మెలు విజయవంతం కావాలంటే సమ్మె కాలంలో కార్మికులను కాపాడుకునేందుకు సమ్మె నిధులు అవసరమనే మాట వాసవమే. ఇలాంటి కార్మిక నిధిని (సాధారణంగా ఒకే పరిశ్రమలోని ప్రత్యేక విభాగాల ట్రేడ్ల, వర్కు షాపుల కార్మికుల నిధి) ప్రతిదేశంలోను నిర్వహిస్తారు.

అయితే పోలీసులు అహర్నిశలు సిఘావేసి, నిధిని స్వాధీనం చేసుకొని, కార్మికులను నిర్బంధించే రష్యాలో అలాంటి నిధినిర్వహణ ప్రత్యేకించి కష్టతరమైనది. పోలీసు నుండి కార్మికులు దాగగలుగుతున్నారనేది నిజమే. సహజంగానే అలాంటి నిధి అత్యంత విలువైనదికావడం అలా నిధులను నిర్వహించవద్దని మేము కార్మికులకు సలహా యివ్వబోవడం లేదు. చట్టం నిషేధిస్తున్నప్పుడు యిలాంటి నిధికి ఎక్కువమంది చందాదారులుంటారని అంచనా వేయరాదు. అందులోను అలాంటి సంస్థల సభ్యత్వం తక్కువగా వున్నప్పుడు కార్మికుల నిధి పెద్ద ప్రయోజనకారిగా రుజువుకాదు. అంతేకాదు కార్మిక సంఘాలు బహిరంగంగానే పని చేయగల్గినచోట్ల గూడా తమ వద్ద పెద్ద మొత్తాలు సమ్మె నిధి ఉన్నప్పుడుగూడా పోరాట రూపాలలో సమ్మె రూపానికే కార్మికులు పరిమితం కారాదు. పారిశ్రామికరంగంలో ఒక ఘర్షణ (రష్యాలో ఈనాడు త్వరిత

(మి గ తా 8 వ పేజీ లో)

తమ విముక్తికై కార్మికవర్గం చేసే పోరాటాలలో సమైక్యమార్గంమాత్రమే-అదొక్కటే మార్గం కాదు

(7 వ పేజీ తరువాయి)

గతని ముందుకు వస్తున్న సంక్షోభంలాంటిది) అవసరం. అలాంటప్పుడు ఫ్యాక్టరీ యజమానులు ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా సమ్మెలకు నెడుతారు. ఎందుకంటే తాత్కాలికంగా, పని నిలుపుదలచేయడం కార్మికుల సమ్మె నిధి తరిగేలా చేయడం వారి ప్రయోజనాలకు అనుకూలం. కాబట్టి సమ్మె పోరాటాలకు, సమ్మె అసోషియేషన్లకు మాత్రమే కార్మికులు ఎల్లప్పుడు పరిమితం కారాదు. కార్మికులు తగినంత కార్మికవర్గ చైతన్యాన్ని సంతరించుకున్నప్పుడు మాత్రమే సమ్మెకు తగు సమయాన్ని వారు ఎన్నుకోగలిగినప్పుడే తమ డిమాండులను ఎలాముందుకు పెట్టాలని తెలుసుకున్నప్పుడు మాత్రమే, సోషలిస్టులతో సంబంధాలు కలిగివున్నచోట్ల మాత్రమే వారిద్వారా కరపత్రాలు, పుస్తకాలు పొందగలిగిప్పుడు మాత్రమే సమ్మెలు జయప్రదమౌతాయి.

అలాంటి కార్మికులకు సంఖ్య రష్యాలో ఇంకా చాలా కొద్దిమందే ఉన్నారు. సోషలిజం, కార్మికవర్గ పోరాటాలతో వారికి పరిచయం కలిగించేందుకు, కార్మికవర్గలక్ష్యాన్ని శ్రామిక ప్రజల సమూహానికి అంతా తెలియజేస్తున్నందుకు వీలుగా అలాంటి కార్మికుల సంఖ్యలో పెంచేందుకు అత్యంత తీవ్రంగా మనం ప్రయత్నించాలి. ఈ ప్రయోజనం కోసం సోషలిస్టు కార్మికవర్గ పార్టీని నిర్మించేందుకు సోషలిస్టువర్గ చైతన్యంగల కార్మికులు సమిష్టిగా కృషిచేయాలి. ఇదివరకే మనం గమనించినట్లు సమ్మె కార్మికవర్గానికి ప్రభుత్వం తమ శతృవుగా చూపెడుతుంది. అలాంటి ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని కొనసాగించవలసిన అవసరాన్ని తెలియజేస్తుంది. వాస్తవంలో ఇలాంటి సమ్మెలే అన్ని దేశాల కార్మికులకు తమయొక్క, మొత్తం ప్రజానిక మంతటియొక్క హక్కులను

కాపాడేందుకు ప్రభుత్వంతో పోరాడాలని క్రమేపి నేర్పాయి. నేను ఇదివరకే చెప్పినట్లు సోషలిస్టు వర్కర్ల పార్టీ మాత్రమే ప్రభుత్వపు వాస్తవ దృక్పథాన్ని, కార్మికవర్గ ప్రయోజనాన్ని కార్మికవర్గంలో విస్తృతంగా ప్రచారంచేసి ఈ పోరాటాన్ని ముందుకు కొనసాగించగలదు. రష్యాలో సమ్మెలు ఎలా నిర్వహించబడుతున్నాయి? వాటిని వర్గ చైతన్యంగల కార్మికులెలా ఉపయోగించుకోవాలి అనే విషయాన్ని మరోసారి ముచ్చటించుకుందాం. ఇదివరకే మనం చెప్పుకున్నట్లు ప్రత్యేకంగా చెప్పవలసిందేమిటంటే సమ్మెలు 'యుద్ధ పాఠశాలలు' అంటేగాని అవే యుద్ధాలు కావు. సమ్మెలు పోరాటాలకుగల ఒక సాధనం మాత్రమే. ఒక్కొక్క సమ్మెనుండి కార్మికులు మొత్తం శ్రామికుల విముక్తికోసం మొత్తం కార్మికవర్గ పోరాటానికి పురోగమించాలి. ఇలాంటి పోరాటాలు వాస్తవంలో యిప్పటికే అనేక దేశాలలో జరుగుతున్నాయి. వర్గ చైతన్యంగల కార్మికులంతా సోషలిస్టులైనప్పుడు, అంటే యిలాంటి విముక్తికై పోరాడినప్పుడు, కార్మికవర్గంలో సోషలిస్టు భావాలను వ్యాప్తిచేసేందుకు శతృవుకు వ్యతిరేకంగా సాగించవలసిన పోరాటంలో అన్ని మార్గాలను కార్మికవర్గానికి తెలిపేందుకు, ప్రభుత్వ దమనకాండకు వ్యతిరేకంగా మొత్తం ప్రజల విముక్తి, పెట్టుబడిదారీ దాస్యబంధంనుండి శ్రామిక ప్రజలందరి విముక్తి కోసం కృషిచేసే సోషలిస్టు పార్టీని వారు నిర్మించాలి. అప్పుడే అన్ని దేశాల కార్మికవర్గ మహాఉద్యమంలో మన దేశ కార్మికవర్గ ఉద్యమం అంతర్భాగ మౌతుంది. అమెరికాద్యమం 'అన్ని దేశాల కార్మికులారా! ఏకంకండి!' అని చిత్రించి వుండే అరుణపతాకాన్ని ఆవిష్కరిస్తుంది. కార్మికులందరినీ ఏకం చేస్తుంది.

బొంబాయి జౌళి కార్మికుల సమ్మెకు డాంగే ద్రోహం

40 రోజులకు పైగా ఆరు కేంద్ర ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థల సంయుక్త నాయకత్వాన జరిగిన బొంబాయి జౌళి మిల్లు కార్మికుల సమ్మెను ఎ. ఐ. టి. యు. నాయకుడు శ్రీ డాంగే మహారాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రితో మంతనాలాడి విరమించడానికి ఫిబ్రవరి 10వ తేదీన ఏకపక్ష నిర్ణయం తీసుకుని సమ్మె చేస్తున్న కార్మికులకు ద్రోహంచేశాడు.

ఎ. ఐ. టి. యు. సి. నాయకత్వానగల గిర్నీ కామ్ గార్ యూనియన్ కు సంబంధించిన కార్మికులు సమ్మె విరమించారు.

ఈ విద్రోహానికి నిరసనగా జౌళి కార్మికులు 10వ తేదీన 15 మిల్లుల గేట్లవద్ద నిరసన ప్రదర్శనలు జరిపారు. పరేల్ లో వున్న గిర్నీ కామ్ గార్ యూనియన్ అఫీసుముందు కూడా అనేకమంది కార్మికులు విద్రోహాన్ని ఖండిస్తూ ప్రదర్శనలు జరిపారు.

సి. ఐ. టి. యు. నాయకత్వానగల లాల్ బావుటా మిల్ మజదూర్ యూనియన్ నాయకుడు శ్రీ పి. కె. కుర్నే యీ విద్రోహాన్ని ఖండించారు. సమ్మెకు పిలుపునిచ్చిన ఇతర ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థలను సంప్రదించకుండా ఏకపక్షంగా సమ్మె విరమణ నిర్ణయం డాంగే తీసుకోవడం క్షంతవ్యం కాదన్నారు.

సమ్మెను ఏకపక్షంగా ఉపసంహరించిన గిర్నీ కామ్ గార్ యూనియన్ నిర్ణయాన్ని నిరశించుతూ ఇతర వామపక్షాల అధ్యక్షాన మిల్లుల ప్రాంతాల్లో అనేక సభలు జరిగాయి.

ఎ. ఐ. టి. యు. సి. కార్యకర్తలను సక్సరియా మిల్లుల వద్ద అనేకమంది కార్మికులు ఘెరావోచేసి, సమ్మె కాలంలో వారి విద్రోహచర్యలకు సంజాయిషీ చెప్పవలసిందిగా డిమాండ్ చేశారు.

దేశం ఏమయ్యేటట్లు !

పి. ఎల్. 480 నిల్వలు - కానరాని షరతులు !!

పి. ఎల్. 480 క్రింద అమెరికావద్దచేరిన నిల్వలనుండి 1640 కోట్ల రూపాయలను అమెరికా భారత ప్రభుత్వానికి గ్రాంటుగా యిస్తూ ఒప్పందం చేసుకుంది. నిర్ణీత రంగాల్లో ఈ మొత్తాన్ని 15 ఏండ్ల వ్యవధిలో ఖర్చుపెట్టాలన్న షరతువుంది.

భారతప్రభుత్వం ఒక్కొక్క రంగంలో ఏయే పథకం క్రింద ఎంత ఖర్చుపెట్టిందీ చూపుతూ ఒక నివేదికను ఏటా అమెరికా ప్రభుత్వానికి అందచేయాలట ! అనుకున్నదానికంటే మించిగాని, తగ్గించిగాని ఖర్చుచేయాల్సివస్తే అటుగాని యిటుగాని 15%కు మించరాదట ! 15%కు మించి మార్పులుచేయాల్సి వస్తే అమెరికా ప్రభుత్వానికి విన్నవించుకోవాలట !! నిర్ణీత రంగాలకు కాక కొత్త రంగాల్లో యీ గ్రాంటు మొత్తాలను ఖర్చుచేయాల్సి వచ్చినా అమెరికా ఆమోదం వుండాలట !

ఇన్నిరకాల బిగింపులు బిగించికూడ అమెరికా యిచ్చిన గ్రాంటు మొత్తాలను నిర్ణీత రంగాలలో దేని కెంత ఖర్చు పెట్టాలన్న స్వాతంత్ర్యం భారతదేశానికుంది అని అమెరికా - భారతదేశం చేసుకొన్న ఒప్పందం చెబుతోంది.

15 వ ప్రణాళికా కాలం పూర్తయే లోగానే అమెరికా దాతలు యిచ్చిన దానం ఖర్చు కావాలనీ, వారు నిర్ణయించిన రంగాల్లోనే ఖర్చుచేయాలనీ, అమెరికా అనుమతితో మాత్రమే స్వల్ప మార్పులు చేసుకోవచ్చుననీ అత్యంత అభ్యంతరకరమైన అవమానకరమైన షరతులన్నీ వుండగా పి. ఎల్. 480 నిధుల ద్వారా దాపురించిన ఆర్థిక బానిసత్వాన్ని కప్పిపుచ్చే ప్రయత్నం జరగడమే మరింత ఘోరమైన విషయం.

బిచ్చాన్ని ఖర్చుచేసుకోవలసిన విధానం :

వ్యవసాయం	మీద	—	రూ. 1000 కోట్లు
ఇంటివసతి		—	రూ. 100 "
ఫామిలీ ప్లానింగు		—	రూ. 105 "
ఆరోగ్యం		—	రూ. 40 "
సాంకేతిక విద్య		—	రూ. 35 "
విద్యుచ్ఛక్తి (కేంద్రరంగం)		—	రూ. 70 "
విద్యుచ్ఛక్తి (రాష్ట్రరంగం)		—	రూ. 180 "
గ్రామీణ విద్యుద్దీకరణ		—	రూ. 54 "

ఒప్పందంపై సంతకాలైన తర్వాత ఆర్థికమంత్రి చావన్ 19-2-74 పార్లమెంటులో మాట్లాడుతూ ఈ ఒప్పందం మూలకంగా ఒక కఠిన సమస్య పరిష్కారమౌతుందనీ రెండుదేశాల మధ్య ఆర్థిక సంబంధాలు మెరుగువుతాయనీ అన్నాడు.

నిజమే రెండుదేశాలమధ్య ఆర్థిక సంబంధాలు మెరుగువుతాయి! ఆ సంబంధాల విలువలు 1640 కోట్ల రూపాయలు !! యలు !! అయితే అవి ఎలాంటి సంబంధాలు ?

సరిసమానులైన రెండు దేశాలమధ్యనుండే సంబంధాలా ? కావు. 'చిత్తం దేవరా !' సంబంధాలు.

అమెరికా పెత్తనంలోని ప్రపంచ బ్యాంకుకూడ లోగడ అప్పలిస్తానంటూ బయలుదేరి యిలాంటి షరతులే విధించింది.

క్యూబా ప్రగతి

1958 లో పోలిస్తే 1973 వరకు పెరుగుదల రెట్లు

15 ఏండ్లలోను జనాభా	32%	
నావికా నిర్మాణం ఏటా	15%	
చేపల పరిశ్రమ	12%	5.4
నిర్మాణం	10%	5.25
ఎరువులు	9%	3.5
విద్యుచ్ఛక్తి సప్లయ	8%	2.5
సిమెంటు	6%	2.4
నికిల్		2.0

డాముల నిర్మాణం : 1958 లో 36 మిలియన్ల క్యూబిక్ గజాలు, 1973 లో 5200 మిలియన్ల క్యూబిక్ గజాలు.

హైవేస్ నిడివి : 1958 లో 6300 మైళ్ళు, అందులో 4000 పేవ్ మెంటు జరిగింది.

14 ఏండ్లలోను 1973 నాటికి 7600 మైళ్ళు నిర్మాణం (2100) పేవ్ మెంటు జరిగింది. 1973 లో 900 మైళ్ళు

మొత్తం 14 ఏండ్ల విప్లవ కాలంలో 8500 మైళ్ళు.

అధికారంలోకి వచ్చిన తొలి 20 నెలల్లోనే ఈ క్రింది చర్యలు విప్లవ ప్రభుత్వం తీసుకుంది.

— సామాజ్యవాద ప్రభుత్వాల రాయబారుల జోక్యాన్ని నిర్మూలించింది.

— పెద్ద భూకమతాల రద్దు, రైతులకు భూమి దఖలు పర్చటం సమిష్టి వ్యవసాయ క్షేత్రాలు నిర్మించటం.

— శిస్తు సంస్కరణ చట్టం.

— అన్ని పెద్ద కంపెనీలను జాతీయం చేయటం.

— అన్ని పెద్ద కంపెనీలను, వ్యాపార సంస్థలను పెట్టుబడిదారీ యజమాన్ల సంస్థలను జాతీయం చేయటం.

— విదేశీ వ్యాపారాన్ని ప్రభుత్వ పరంచేయటం.

— విద్యా విధానాన్ని జాతీయం చేయటం.

విప్లవ ప్రారంభంనుండే అవినీతి పరులైన రాజకీయ వేత్తలను వ్యభిచారాన్ని, భిక్షాటనాన్ని నిరుద్యోగం, జాతి విచక్షణను లింగభేదాన్ని అలాగే పెట్టుబడిదారీ విధానంలో అంతర్భాగంగా వుండే అన్ని అవలక్షణాలను నిర్మూలించే చర్యలు తీసుకుంది.

నిరక్షరాస్యత నిర్మూలనం జరిగింది. అన్ని రాష్ట్రాల్లో జూనియర్ హైస్కూళ్ళ నిర్మాణం జరిగింది. ఉచిత వైద్య సౌకర్యం. మరణాల సంఖ్య గణనీయంగా తగ్గింది.

ఇప్పుడు నేరుగా అమెరికాయే దానం యిస్తున్నానంటూ అవే షరతులు విధిస్తోంది.

అప్పులవాడి ముందరే అభిమానం చంపుకున్న ప్రభుత్వం బిచ్చం వేసినవాడి దగ్గర బింకం చూపగలదా ?

జాతి స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రభుత్వం యిలా తాకట్టు పెడుతుంటే దేశం ఏమయ్యేటట్లు ?

కో కో కో లా కం పె నీ కార్మికులపై యజమానుల, గూండాలచే కాల్పులు

గోవాలోని కోకో కోలా కంపెనీ ప్రకటించిన అక్రమ లాకౌటుకు వ్యతిరేకంగా గత నవంబరు 23 నుండి కార్మికులు వీరోచిత్తంగా పోరాడుతున్నారు.

ఈ కంపెనీ యజమానులలో ఒకరు ఎరాస్కో సీక్వేరాయం. పి, మరొకడు జాక్ సీక్వేరాయం.యల్.ఎ ఇరువురూ యునైటెడ్ గోవన్స్ పార్టీవారే.

ఈ కంపెనీ కార్మికులు ఈమధ్య సి.ఐ.టి.యు యూనియన్లో సభ్యులుగా చేరారు. అదే వారుచేసిన నేరం! అందుకని యూనియన్ ముఖ్యులను ముగ్గురిని ఎలాంటి నేరారోపణ కూడ లేకుండా మేనేజిమెంటు డిస్మిస్ చేసింది. నవంబరు 23 నుండి లాకౌట్ ప్రకటించింది. ఆ విధంగా కార్మికులు యూనియన్ పెట్టుకునే హక్కునే నిరాకరిస్తోంది.

కంపెనీ ఎదుట ప్రదర్శనలు చేస్తున్న కార్మికులపైన యజమానులు-గూండాలూ పోలీసుల సమక్షంలో నేతుపాకులూ పిస్తూ పేల్చారు. 11 మందిని గాయపర్చారు. ఇలా హడల గొట్టి దొంగ కూలీలతో పనిసాగిద్దామని యజమానుల ఎత్తుగడ.

యజమానుల ఈ దుర్మార్గ దాడిని ప్రదేశ్ యూనియన్, సి.ఐ.టి.యు; ఎ.ఐ.టి.యు సి; ఐ.యన్.టి.యు.సి, హెచ్.యం.పి. రాజకీయపార్టీలు, కిసాన్సభ, మహిళా; విద్యార్థి, ఉపాధ్యాయ సంఘాలు ఖండించాయి. కార్మికులపట్ల సంఘభావం ప్రకటించాయి.

సి ఐ టి.యు. అధ్యక్షులు కామ్రేడ్ బి. టి. రణదివె గోవా ముఖ్యమంత్రికి లేఖవ్రాస్తూ కార్మికులపై జరిగిన దాడులను కాల్పులను ఖండించారు. కార్మికుల సమస్యలను పరిష్కరించవలెనని కోరారు.

దొంగకూలీలతో ఫ్యాక్టరీ నడుపుదామని యజమానులు ప్రయత్నిస్తున్న సంగతి తెలిసి దానికి నిరసనగా ఫిబ్రవరి 21 న గోవా బండ్కు పిలుపు యివ్వబడింది. ఐ.యన్.టి.యు.సి. మినహా అన్ని ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థలు బండ్ను బలపర్చి జయప్రదంచేశాయి. యావత్తు గోవాలో పని స్తంభించి పోయింది.

24 గంటలకు మించి ముద్దాయిని

పోలీసు కస్టడీలో వుంచరాదు

హైకోర్టు తీర్పు

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్కోడ్ 344 సెక్షన్క్రింద విచారింపబడుతున్న ఒక ముద్దాయిని జ్యూడిషియల్ కస్టడీలో రిమాండు చేయించవచ్చునే కాని పోలీసు కస్టడీలోకి రిమాండు చేయించేందుకు మాజిస్ట్రేటుకోర్టుకు అధికారంలేదంటూ ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు తీర్పుచెప్పింది.

ఖమ్మం జిల్లాలో 1972 లో జరిగిన ఒక హత్యకేసు

జనరల్ ఇన్సూరెన్సు ఉద్యోగుల లాంఛన ప్రాయశ్చ సమ్మె

1973 నాటి ఒప్పందం ప్రకారం

కరువుబత్తెం యివ్వాలని డిమాండ్

ఆలిండియా ఇన్సూరెన్సు ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషన్ యిచ్చిన పిలుపుననుసరించి దేశమంతటా 1974 ఫిబ్రవరి 24 న జనరల్ ఇన్సూరెన్సు సిబ్బంది ఒకరోజు లాంఛనప్రాయశ్చ సమ్మెను గావించింది.

దీర్ఘకాలంగా సంప్రదింపులు జరిగిన విషయం 1973 ఆక్టోబరు 20 న అసోసియేషనుకూ, జనరల్ ఇన్సూరెన్సు కార్పొరేషన్ మేనేజిమెంటుకూ జీతాలస్కేలును స్టాండర్టయిజు చేయుట, ఇతర సర్వీసు కండిషన్ల గూర్చి ఒక ఒప్పందం జరిగింది. అయితే ఈ ఒప్పందాన్ని ముఖ్యంగా కరువుభత్యానికి సంబంధించిన భాగాలను అమలుజరపటానికి మేనేజిమెంటు పేచీలు పెట్టుతూ వున్నది. రు. 225 ల వరకూ వేతనంవున్న సకదర్బంలో కరువుభత్యం 10 %, రు. 226-450 ల జీతాలకు 75% అపై 50 % చొప్పున ధరలు పెరుగుతే పెంచాలనీ, 1960 = 100 ను ప్రాతిపదికగా తీసుకొని దీనిని సవరించాలనీ ఒప్పందంలో వున్నది.

హైదరాబాద్, సికింద్రాబాద్ జంట నగరాలలో ఈ లాంఛన ప్రాయశ్చ సమ్మె జయప్రదంగా జరిగింది. తమ తమ ఆఫీసుల ముందు (యం.యు.జి.ఐ, కొఆపరేటివు జనరల్ ఇన్సూరెన్సు, యునైటెడ్ ఇండియా యల్.ఐ.సి యూనిటు) ప్రదర్శనలు జరిపి కోఆపరేటివు జనరల్ ఇన్సూరెన్సు ఆఫీసు ముందు బహిరంగసభ జరిగింది, అసోసియేషన్ ఆంధ్రప్రదేశ్ శాఖ గౌరవాధ్యక్షుడు కామ్రేడ్ యన్. జి. కృష్ణమూర్తి సభకు అధ్యక్షత వహించారు. కామ్రేడ్స్ యల్. దామోదరావు (కాన్ఫెడరేషన్ ఆఫ్ సెంట్రల్ గవర్నమెంటు ఎంప్లాయిస్), యన్. వి. భాస్కరరావు (సి.ఐ.టి.యు), యం. పూర్ణచంద్రరావు (హెచ్.యం.టి), డి.ఆర్.కె రెడ్డి, యన్. వీరభద్రరావు (యల్.ఐ.సి) మున్నగువారు ఇన్సూరెన్సు సిబ్బంది కొర్కెలనూ, పోరాటాన్ని బలపర్చుతూ మాట్లాడారు. బ్రాంచి ప్రధాన కార్యదర్శి కామ్రేడ్ రాధాకృష్ణ వందన సమర్పణతో సభ ముగిసింది.

విచారణకు సంబంధించి తలెత్తినపాయింటుపై హైకోర్టుడివిజన్ బెంచి ఆ విధంగా తీర్పుచెప్పింది.

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ 167 సెక్షన్క్రింద ఆర్డరు వేస్తే తప్ప 24 గంటలకుమించి ఏ ముద్దాయిని పోలీసుకస్టడీలో వుంచరాదని హైకోర్టుతీర్పు. ఒక్క 167 సెక్షన్క్రిందమాత్రమే 24 గంటలకుమించి పోలీసు కస్టడీలో వుంచవచ్చుననీ మరే సెక్షన్క్రింద 24 గంటలకుమించి వుంచరాదని కోర్టు స్పష్టం చేసింది.

హనోయ్ పర్యటనానుభవాలు

— కామ్రేడ్ బి. టి. రణదివె

: : ప్రెసిడెంటు సి. ఐ. టి. యు

వియత్నాం ప్రేడ్ యూనియన్ మూడవ మహాసభలో పాల్గొనవలసిందిగా సి. ఐ. టి. యు ను వియత్నాం ప్రేడ్ యూనియన్ ఫెడరేషన్ ఆహ్వానించింది. ఒక ప్రతినిధివర్గాన్ని పంపమని కోరింది.

సి. ఐ. టి. యు. సెక్రటేరియట్ నిర్ణయం ప్రకారం హనోయ్ మహాసభలో సి. ఐ. టి. యు. తరపున నేను ప్రాతినిధ్యం వహించాను.

1973 ఏప్రిల్ లో ఎర్నాకుళంలో జరిగిన సి.ఐ.టి.యు. ద్వితీయ మహాసభకు వియత్నాం ప్రేడ్ యూనియన్ ఫెడరేషన్ తరపున, దక్షిణవియత్నాం ప్రేడ్ యూనియన్ ఫెడరేషన్ తరపున ప్రతినిధులు హాజరయిన విషయం అందరికీ గుర్తుండే వుంటుంది.

వియత్నాం విప్లవ కార్మికవర్గం మనకు ఆహ్వానాన్ని పంపడం, మన సంస్థనూ, మన ఉద్యమాన్నీ గౌరవించినట్లుగా భావించుకున్నాం.

ఫిబ్రవరి 9 వ తేదీన నేను హనోయ్ చేరుకున్నాను. నేను ప్రయాణించేసిన విమానంలోనే సోవియట్ యూనియన్, యూరపుదేశాలు, మధ్యప్రాచ్యం, లాటిన్ అమెరికా దేశాల ప్రతినిధులూ, భారతదేశంనుండి ఎ. ఐ. టి. యు. సి. ప్రతినిధి వచ్చారు. వారంతా మాస్కోలో విమానమెక్కారు.

చరిత్రాత్మకమైన ఈ మహాసభ హనోయ్ లో జరిగింది. హనోయ్ గడ్డపైన కాలుపెడుతున్న సమయంలో ఉద్యోగ భావాన్ని అణచుకోవటం కష్టం. ఎందుకంటే అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం దద్దరిల్లి వున్నాదులు కదిలిపోయేటట్లు దానికి విప్లవతావులు తాకింది హనోయ్ లోనే; ఆ సామ్రాజ్యపు వున్నాదులు కదిలిపోయింది ఇక్కడే. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా ప్రపంచ శ్రామికుల ప్రతిఘటనకు హనోయ్ చిహ్నంగా నిలచింది. అమెరికా బాంబర్లు జరిపిన అత్యంత వినాశకరమైన బాంబుదాడులకు విపరీతంగా నష్టపడింది హనోయ్. దానితోపాటు హైఫాంగ్ నగరమూ, బహుశా ప్రపంచంలో మరేనగరమూ ఇంతగా ఘోరనష్టానికి గురయి వుండకపోవచ్చు. మేము దిగిన ఏ విమానాశ్రయం బాంబుదాడులకు పూర్తిగా తుడిచివేయబడింది.

ఎర్రనది దాపులోనున్న రైల్వేస్టేషన్ ను చూస్తే కనిపించేది అల్లిబిల్లిగా వేలాడుతోన్న లోహపు కడ్డీలూ, సిమెంటు

ముద్దలూ, అక్కడక్కడా యింకా సిటారుగా నిలచివున్న సిమెంటుస్థంభాలూ, తలవంచని హనోయ్ ప్రజల ప్రతిఘటనా శక్తికి చిహ్నంగా వున్నాయి. నదిమీదనున్న బ్రిడ్జి ఒకభాగం దెబ్బతింది. అయినా త్వరగానే మరమ్మత్తు చేయబడింది. జంతు ప్రదర్శనశాలలో ఒక అమెరికన్ బాంబర్లు అవశేషాలు కనిపించాయి. మహిళలు నడిపే 'మార్చి 8 బట్టలమిల్లు' ఒకటుంది. అందులో మరమ్మత్తు గావించబడిన పైకప్పులూ, దెబ్బతిన్న గోడలూ, ఒక లైనుకులైనే భూగర్భ రక్షిత స్థాపరాలూ కనిపించాయి. హనోయ్ ని లొంగదీసుకోవాలని సర్వనాశనంచేసే స్థాయిలో వర్రాపాతంగా జరిపిన దాడికి కడసారి చిహ్నాలుగా మిగిలినవే ఇవన్నీ. తనమీద కురిపించబడిన బాంబులదాడికి హనోయ్ విప్లవకర సమాధానం ఇచ్చింది; నివాస గృహాలకు, కార్మికవాడలకు జరిగిన అపారమైన నష్టాన్ని వీరోచితంగా మరమ్మత్తుచేసింది.

చరిత్రాత్మకమైన ఈ మహాసభకు అభివందనలందచేయటానికి 28 దేశాలనుండి శ్రామికవర్గ కేంద్రాలనుండి ప్రతినిధులు విచ్చేశారు. వారందరూ ఫిబ్రవరి 9 న హనోయ్ చేరుకున్నారు. విమానాశ్రయంలో వియత్నాం ప్రేడ్ యూనియన్ ఫెడరేషన్ అధ్యక్షుడు కామ్రేడ్ హెంగాక్ వాక్ వీట్, ఉపాధ్యక్షుడు యన్ గు యెన్ కాంగ్ హూ, ఉపాధ్యక్షురాలు శ్రీమతి ట్రువాంగ్ థిమై, సెక్రటేరియట్ మెంబర్ లీవాన్, ఫెడరేషన్ యొక్క అంతర్జాతీయ విభాగపు అధినేత యన్ గు యెన్ థుయెట్, ఫెడరేషన్ నాయకులు మరి కొందరూ ప్రతినిధులకు స్వాగతం చెప్పారు.

విదేశ ప్రతినిధివర్గాలలో ప్రపంచ ప్రేడ్ యూనియన్ సమాఖ్య, సోవియట్ యూనియన్, మంగోలియా ప్రజా రిపబ్లిక్, కొరియా ప్రజాతంత్ర రిపబ్లిక్, క్యూబా, ఆల్బేనియా, రుమేనియా, హంగరీ, పోలండ్, తూర్పుజర్మనీ, జకోస్లావీకియా, బల్గేరియా, ఫ్రాన్సు, ఇటలీ (యూరప్) దేశాల ప్రతినిధులున్నారు. భారతదేశంనుండి రెండు ప్రతినిధివర్గాలు సి. ఐ. టి. యు., ఎ. ఐ. టి. యు. సి. వున్నాయి. ఫిల్పిన్లూ నుండి యునైటెడ్ అరబ్ రిపబ్లిక్, సిరియా, పాలస్తీనా, మొరాకో, ఇరాక్, ఆల్జీరియా దేశాల ప్రతినిధులున్నారు. ఇక లాటిన్ అమెరికానుండి క్యూబాతోపాటు ప్రస్తుతం పోరాటంలో

(మిగతా 12 వ పేజీలో)

పాడుగు జట్టు బెటాలియన్లంటే హడల్

(11 వ పేజీ తరువాయి)

బెంగాల్ టైగర్స్

నున్న చిల్, పెరూ దేశాల ప్రతినిధులున్నారు. జపాన్ శ్రేడ్ యూనియన్ తరపున సోహ్యా పాల్గొన్నది.

కార్మికవర్గ గెరిల్లా యోధులతోకూడిన శక్తివంతమైన ప్రతినిధివర్గాన్ని దక్షిణవియత్నాం శ్రేడ్ యూనియన్ ఫెడరేషన్ పంపింది. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదంతో చావుబ్రతుకుల పోరాటంలోనున్న కంబోడియానుండి, లావోస్ నుండి కూడ ప్రతినిధివర్గాలొచ్చాయి.

మహాసభ 11 వ తేదీన ప్రారంభం కావాల్సివుంది. ఈలోగా 9, 10 తేదీలో చూడదలచిన విప్లవ ప్రాముఖ్యం కల్గిన ప్రదేశాలు చూచిరావటానికి మాకు తీరికదొరికింది.

9 వ తేదీ మధ్యాహ్నం మేము నగర సంచారానికి బయలుదేరాం. హనోయ్ లో తిరుగుతుంటే ఆశ్చర్యంవేసింది. ఎన్నడోగాదే! సరిగా నిరుడీ రోజుల్లోనే సర్వవిధ్వంసక బాంబుదాడులకు గురైన హనోయ్ నగరం యిదేనా? ఆ బాంబు దాడులను తట్టుకొని నిలబడిన ప్రజలు వీరేనా? అని మాకు మేమే ప్రశ్నలు వేసుకున్నాం. విధ్వంసకాండ చిహ్నాలను చాలామటుకు ఆ ప్రజలు తొలగించేశారు. నిర్మాణ కార్య కలాపాలను ప్రారంభించారు.

మొదట్లో పూర్వ డిల కాలునాటి యూనివర్సిటీని చూడటానికి వెళ్ళాం. అదొక పెద్ద విద్యా కేంద్రం. బహుశా 11 వ శతాబ్దంలో స్థాపించి వుండొచ్చు. పూర్వ డిల వియత్నాంలో అది తొలి యూనివర్సిటీ. ఆ రోజుల్లో అత్యంత ప్రతిభావంతులనేకమంది ఆ యూనివర్సిటీ నుండి వచ్చినవారే. ప్రఖ్యాతి గాంచిన నాటి సాహితీ వేత్తలు, కవులు, రాజనీతి దురంధులు రాయబారులు ఆ యూనివర్సిటీలో తయారైన వారే. అక్కడ వుల్లిదైతన వారి పేర్లు రాతి ఫలకాలపై చెక్కడం ఆచారంగా వుండేది. నాడు ప్రఖ్యాతి వహించిన వారందరి పేర్లు రాళ్ళపై చెక్కబడి వున్నాయి.

అలాంటి చెక్కడాలు వందలాదిగా వుండేవి. కాని దండయాత్రలు జరిపిన విదేశీయులు వాటిని ధ్వంసం చేశారు. ఇలాపేర్లు చెక్కి ఆచారం 19 వ శతాబ్దంవరకూ వుండేది. హనోయ్ లో దొరికిన అవశేషాలను ఇక్కడకూడ వుంచారు. పాత హనోయ్ లో 4000 సంవత్సరాలనాటి నాగరికత అవశేషాలు కనుగొనబడినవి. రాతిపనిముట్లు, కంచు నాగళ్లు, కుండలతోసహా అనేక పనిముట్లు దొరికాయి. అవన్నీ నేటి నవనాగరిక హనోయ్ కి లభించిన పురాతన వారసత్వం. యూనివర్సిటీకి అనేక ద్వారాలున్నాయి. కనీసం నాలుగున్నాయి. మధ్యనున్న ద్వారం వచ్చి నేర్చుకునే వారందరికీ స్వాగతం పలికే ద్వార చిహ్నంగా చెవుతారు. ఒక హాలుంది. కొత్తగా వచ్చిన కవులు తమ కవితాగావం అచ్చట చేసేవారు. అనేకమంది సాహితీవేత్తలను, సంస్కృతి నిర్మాతలను సృష్టించిన ఆ పురాతనకాలపు యూనివర్సిటీని తలచుకొని నేటి హనోయ్ పౌరులు న్యాయంగానే గర్వపడుతారు.

తర్వాత మమ్మలను జంతు ప్రదర్శనశాలకు తీసుక వెళ్ళాం. అందులో రాయల్ బెంగాల్ టైగర్స్ తోపాటు అనేక జంతువు లున్నాయి. అన్నింటినీమించిన మరో ఆకరణ ఒకటుందక్కడ. 1972 డిశంబరులో పడగొట్టబడిన బి-52 బాంబరు అవశేషాలున్నాయి. కూల్చబడిన 1000 బాంబర్లకు జ్ఞాపకార్థంగా ఆ అవశేషాలను వుంచారు. స్వాతంత్ర్యయోధులు ఎన్ని బాంబర్లనూ, పాన్ డం జెట్ లకు నాశనం చేసింది సూచించే జండా ఒకటి అక్కడుంది. మాకు ఇవన్నీ చూపించేటతను మాకుఎంతో సగర్వంగా మాకు వివరించి చెప్పాడు. ఆ బాంబరునుండి రెండు డజన్లకుపైగా బాంబులు వేయబడినాయనీ, అవి భూమిలో లోతుగా పూడిపోయాయనీ, వాటిని బయటకుతీసి వాటికున్న పూజలను తొలగించడం ఎంతో కష్టమైనదని చెప్పాడు. చాల కొద్ది మాత్రమే బయటకుతీసి పూజలు విడగొట్టారు.

యూనిఫి కేషన్ పార్కు

ఆ తర్వాత యూనిఫి కేషన్ పార్కుకు వెళ్ళాం. ఈ పార్కు విశాలమైనవిరియాలో విస్తరించింది. అందులో చక్కని తటాకంకూడ ఒకటుంది. 1954 లో దేశాల ఏకీకరణ మూలములుపులోనున్న తరుణంలో యీ పార్కుకు యూనిఫి కేషన్ పార్కు అని నామకరణం చేశారు. విరామ సమయంలో స్వచ్ఛంద సేవచేసి దీనిని నిర్మించారు. అన్నిరకాల వృక్షాలు, మొక్కలు వున్నాయి. వీటి పోషణకూడ చాలా బాగుంది.

సాయంత్రం ఫెడరేషన్ ఉపాధ్యక్షుడు ట్రాంగ్ డాన్ ధియా మేమున్న హోటల్ లో మాకు విందుచేశారు. భోజనాలనంతరం ఉపాధ్యక్షుడు వియత్నాం పోరాటంగురించి పునరావాసం గురించి వారు చెప్తున్న కృషిని వివరించారు. రైలు సేవనూ, విమానాశ్రయమూ బాంబులతో పూర్తిగా ధ్వంసం చేయబడ్డాయని చెప్పాడు - పరిశ్రమలనుకూడ నాశనం చేద్దామని చూశారు. కాని పరిశ్రమలన్నింటినీ నగరంనుండి తరలించటం జరిగింది. స్కూళ్ళపైన, హాస్పిటళ్ళపైన దాడి చేశారు. అందుకనే తమ బిడ్డలు అమెరికన్లంటే ద్వేషిస్తారన్నాడు. స్త్రీలు యిటు యుద్ధంలోనూ పాల్గొనాలి; అటు పిల్లలనూ సాకాలి. కామ్రేడ్ హోచిమిన్ చెప్పినట్లు స్త్రీలు యుద్ధమూచేశారు; పిల్లల యోగక్షేమాలూ చూచుకొన్నారు. త్వరలోనే వియత్నాం మహిళా మహాసభను జరుపబోతున్నట్లు ఆయన చెప్పారు. దక్షిణవియత్నాం విముక్తిసైన్యాల డిప్యూటీ కమాండర్ ఇన్ చీఫ్ యన్ గు యెన్ థి డిన్ మహాసభకు హాజరవుతారన్నాడు. మహిళావిముక్తి సంఘానికికూడ ఆమె చైర్మన్ అనిచెప్పారు. దక్షిణవియత్నాంలో మహిళాసైనిక బెటాలియన్లున్నాయని, వాటిని పాడుగుజుత్తు బెటాలియన్లని పిలుస్తారని, వున్నట్లుండి వారు యుద్ధరంగంలో ముందూ, వెనుకల దాడి చేస్తారని అందువల్ల శత్రువుకు వారంటే హడలని చెప్పారు.

(మిగతా 13 వ పేజీలో)

మహిళలే నిర్వహిస్తున్న 'మార్చి 8' ఫ్యాక్టరి

(12 వ పేజీ తరువాయి)

ఫ్రెంచివారి కిరాతకం

1915 లో దేశమంతటా ప్రజ్వరిల్లిన తిరుగుబాటు, ప్రజలు వాడిన ప్రాచీనమైన ఆయుధాలూ వున్నాయి. ఫ్రెంచివారు జరిపిన కిరాతక చర్యలు చూపబడినాయి. రైతులనుండి బియ్యం తీసుకపోయి ఫ్రెంచివారు ఫ్యాక్టరీలలో వంట చెరుకుగా తగలేసేవారు. ఆ విధంగా ప్రజలను మాడ్చి చంపేవారు. లక్షలాది ప్రజలు వస్తులతో చనిపోయారు. ఫ్రెంచివారు శీసుకున్న బియ్యం నిల్వలను తిరిగి స్వాధీనం చేసుకోవడాని పార్టీ పిలుపిచ్చింది. ఇంకేం ప్రజలు ఒక్కమ్మడిగా రంగంలోకిదూకి ఫ్యాక్టరీలోని మెషిన్లను కూడ ఎత్తుకపోయారు. విప్లవం కొరకు ఉత్పత్తి చేయటానికై ఆ పని చేశారు. ఈ దృశ్యాలన్నీ చూపబడ్డాయి ప్రజాస్వామిక్ రిపబ్లికూ వర్కర్సుపార్టీ చేసిన ప్రకటన లున్నాయి; విదేశాలనుండి హోచిమిన్ వచ్చినప్పుడు ఆయన వెంటతెచ్చుకొన్న చిన్న సూట్ కేసు ప్రదర్శించబడింది. అందులో రెండు జతల బట్టలకుమించి పట్టు. ఎత్తాటి కొండల మీద ఆయన నివసించిన కొండ గుహ చిత్రం ఆయన వాడుకొన్న వస్తువులున్నాయక్కడ. మొట్టమొదటిసారిగా నిర్మాణమైన సైనిక యూనిట్ పటము చూపబడింది. దక్షిణ వియత్నాంలో జరపబడిన కిరాతక కృత్యాల దృశ్యాలు ప్రదర్శింపబడ్డాయి.

పెద్దపులి బోనులో పార్టీ నాయకుని చైదు

దక్షిణ వియత్నాంలో పార్టీ నాయకుడి కాయన పెద్దపులి బోనులో ఖైదీగావుంచబడ్డారు. బోనులోవున్నవారందరినీ దిగంబరులుగానే వుంచారు. వారికిచ్చిందల్లా కొబ్బరి తాడుతో చేసిన గిన్నెలాంటిదొకటి. పార్టీ పట్ల ఖైదీలందరూ విశ్వాసంగా వున్నారనేందుకు చిహ్నంగా ఆయన కొబ్బరి పీచుతో చేసిన ఉంగరాలను బయటికి పంపాడు. తర్వాత విజయోత్సవదినం, సోషలిస్టు చైనాకు మార్గం తెరుచుకుంది. చియాంగ్ యొక్క 18000 సైన్యాన్ని తిప్పిగొట్టడం జరిగింది. బ్రిటన్ చేసిన ప్రయత్నాలనుకూడా తిప్పికోట్టారు. కొత్తచట్టా లొచ్చాయి. భూసంస్కరణలు ప్రారంభమయ్యాయి. యివన్నీ ప్రదర్శితమయ్యాయి. వియత్నాం ప్రజలకు ప్రపంచమంతటి నుండి కార్మికవర్గం పంపిన మైత్రీపూర్వక బహుమతులు చూపించారు. 57 ఫ్రేడ్ యూనియన్ సంస్థలు వియత్నాంకు సపోర్టు యిస్తూ సంతకాలు చేసిన బ్యానర్లు చూపారు. బెంగాలీభాషలో ఒక బ్యానరుంది. 'అమర్ నాం వియత్నాం' అనేది ఆ బ్యానరు. మ్యూజియం డైరెక్టరు ఆ బ్యానరును నాకు చూపారు. హోచిమిన్ చెట్టు పాటినట్లు చూపిన పాటో లున్నాయి. హోచిమిన్ తరచు అంటుండేవారట. 'సుఖంగా వుండాలంటే చెట్టునాటు' అని 'ఐక్యత' అనే పాట అంతే ఆయనకు మహాయీష్టం. ఐక్యతా పాటపాడే వాద్యబృందానికి ఆయన నాయకత్వం వహిస్తున్నట్లుగా చూపే ఫోటో ఒకటుంది.

(మిగతా 14 వ పేజీ లో)

10 వ తేదీన విప్లవ మ్యూజియం చూశాం. మ్యూజియముకు డైరెక్టరుగా నున్నాయన మాకు వివరిస్తూ వియత్నాంను ఫ్రెంచివారు గెలుచుకోవటం 1858 లోనే పూర్తయిందనీ, అయినా ప్రతిఘటన 1860 లోనే ప్రారంభమైందనీ చెప్పాడు.

దేశభక్తులను ఏ విధంగా చిత్రహింసల పాల్గొంది, అందుకు ఏ ఏ పరికరాల నుపయోగించింది, బండకొయ్య వగైరా మ్యూజియంలో ప్రదర్శించబడినాయి. తొలిరోజుల్లో జరిగిన తిరుగుబాటుతో స్త్రీ, పురుష బొగ్గుగని కార్మికులు జరిపింది ఒకటి బొగ్గుగనులో కార్మికు లుపయోగించిన, నూనె దీపాల మూలంగా గ్యాసు ఏర్పడి ఆ కారణాన అనేకమంది జబ్బుపడేవారు. ఇది అనేక పోరాటాలకు దారితీసింది. కామేడ్ హోచిమిన్ జీవితాన్ని గురించి, ఆయన స్వగ్రామం గురించి ప్రదర్శనలో చూపబడ్డాయి. టూర్స్ కాంగ్రెసులో ప్రాన్సు కమ్యూనిస్టుపార్టీ స్థాపించబడిన దృశ్యాలుగల ఒక గ్రూపు ఫోటో అక్కడవుంది. కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ స్థాపించినప్పటి ప్రకటనలో హోచిమిన్ సంతకంవుంది. తన వృత్తి ఫోటోగ్రాఫర్ అని ఆయన వ్రాసుకున్నాడు. వియత్నాంకు చెందిన మొదటి మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు ఆయనే. అంతర్జాతీయ కార్మికవర్గ మైత్రీలో స్వేచ్ఛను పొందటం సాధ్యమేనని వియత్నాం ప్రజలకు బోధించింది ఆయనే. అలాగే అంతరంగికంగా కార్మిక - కర్షక మైత్రీకిగల ప్రాముఖ్యాన్ని కూడ ఆయనే బోధించారు. ఇందుకు సంబంధించిన ఆయన ప్రచురణలు, కరపత్రాలు అచ్చట ప్రదర్శించబడి వున్నాయి. వియత్నాం పార్టీ తొలి శక్రటరీ ఫోటోకూడా వుంది.

ఆయన 1931 లో జైలులోనే చనిపోయారు. వియత్నాం కమ్యూనిస్టుపార్టీ స్థాపన, 1935 లో కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ చే దాని గుర్తింపు, రహస్య పార్టీ నిర్మాణం, రహస్య ప్రజా సంఘాల నిర్మాణానికి సంబంధించిన డాక్యుమెంట్లు, పార్టీ కరపత్రాలు, సాహిత్యం, లెనిన్ రచనల తరుమాలు, మార్క్సు వ్రాసిన కేపిటల్ గ్రంథం, మొదటి ఫ్రేడ్ యూనియన్ పత్రిక - యివన్నీ మ్యూజియంలో వున్నాయి. ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా స్వాతంత్ర్య యోధు లుపయోగించిన ఆయుధాలు, ఆ తర్వాత జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా వాడిన ఆయుధాలు, కత్తులు, కొడవళ్లు, ఇంటింటా తయారు చేసిన తుపాకులూ ప్రదర్శనలో వున్నాయి. దీన్ బిన్ పూ కోట ముట్టడికి బావోదాయ నిష్క్రమణకూ సంబంధించిన మొత్తం కథనూ చూపించారు. పాత ప్రభుత్వానికి ఉత్తమిచ్చేందుకు దక్షిణ వియత్నాంకు అమెరికన్ వైస్ ప్రెసిడెంట్లు హోదాలో వెళ్ళిన నిక్సన్ ఫోటోకూడా వుంది.

మహాసభలో వెల్లడైన ముఖ్య విషయాలు

(13 వ పేజీ తరువాయి)

మహిళలు నడుపుతున్న ఫ్యాక్టరీ

తర్వాత మేము మార్చి 8 ఫ్యాక్టరీ వెళ్ళాం. 5000 మంది పని చేసారు. ఆటోమేటిక్ యంత్రాలమర్చిన బట్టల మిల్లు అది. పనివారిలో 75 శాతం మహిళలు. మేనేజరు, డైరెక్టర్లు, శక్రటరి దాదాపు అందరూ మహిళలే. వారు మమ్మలను ఫ్యాక్టరీ అంతటా తిప్పి, కార్మిక వీర నారీషణులను పరిచయం చేశారు. ఈ ఫ్యాక్టరీని నిర్మిస్తున్న సమయంలో హనోయ్ లో అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవపు (మార్చి 8 వ) 30 వ వార్షికోత్సవం జరుగుతోంది. ఆ ఉత్సవంపట్ల గౌరవసూచకంగా ఈ ఫ్యాక్టరీ పేరు మార్చి 8 బట్టలమిల్లు అని పెట్టారు. మిల్లు 1965 లో ప్రారంభించబడింది. కొద్ది నెలల్లోనే బాంబుదాడులు మొదలయ్యాయి. మిల్లు అంతా వేరొకచోటికి తరలించాల్సి చిప్చింది. పనంతా మహిళా కార్మికులే చేశారు. యంత్రాలను రక్షించారు. ఉత్పత్తిని వేరొకచోట ప్రారంభించారు. తర్వాత ఫ్యాక్టరీని తిరిగి హనోయ్ కి చేర్చారు. మరల నిక్సన్ బాంబింగ్ చేయించాడు. అప్పుడు కార్మికులనుండే సైనికులు తయారయి ఫ్యాక్టరీ రక్షణకు పూనుకున్నారు. కొన్ని యంత్రాలను తరలించారు. ప్రధాన ఉత్పత్తి భవనాన్ని బాంబింగ్ చేద్దామనుకుంది అమెరికా. ఫ్యాక్టరీ రక్షణకు కార్మికులు నడుంకట్టారు. దానిపైన అమెరికన్లు తమ దాడిని స్టోర్సుమీద, కార్మికుల ఇండ్లపైన కేంద్రీకరించారు. ఫ్యాక్టరీ లోని ప్రధానభాగం రక్షించుకోబడింది. కార్మికుల బిడ్డలు, కుటుంబాలు రక్షింపబడ్డారు. అయినా కొందరు చనిపోయారు. 1000 పొన్న బాంబు మూలాన జరిగిన విధ్వంసం యీనాటికి చూడవచ్చు. వేలటన్నుల కంకరరాళ్ళు, సిమెంటు, ఉక్కు కనిపిస్తాయి. దాదాపు ప్రతిదీ నేలమట్టం చేయబడింది. ప్రధాన బిల్డింగ్ లోని కొన్ని భాగాలు దాడిలో నష్టపడ్డాయి. పేల్చి వేయబడిన యింటికప్పులు యిప్పుడు మరమ్మత్తులో వున్నాయి. గోడల్లోపడ్డ రంధ్రాలు పూడ్చుతున్నారు. కూలిపోయిన భాగాలను పునర్నిర్మిస్తున్నారు. ఈనాటికి భూగర్భరక్షణ కేంద్రాలున్నాయి. వీటి పొడవు 6 కిలో మీటరు.

1972 లో ఆఖరుసారి బాంబింగు జరిగిన తర్వాత యీ ఫ్యాక్టరీ తిరిగి నెలకొల్పబడింది. యంత్రాలు జోడించబడినాయి. ఉత్పత్తి ప్రారంభమైంది. 1973 సంవత్సరపు కోటా పూర్తిచేయబడింది. ఫ్యాక్టరీకి ఒక నెల బోనసు లభించింది. ఉత్పత్తి రక్షణకై ఈ ఫ్యాక్టరీలో తీసుకున్న సాహసోపేతమైన చర్యలకుగాను పార్లమెంటు రెండు మూడుసార్లు బహుమతి ప్రదానంచేసింది. ఈ క్షణంలోనైనా దాడి జరిగితే తాము సిద్ధంగా వుండాలిందేనని మహిళా డైరెక్టరు చెప్పింది. భూగర్భ రక్షణ స్థావరాలు ఎప్పుడు కావల్సివస్తే అప్పుడు వాడకానికి సిద్ధంగావున్నాయి. ఈలోగా ఉత్పత్తి అంతకంతకూ పెరుగుతూ పోతోంది. ఈ ఫ్యాక్టరీలో గుడ్డ ఉత్పత్తవుతుంది. రంగులద్దుతారు, ప్రింటింగ్ చేస్తారు-ఒకేసారి పదిరంగులు అద్దుతున్నట్లు నాతో డైరెక్టరు చెప్పింది.

13 వ తేదీన 14 వ తేదీ ఉదయమూ విదేశాల ప్రతినిధులు మహాసభ సమావేశాలకు హాజరుకాలేదు. ఈ మూడు సమావేశాల్లోను వియత్నాం ప్రతినిధులు డాక్యుమెంటుపై చర్చలు జరిపారు. విదేశాల ప్రతినిధులు, యితర ప్రాంతాలను నగరాలను సందర్శించటానికై వెళ్ళారు. నేను, మరికొందరు ప్రతినిధులు హైఫాంగ్ కు వెళ్ళాం. ఫెడరేషన్ అధ్యక్షుడు మాకు స్వాగతమిచ్చి బహుమతు లందించారు. హైఫాంగ్ సముద్ర తీరంలో విధ్వంసపు చిహ్నాలు దాదాపు కన్పించలేదు. ఏవో ఒకటి రెండు ఓడలు దెబ్బతిన్నవి కన్పించాయి. మిగతా దంతా మరమ్మత్తు జరిగిపోయింది. హైఫాంగ్ సమీపంలో 6 కిలోమీటర్ల పొడవుగల ప్రాంతంలో వందలాది బాంబు దాడుల మూలంగా భూమంతా దున్నివేసినట్లయిదని మాకు చెప్పారు. ప్రతిదీ నేలమట్టమయింది. నిలబడిన కట్టడం ఏదీ మిగలలేదు. యిప్పుడా ప్రాంతమంతా శుభ్రంచేసి పూర్తిగా నిర్మాణం చేస్తున్నారు.

హైఫాంగ్ దగ్గరలోనే సిమెంటు ఫ్యాక్టరీకి పోయాం. దీనిని సర్వనాశనం చేద్దామని శత్రువుచేయాల్సిందంతా చేశాడు. కాని కార్మికులు వీరోచితంగా పోరాడి రక్షించారు. జరిగిన నష్టమూ దాని చిహ్నాలు, మరమ్మత్తులూ స్పష్టంగాచూడొచ్చు. ఫ్యాక్టరీని తిరిగి పనిచేయించటానికి శ్రోత కట్టడాలు కట్టారు. నాలుగుయూనిట్లు అప్పుడే ఉత్పత్తిప్రారంభించాయి. రెండేమోరునిమేయన్న సహాయంతోను, మిగతా రెండూ వియత్నామియులే స్వయంగాను నడుపుతున్నారు.

ప్రతినిధులకు వినోద కార్యక్రమంకూడ ఏర్పాటుచేయబడింది. ఒక రోజు వియత్నాం సర్కసుకు, రెండవ రోజు సాంస్కృతిక ప్రదర్శన పాటలు, డ్యాన్సు ప్రోగ్రాములకు మూడవ రోజున ఫుట్ బాల్ మ్యాచ్ చూడటానికి తీసుకెళ్ళారు. మహాసభ విశేషాల గురించి వర్కింగ్ క్లాస్ పత్రికలో కొంత మటుకు యిదివరకే వ్రాశాను కాబట్టి ఆ వివరాలు యిక్కడ వ్రాయను. కొన్ని ముఖ్యమైన పాయింట్లను యిచ్చట పేర్కొంటాను.

అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదంమీద వియత్నాం ప్రజలు సాధించిన విజయం పూర్వరంగంలో యీ మూడవ మహాసభ జరుగుతోంది. పారిస్ ఒడంబడిక ప్రకారం దక్షిణ వియత్నాం నుండి అమెరికన్ సైన్యాలు ఉపసంహరింపబడినాయి; అచ్చట రెండు ప్రభుత్వాలూ, మూడు రాజకీయ శక్తులూ గుర్తింపబడినాయి. వియత్నాం ప్రజలకుగల జాతీయ స్వయం నిర్ణయ హక్కు గుర్తింపబడింది. ఇవన్నీ అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదానికి ఘోర పరాజయం. వియత్నాం గడ్డమీద ప్రపంచ కార్మికవర్గానికి సోషలిస్టు క్యాంపుకు యిది గొప్ప విజయం.

దక్షిణ వియత్నాంకు స్వాతంత్ర్యం రాబట్టాలంటే, దక్షిణ వియత్నాంలో జాతీయ ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని పూర్తిచేయాలంటే, పారిస్ ఒడంబడికను సంపూర్ణంగా అమలు చేయాలంటే, ఉత్తర వియత్నాంలో భారీఎత్తున సోషలిస్టు పద్ధ

(మిగతా 15 వ పేజీలో)

వియత్నాం మహాసభ - అంతర్జాతీయ శ్రామికవర్గ వేదిక

(14 వ పేజీ తరువాయి)

తులో పారిశ్రామికీకరణ చేసేందుకు రెండవ పంచవర్గ ప్రణాళిక లక్ష్యాలను పూర్తిచేయాలన్నా ట్రేడ్ యూనియన్లు తమ పాత్రను నిర్వహించగలగడానికి ఏం చేయాలి అన్నదే మహాసభ ముందున్న కర్తవ్యం.

అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల సరికొత్త దాడులకు వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గం సర్వసన్నద్ధంగా, నిత్యమూ జాగ్రూకతతో వుండి సాభాగ్యవంతమైన సోషలిస్టు వియత్నాంను స్థాపించేందుకుగాను దేశమంతటినీ ఐక్యపర్చాలనే లక్ష్యాన్ని సాధించే కర్తవ్య భారాన్ని మోయాలి. మహాసభ చర్చలు, నిర్ణయాలు పరిశీలిస్తే ఈ క్రింది విషయాలు వెల్లడయ్యాయి.

* వియత్నాం కార్మికవర్గం తన ఐకమత్యంద్వారాను, నాయకత్వం వహించడంద్వారాను దేశంకోసం బ్రహ్మాండమైన త్యాగాలద్వారాను యావత్తు ప్రజలకు అగ్రగామి దళంగా నిలబడింది.

* అనేక సంవత్సరాల కాలంలో తప్పులు చేయని మార్క్సిస్టు లెనినిస్టు నాయకత్వం ద్వారాను, ధైర్యసాహసాలతోను, ఊగిసలాటలేని విధానంద్వారాను సరైన వ్యూహం ఎత్తుగడలద్వారాను వర్కర్స్ పార్టీ కార్మికవర్గంయొక్క అగ్రగామిదళపార్టీగా రూపొందింది.

* యుద్ధకాలంలోను శాంతికాలంలోను, సాయుధ గెరిల్లాపోరాటాలద్వారాను, పెద్దయుద్ధాలద్వారాను, రాజకీయ, సైనిక, దౌత్యపరమైన పోరాటాలద్వారాను విజయంపొందటానికి ప్రజలకు నాయకత్వం వహించినపార్టీ వర్కర్స్ పార్టీ. అదిసాధించిన విజయాలన్నింటితోనూ మొట్టమొదటివియత్నాం మార్క్సిస్టు లెనినిస్టు కామ్రేడ్ హోచిమిన్ పేరు ఎడతెగని సంబంధంతో పెనవేసుకపోయింది.

సాయుధ దళాల - పీపుల్స్ లిబరేషన్ ఆర్మీ - ప్రతినిధులు మహాసభకు అభినందన లండచేసినపుడు ఈ విషయం ప్రత్యక్షంగా కనిపించింది. ఆ ప్రతినిధులు ట్రేడ్ యూనియన్లకు హామీని ప్రకటించాయి. 'పార్టీకి, ప్రజలకు విశ్వాస పాత్రంగా వుంటూ మాకిచ్చిన కర్తవ్యాన్ని పూర్తి చేస్తాం. దేశాన్ని రక్షిస్తాం. వర్కర్స్ పార్టీ సెంట్రల్ కమిటీ మాకిచ్చే బాధ్యతలను నెరవేరుస్తాం' అని ప్రకటించారు.

కార్మిక - కర్షకులు కవలపిల్లలు

మహాసభకు వచ్చిన సమిష్టి వ్యవసాయ క్షేత్రాల ప్రతినిధులూకూడ కార్మికవర్గ నాయకత్వంపట్ల అలాంటి విశ్వాసాన్నే ప్రకటించారు. ఇంకా యిలా అన్నారు. 'కార్మికవర్గమూ రైతాంగమూ కవలపిల్లలైన సోదరులు. కార్మికవర్గ నాయకత్వాన్ని అనుసరించినప్పుడే రైతాంగం విముక్తి పొందగలుగుతుందని కామ్రేడ్ హోచిమిన్ మాకు బోధించారు. ఈ సలహానే గత 30 ఏండ్లుగా మేము అనుసరించాం. గత మూడు దశాబ్దాలుగా యీ కార్మిక - కర్షక మైత్రీ విజయంతర్వాత విజయం సాధించింది. ఇప్పుడు ఉత్పత్తి సహకార సంఘాల్లో సోషలిస్టు పోటీ ఉద్యమం నిర్ధిస్తున్నాం.'

ఈ మైత్రీ, నాయకత్వమూ ఫ్రెంచి, జపాన్, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన సాయుధ పోరాట క్రమంలో రూపొందాయి.

సాహార్ద్ర ప్రతినిధుల ప్రసంగాల్లోకూడ కార్మికవర్గనాయకత్వపాత్ర, దానిపార్టీ, దాని సిద్ధాంతమైన మార్క్సిజం - లెనినిజంల గురించి నొక్కి చెప్పబడింది. సోవియట్ యూనియన్ ప్రతినిధి వి. ఇ. చొగాటికోవ్ మాట్లాడుతూ వియత్నాం ప్రజల నభినందించారు. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు దక్షిణ వియత్నాంలో జరిపిన చర్యలను ఖండించారు. సోవియట్ యూనియన్, వియత్నాం ప్రజలు, మార్క్సిజం - లెనినిజం అంతర్జాతీయ భావాలలో ఐకమత్యంతో నున్నారని చెప్పారు. పవర్ స్టాంపులు, తదితర వస్తు సామగ్రితో సహా వియత్ నాం ప్రజలకు సోవియట్ యూనియన్ అందచేసిన భౌతిక, నైతిక సహాయాలను గురించి ఆయన ప్రస్తావించారు.

పీపిల్స్ చైనా ప్రతినిధిని పంపలేదు. విదేశాల ప్రజలతో మైత్రీసంఘం తరపున ఒకసందేశం పంపించబడింది.

*మీ మహాసభకు మనఃపూర్వకాభి వందనములు. అమెరికన్ దురాక్రమణదారులను ఓడించినందుకు వియత్నాం ప్రజలను కొనియాడుతున్నాం. అదొక గొప్ప విజయం. వియత్నాం ప్రజలు విప్లవ విజయాలను కాపాడుకుంటున్నారు; ఆర్థిక నిర్మాణం చేసుకుంటున్నారు. వర్కర్స్ పార్టీ నాయకత్వంలో ప్రజలు తమ కష్టనష్టాల నధిగమించుతారు. సైగాన్ అధికార వర్గాలు పారిస్ ఒడంబడికను ఉల్లంఘించడాన్ని మేం ఖండిస్తున్నాం. మనమందరం ఒకే కుటుంబీకులం - ఒకే పోరాటంలోని సహచరులం. పోరాటం సుదీర్ఘంగా వుండి తీరుతుంది రెండు దేశాల ప్రజలమధ్య మైత్రీ మార్క్సిజం-లెనినిజం. అంతర్జాతీయతలమీద ఆధారపడింది. విజయం చేకూరేదాకా మీ పోరాటాన్ని దృఢసంకల్పంతో బలపరుస్తాం. ఉభయదేశాల మధ్య మైత్రీ బలపడుతూనేవుంటుంది' -

ఇలాటివే సాహార్ద్ర సందేశాలు యితర ప్రతినిధిర్గాలు యిచ్చాయి. వియత్నాం పోరాటానికి ప్రపంచ వ్యాపిత ప్రాముఖ్యాన్ని నొక్కి చెప్పాయి.

తూర్పుజర్మనీ ట్రేడ్ యూనియన్ల తరపున ప్రొఫెసర్ డాక్టర్ జోహన్నితో ఫర్ యిలా అంది - 'వర్కర్స్ పార్టీ నాయకత్వాన అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదంమీద గెలుచుకొన్న వియత్నాం విజయం శాంతి, సోషలిజం, స్వాతంత్ర్యాలకోసం జరిగే పోరాటంలో ముఖ్యమైన అంశం.'

'ఒకదేశం పోరాడ నిశ్చయించుకుంటే దానికి సోషలిస్టు క్యాంపూ, అభ్యుదయశక్తులూ అరిడవుంటే గెలవటం భాయం అనేది వియత్నాం విజయం రుజువు చేసింది. వియత్నాం ప్రజల పోరాటం ఆసియా ప్రజలకు మహాపకారంచేసింది.' అని మంగోలియా ప్రతినిధి అన్నారు.

అమెరికా వ్యూహాన్ని వియత్నాం మార్చింది

'మీ విజయం అమెరికా తన ప్రపంచ వ్యూహాన్ని (మిగతా 16 వ పేజీలో)

సైకికనగరం! హనోయ్!

(15 వ పేజీ తరువాయి)

మార్చుకొనేటట్లుగా చేసింది. మీ విజయం ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ విధానపు దుస్థితిని మరింత అధ్వాన్నంచేసింది. ప్రపంచ కార్మికవర్గ దృఢసంబంధాలను మరింత బలపర్చింది' అని ఇటలీ ప్రతినిధి చెప్పారు.

‘మన ఉభయదేశాల కార్మికవర్గాలకు అర్థశతాబ్ది మిత్రత్వం వుంది. కామ్రేడ్ హూచిమిన్ ఫ్రాన్సులో వున్న నాటినుంచీ వుందీ మిత్రత్వం. ఫ్రెంచి వలసత్వానికి వ్యతిరేకంగా జరిగిన పోరాటకాలంలోను, దీన్ బీన్ పూ వద్ద జరిగిన విజయం ధ్వారాను యీ మైత్రీ బలపడింది. ఆ తర్వాత వియత్నాం ప్రజలు అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాల్సి వచ్చింది. వియత్నాం ప్రజల ప్రయోజనాలకు పూర్తిమద్దతును ఫ్రెంచి కార్మికవర్గం అందించింది. ప్యారిస్ ఒడంబడిక గొప్ప విజయం’ అని ఫ్రెంచి ప్రతినిధి అన్నారు.

సి.ఐ.టి.యు అభినందనలు పర్కింగ్ క్లాసు పత్రికలోను, పీపుల్స్ డెమోక్రసీ తదితర పత్రికల్లోనూ ప్రచురింపబడ్డాయి.

మూడవ మహాసభ వియత్నాం ప్రజల ఆశయాన్ని బలపర్చే అంతర్జాతీయ శ్రామికవర్గ వేదిక అయింది. అది, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా ప్రపంచ కార్మికవర్గం జరిపిన బ్రహ్మాండమైన ఐక్యతా ప్రదర్శనగా తయారైంది. అంతర్జాతీయ ఉద్యమంలో అంతరంగికంగా ఎన్ని విభేదాలు, వత్తిళ్లు వున్ననూ సామ్రాజ్యవాద ఉనికి, సోషలిజం క్యాంపుమీద జాతీయ విముక్తి ఉద్యమాలమీద అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం జరిపే దురాక్రమణ దాడులూ, అంతర్జాతీయ శ్రామిక శ్రేణులను పడే పడే ఉమ్మడి కార్యాచరణ వైపుకు నెట్టుతాయి అనే వాస్తవాన్ని ఈ మహాసభ వేదిక ఎత్తిచూపింది.

మహాసభలో చేసిన తన ప్రసంగంలో వియత్నాం వర్కర్స్ పార్టీ ప్రథమ కార్యదర్శి కామ్రేడ్ లీడువాన్ అంతర్జాతీయ పరిస్థితిలో కానవస్తున్న యీ పరిణామాన్ని సమీక్షించారు.

మూడు మహాధోరణులు

వియత్నాం విప్లవంలో నాయకత్వ వర్గంగానున్న వియత్నాం కార్మికవర్గం మన యుగంలోని అంతర్జాతీయ కార్మికవర్గంలో ఒక భాగం. వియత్నాం విప్లవం, ప్రపంచ విప్లవంలో ఒక భాగం. ఈ యుగంలోని శ్రామికవర్గ విప్లవాల మూడు మహాధోరణులతో నేరుగా ముడిపడివుంది. అనగా - ప్రపంచసోషలిస్టు పద్ధతిలో సోషలిజాన్ని నిర్మించటం, పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లోను, సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లోను కార్మికవర్గమూ, శ్రామిక ప్రజలూ జరిపే ఉద్యమం; పెట్టుబడిదారీ అభివృద్ధి దశను దాటేసుకొని దేశాన్ని నేరుగా సోషలిజంవైపుకు నడిపించే దృష్టితో జాతీయ స్వాతంత్ర్యంకొరకు పోరాడే జాతీయ విముక్తి ఉద్యమమూ. మా ప్రజల విప్లవ ఆశయం ఈ యుగంలోని మానవజాతియొక్క ఉన్నతాశయమైన జాతీయ స్వాతంత్ర్యం, సోషలిజం అనే దానితో సన్నిహితంగా పెనవేసుకపోయింది. మా ప్రజలు ప్రపంచ విప్లవ దాడిలో భాగ

స్వాములు. ఈ యుగపు వేర్వేరు విప్లవధోరణుల పూర్తిశక్తిని నూటికి నూరుపాళ్ళుగా ఉపయోగించుకుంటున్నారు.

అందుకనే అమెరికా దురాక్రమణదారులనూ, వారి తోత్తులనూ ఓడించగలిగేరీతిగా తమ బలాన్ని సృష్టించుకోగలిగారు. పైగా అమెరికా వ్యతిరేక ప్రతిఘటనలో మా ప్రజలు సాధించిన విజయం ప్రపంచంలో సోషలిజం స్థానాన్ని మరింత కూడగట్టింది. పాత కొత్త వలసత్వాలకు వ్యతిరేకంగా మూడవ ప్రపంచదేశాల ప్రజాపోరాటాలకు ఊతమిచ్చింది; అభివృద్ధిచెందిన దేశాలలోని కార్మికవర్గపు, శ్రామిక ప్రజల విప్లవ పోరాటాలను ప్రభావితం చేసింది; అదే సమయంలో ఈ విప్లవ ధోరణులతోబాటుగా సామ్రాజ్యవాద విధానంలోని దుస్థితిని మరింత తీవ్రపరిచింది. అందుకల ఈనాడు అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం నాయకత్వానగల సామ్రాజ్యవాద స్థానాలు బలహీనపడుతున్నాయి. ప్రపంచంలో విప్లవశక్తులు దాడి చేయగలిగిన స్థాయి మున్నెన్నటికంటే దృఢంగా వుంది. శాంతిని సుస్థిరం చేసుకోవటం మున్నెన్నటికంటే బలవత్తరమౌతోంది.

రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికను ప్రారంభించటానికి కార్మికవర్గం సిద్ధమవుతుండటంతోను, పెట్టుబడిదారీ అభివృద్ధి దశను దాటేసుకొని చిన్న స్థాయి ఆర్థికంనుండి భారీఎత్తున సోషలిస్టు ఉత్పత్తికై ముందుకు సాగుతుండటంతోను శ్రేష్ఠ యూనియన్ల నెదుర్కొన్న కర్తవ్యాలను మహాసభ చర్చించింది. ఉత్తర వియత్నాంలో కార్మికవర్గం దేశపు పాలక వర్గమైంది. దాని ప్రజాసంస్థలూ, శ్రేష్ఠ యూనియన్లూ నిర్వహించాల్సిన పాత్ర ఒకటైంది. సోషలిస్టు ఉత్పత్తిని నిర్మాణం చేసుకోవటంద్వారా కార్మికవర్గ పాలనను సుస్థిరం చేసుకొనే నూతన పాత్ర అది. అనేక రిపోర్టులలో ఈ విషయం పదేపదే చెప్పబడింది. శ్రామికవర్గ నియంతృత్వ విధానంలో శ్రేష్ఠ యూనియన్లు ఒక లింకుగాను, దేశపు పాలకవర్గంయొక్క విశాలమైన ప్రజాసంస్థలుగాను దేశ రాజకీయ జీవితంలో, సమాజ సర్వతోముఖాభివృద్ధిలో చురుకుగా పాల్గొనాలి. ఆర్థిక స్థితిని నిర్మించి అభివృద్ధిపర్చే కర్తవ్యంలోకి అందరు కార్మికులను, ఉద్యోగులను తీసుకరావాలి.

లెనిన్ సూక్తి

లెనిన్ సూక్తిని ఉదహరించటం జరిగింది. ఒకసారి రాజ్యాధికారం చేతికి జిక్కింతర్వాత శ్రామిక వర్గానికి చావు బ్రతుకుల సమస్య ఒకటైంది. అదేమంటే, సాంఘిక ఉత్పత్తుల మొత్తాన్ని కార్మికుల ఉత్పత్తి శక్తిని భారీ ఎత్తున పెంచాలి.

దీనిని దృష్టిలో పెట్టుకునే శ్రేష్ఠ యూనియన్ల కర్తవ్యాలను రూపొందించటమూ, చర్చించటమూ ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించటమూ జరిగింది. మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టుపార్టీయైన వియత్నాం వర్కర్స్ పార్టీ నాయకత్వాన స్వాతంత్ర్యం, సోషలిజంలకొరకు జరిగే యుద్ధంలో వియత్నాం కార్మికవర్గం చరిత్రాత్మకమైన తన అగ్రగామిదళ పాత్రను వివిధంగా నిర్వహిస్తున్నది వియత్నాం శ్రేష్ఠ యూనియన్ల మూడవ మహాసభ చూపింది. పార్టీ యొక్క మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు మార్గ దర్శకత్వంక్రింద శ్రామికవర్గ నియంతృత్వంలో శ్రేష్ఠ యూనియన్లు తమ నూతన

(మిగతా 18 వ పేజీలో)

జాతీయ వేతనవిధానం దిశవిది?

— యం. కె. పాంథె, సెక్రటరీ సి. ఐ. టి. యు.

కొంతకాలంగా భారతదేశ అధికారవర్గాలో జాతీయ వేతనవిధానం గురించి సుదీర్ఘమైన చర్చసాగుతోంది. జాతీయ వేతన విధానమంటూ ఒకటి లేనందువల్ల అనేకసమస్యలు, పారిశ్రామిక వివాదాలు జరుగుతున్నాయని ఈ చర్చల సందర్భంలో తరచు వాదించటం జరిగింది.

ఈ విషయంమీద అధ్యయనం చేయటానికే ప్రభుత్వం ప్లానింగు కమిషన్ సభ్యుడైన డాక్టర్ యస్. చక్రవర్తి నాయకత్వాన కొంతకాలంక్రిందట ఒక అధ్యయన గ్రూపును నియమించింది. సుమారు ఒక ఏడాదిక్రిందట జాతీయ వేతనపాలసీ మీద ఈ గ్రూపు ఒక తాత్కాలిక నివేదికను సమర్పించింది. ఆ నివేదికను రహస్య నివేదికగా పరిగణించి దానిని బయట పెట్టకుండా దాచివుంచినప్పటికీ దానిలోని హంశాలను అనేక అర్థిక, ద్రవ్యసంబంధమైన పత్రికలు ఉదాహరిస్తూనే వున్నాయి. ఆ నివేదిక యిప్పుడు కార్మికమంత్రిత్వశాఖ చేతిలో వున్నదనీ, దానిని అధ్యయనంచేసి జాతీయ వేతనవిధానాన్ని రూపొందించేందుకు ఒక సెల్లను ఆ మంత్రిత్వశాఖ ఏర్పాటు చేసిందనీ తెలుస్తోంది.

పత్రికల్లో పడ్డ వార్తలనుబట్టి చూస్తే అధ్యయన గ్రూపు రూపొందించిన వేతన విధానాన్ని వేతన స్తంభన విధానంగా పేర్కొనవచ్చు. వ్యవసాయ కార్మికులపట్ల సానుభూతి ప్రక

మొత్తం విలువకు అదనంగా చేర్చబడిన దానితో జీతాలవాటాను మార్చటంద్వారా నిర్మాణయుతమైన రంగంలో ఆదాయ పంపకాన్ని నిస్సందేహంగా మెరుగుపర్చవచ్చు. కాని పెట్టుబడిని సమకూర్చే దానికి నష్టం కలుగచేసే విధంగా ఆదాయం పంపకం జరిగినట్లయితే అదనంగా ఉద్యోగ వసతి కల్పించే అవకాశం దెబ్బతింటుంది. ఆ విధంగా నష్టానికి దారి తీస్తుంది.

జీతాలు పెంచాలన్న సూత్రాన్ని ఆమోదించినట్లుగా పైకి కనిపించిననూ వెనువెంటనే తెచ్చిన మరొక వాదన అనగా పెట్టుబడిని సమకూర్చటానికి నిరుద్యోగులకు అదనంగా ఉద్యోగం చూపటానికి అది దెబ్బ తీస్తుదంటూ చేసే వాదన అసలు సూత్రాన్నే నిరాకరిస్తుంది.

అంటే ఇప్పుడు పనిచేస్తున్న కార్మికులు తక్కువ వేతనాలకు అంగీకరిస్తేనే క్రొత్తగా ఉద్యోగాలు చూపటానికి వీలు పడుతుందన్నట్లు వాదిస్తోంది. ప్లానింగు కమిషన్ ఒక విషయాన్ని మరచిపోతోంది; ఎక్కువ ఉత్పాదక శక్తితో కూడిన క్రొత్త యంత్రాలను ప్రవేశపెట్టటానికి, తద్వారా కార్మికుల ఉద్యోగాల నూడగొట్టడానికి యజమానులు ఎల్ల వేళలా అదనపు లాభాలను వాడుకొన్నారన్న విషయాన్ని విస్మరిస్తోంది. జీతాలు పెరగాలని డిమాండు చేస్తోన్న కార్మికులకు

వేతన స్తంభన విధానమే “జాతీయ వేతనవిధానం”!

టించే పేరుతో నిర్మాణ యంతంగానున్న రంగంలోని (organised sector) కార్మికులకు వేతన పెరుగుదలను వ్యతిరేకించటం జరిగింది.

నిర్మాణ యంతంగాలేని (unorganised) రంగంలోని కార్మికుల వేతనాలు అతి తక్కువగా వున్నమాట నిజం; వారి వేతనాలను తక్షణం పెంచవలసిన అవసరమూ వుంది. అయినప్పటికీ నిర్మాణయుతమైన రంగంలోని కార్మికులకు ఉన్నత జీవన ప్రమాణం కల్పించేందుకు జీతాల పెరుగుదలను ఎందుకు నిరాకరించవలెనో కారణం కనపడలేదు. నిర్మాణ యంతంగా లేని రంగంలోని కార్మికుల జీవన ప్రమాణాన్ని పెంచటానికి ప్రభుత్వం చిత్తశుద్ధితో ఏమీ చేయకుండానే నిర్మాణయుతమైన రంగంలోని కార్మికుని జీవన ప్రమాణాన్ని కుదించటానికి ప్రయత్నిస్తోంది. జనాభాలో అట్టడుగునున్న 30 శాతం ప్రజల పట్ల మొసలి కన్నీరు కార్చటం నిర్మాణయుతమైన రంగంలోని కార్మికుల జీవన పరిస్థితులను మెరుగుపర్చాల్సిన అవుసరా న్నుండి ప్రజల దృష్టిని మరల్చేందుకే.

పరిశ్రమల్లో సృష్టించబడిన మొత్తం విలువలో కార్మికుల వాటాను పెంచాలన్న అభిప్రాయాన్నే 15వ పంచవర్ష ప్రణాళిక చిత్తు ప్రతి తిరస్కరించింది. 15వ ప్రణాళిక విధాన ప్రకటన, ఆశయాల అధ్యయనంలో ఈ క్రిందివిధంగా చెప్పబడింది.

వ్యతిరేకంగా అశేష సంఖ్యాకులుగానున్న నిరుద్యోగులను పోటీపెట్టే దుష్టయత్నం ప్రభుత్వవైఖరిలో కనపడుతోంది.

15వ ప్రణాళిక చిత్తుప్రతిలో మరొక విషయం స్పష్టం చేయబడింది. అదేమిటంటే, యజమానుల లాభాలను మరింతగా పెంచేందుకు ఎక్కువగా ఉత్పత్తిచేస్తేనే కార్మికులు తమ జీవన స్థాయిని మెరుగుపర్చుకోగలుగుతారు అని చిత్తుప్రతిలో చెప్పబడింది. అంటే యజమానులకొరకు కార్మికులు ‘సృష్టించిన అదనపు విలువలో యజమానులు దయాధర్మంగా విడిలించే నాలుగు మెతుకులతో వారు తృప్తిపడాలన్నమాట.

లోటు బడ్జెటు విధానం ద్వారాను, దొంగ డబ్బును కూడ బెట్టుట ద్వారాను నోట్ల ముమ్మరాన్ని సృష్టించటానికి పూర్తిగా బాధ్యులైన ప్రభుత్వమూ, యజమానులే భారత కార్మికవర్గాన్ని, ప్రజలనూ పీల్చి పిప్పిచేయడంలో కుమ్మక్కై మరొక వైపున కార్మికులకు నీతులు బోధిస్తున్నారు. జీతాలు ఏ మాత్రం పెంచినా యిన్ ఫ్లేషన్ జాస్తి అవుతుందనీ, తత్ఫలితంగా ధరలు పెరుగుతాయనీ అంటున్నారు. నిజానికి ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం పోరాడుతోంది ఇన్ ఫ్లేషన్ యుక్క దుష్ఫలితానికి వ్యతిరేకంగానే. కార్మికుల జీతాలు ధరలకంటె

(మిగతా 18 వ పేజీలో)

అవసరప్రాతిపదికపై కనీసవేతనమే జాతీయవేతనంగా వుండాలి

(17 వ పేజీ తరువాయి)

ఎంతో వెనకబడే వుంటున్నాయి. 1960 తర్వాత నిజవేతనాల నూచి 2 శాతం పడిపోయింది. ధరల కంటే జీతాలు వెనుకబడి పోయాయన్న దానికి అదే నిదర్శనం.

కుప్పంలో చెప్పాలంటే వేతన స్తంభన విధానాన్ని కార్మికుల నెత్తిన రుద్దటానికి, పెట్టుబడిదారీవర్గానికి మరింతగా లాభాలు చేకూర్చిపెట్టే విధానాన్ని మరుగుపర్చుకోటానికి ఒక ముసుగుగా మాత్రమే జాతీయ వేతనవిధానం అనే దాన్ని గురించి మాట్లాడటం జరుగుతోంది. ఈ మధ్యనే కార్మిక మంత్రిత్వశాఖ కొత్తగా నియమించిన వేతనాల సెల్లు (కమిటీ) వేతనాలు పెంచాలన్న డిమాండును వ్యతిరేకించటానికి కొత్త వాదనలు ఏమిటా అనే కనిపెట్టుటంలో నిమగ్నమైవుంది.

వేరు వేరు పరిశ్రమల్లో వేతనాలు నిర్ణయించేందుకు గాను మార్గదర్శక సూత్రాలను రూపొందించటానికై జాతీయ వేతన సమితి అనే పేరుతో శాశ్వతంగా ఒక త్రైపాక్షిక కమిటీ వుండాలని దానికి చైర్మన్ గా ఇండిపెండెంట్ అనబడే ఆయన ఒకరు వుండాలని జాతీయ లేబర్ కమిషన్ సిఫార్సుచేసింది వేతనాల పరిష్కారాన్ని జాప్యం చేయటానికి, పోరాట పంథానుండి కార్మికుల దృష్టిని మరల్చటానికి మాత్రమే యీ వేతనాల సమితి ఉద్దేశించబడింది. యజమానుల ప్రతినిధులకూ, కార్మికుల ప్రతినిధులకూ మధ్య వివాదం ఏర్పడిన యీ సందర్భంలో ఈ ఇండిపెండెంట్ జడ్జిగారు మధ్యవర్తిగా తమ పరి

ష్కారం చెబుతారు. ఆయన తీర్పును ఇరుపక్షాలూ శిరసావహించాల్సిందే. ఈ జాతీయ సమితి సిఫారసులను ప్రభుత్వం ఆమోదించిన తర్వాత ఇక అపైన కార్మికులు సమ్మె చేయటానికి స్వేచ్ఛవుండదు. ఒకవేళ సమ్మె నిర్ణయం తీసుకుంటారే అనుకుందాం. వెంటనే ప్రభుత్వంయొక్క యావత్ శక్తి కార్మికులపై విరుచుకపడుతుంది. జాతీయ వేతన సమితిలోనికొందరు కార్మిక నాయకులను కొనివేయటం, ఆ విధంగా తమ కనుకూలంగా నిర్ణయాలు రాబట్టుకోవటం కష్టమైనపనేమికాదు. ఇండిపెండెంట్ చైర్మన్ అనబడే ఆ పెద్దమనిషినికూడ కొనివేయటం యజమానులకు కష్టమైన పనికాదు. అంటే ఆ విధంగా వివాదంలో తామే మధ్యవర్తి పాత్ర వహిస్తారన్నమాట! ఆ విధంగా వేతనాలకోసం జరిగే సంప్రదింపులను యజమానుల కనుకూలంగా తీర్చిదిద్దే ఒక సాధనమే వేతనాల సమితి.

వేతన సమితి స్వతంత్రంగా పనిచేసి తమకు సక్రమమైన జీతాలు నిర్ణయిస్తుందనే భ్రమను కార్మికుల్లో కల్పించటానికి అది యత్నిస్తోంది. అందువల్ల జాతీయవేతన సమితి అనే ఆలోచననే త్రేడ్ యూనియన్లు వ్యతిరేకించాల్సి యుంది; పోరాటాలమీద ఆధారపడి వేతనాల స్థాయి పెంచుకోవాల్సి యుంది.

జాతీయ వేతనపాలసీని లేదా వేతననిర్ణయ యంత్రాంగాన్ని ఏర్పాటుచేసే విషయమూ పరిశీలిస్తున్నట్లుగా నాటకం ఆడుతూనే వేతన నిర్ణయానికి సంబంధించి యింతకాలంగా ఆమోదించబడుతూవచ్చిన కొలబద్దలన్నింటినీ ప్రభుత్వం త్రోసి వుచ్చింది. 15 వ ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్సులో ఆమోదించిన విధంగా అవసరప్రాతిపదికపై కనీసవేతన ప్రమాణాలను కనీసం ఒక్క పరిశ్రమలోనైనా అమలు చేయటంలో విఫలమైన ప్రభుత్వం యీనాడు జాతీయవేతన పాలసీ అంటూ మాట్లాడటమంటే యింతకుపూర్వం అంగీకరించిన ప్రమాణాలకు సమాధికట్టి, వాటి స్థానే తక్కువ ప్రమాణాలను ప్రవేశపెట్టి జీతాల స్థాయిని పడగొట్టి వుంచడమేతప్ప మరేమికాదు. తొలి ప్రమాణాలను వదిలేసేందుకు ప్రభుత్వం. అడుతున్న ఆటను త్రేడ్ యూనియన్లు కట్టి చాలి. అవసర ప్రాతిపదికపై వేతనమే కనీస వేతనంగా వుండాలని పట్టుబట్టాలి.

1974 జనవరి 11, 12 తేదీలలో నేషనల్ ప్రొడక్టివిటీ కౌన్సిల్ త్రేడ్ యూనియన్ల సమావేశాన్నొకదానిని జరిపింది. ఆ సమావేశంలో అన్ని త్రేడ్ యూనియన్లు ఈ క్రింది నిషయాన్ని నొక్కి చెప్పాయి.

‘నిర్మాణయుతంగానున్న పరిశ్రమలరంగంలోగల కార్మికులకు జాతీయ వేతనపాలసీ అన్నప్పుడు అవసరాల ప్రాతిపదికపై కనీసవేతనం అనేదే ఆ పాలసీకి పునాదిరాయిగా వుండాలి. ఈ లక్ష్యాన్ని సాధించటానికి నిర్ణీతకాలంలో పూర్తిచేసే కార్యక్రమంవుండాలి. అవసర ప్రాతిపదికపై కనీస వేతనాన్ని ఏ విధంగా లెక్కించాలి అన్నప్పుడు ఆ పునాదిని ఇదివరకే 15 వ

(మిగతా 19 వ పేజీలో)

హనోయ్ పర్యటన

(16 వ పేజీ తరువాయి)

పాత్రను మలుచుకుంటూ ఉత్తేజకరంగా నిర్వహిస్తున్నారు. యావత్తు వియత్నాంను విముక్తిచేసి, ఉత్తర వియత్నాంలో సోషలిస్టు పునాదిని నిర్మించేదాకా అమెరికన్ సామ్రాజవాదానికి వ్యతిరేకంగా త్రేడ్ యూనియన్లు, కార్మికవర్గమూ చెక్కుచెదరని దీక్షతో పనిచేస్తున్న విషయం మహాసభలో వెల్లడైంది. వియత్నాం కార్మికవర్గానికి మార్గదర్శకంగావుంది అంతర్జాతీయ తాభావం అనే విషయం ఎలాంటి పొరపాటుకు తావులేని విధంగా మహాసభ స్పష్టం చేసింది. అలాంటి ప్రజలూ కార్మిక వర్గమూ అజేయులనేభావం గాఢ ముద్ర వేసింది.

నేను వియత్నాంనుండి రాబోయే ముందు వియత్నాం కొరియర్ పత్రిక కామ్రేడ్స్ నాతో ఇంటర్వ్యూ జరిపారు. హనోయ్ గురించి నా అభిప్రాయాలు ఏమిటని అడిగారు. వారికి నేనేం చెప్పగలను? ‘హనోయ్ సైకిళ్ళ నగరం’ అని నేను చెప్పాను. బహుశా వారు నిరాశ చెంది వుండవచ్చు. మరల నా సంభాషణ కొనసాగించాను. ‘కాని ఒక తెడావుంది. అమెరికా జెట్, బాంబర్ కోటలను ఓడించింది సైకిలే. సైకిళ్ళకు యీబలం హనోయ్ లోనూ, వియత్నాంలోనే లభ్యమవుతుంది’. వారు చిరునవ్వు నవ్వారు. అమెరికా బాంబర్ కోటలను అపఖ్యాతి పాలుచేసిన నగరం, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదాన్ని సవాలు చేసిన మహానగరం అదే! హనోయ్ !!

నిర్మాణ యంత్రంగా లేని రంగంలో కార్మికులకు పేదరికపు స్థాయికి తక్కువ

కాని కనీస వేతనం ఇవ్వాలి

(18 వ పేజీ తరువాయి)

ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్స్ నిర్ణయించింది.

అవసర ప్రాతిపదికపై కనీస వేతనం అనేదాన్ని నిర్ణయించేటపుడు చెల్లించే శక్తి ఆ పరిశ్రమకు వుందా అనిగాని లేక ఉత్పాదక శక్తి ఏమిటి అనిగాని పరిశీలనపై ఆధారపడ కూడవని ట్రేడ్ యూనియన్లు చెప్పాయి ప్రభుత్వం నియమించిన వేజ్ బోర్డులన్నీ కార్మికులకు అవసర ప్రాతిపదికపై వేతనాలను యివ్వ నిరాకరించాయి. వారు చూపిన సాకు ఏమిటంటే ఆ జీతాలను చెల్లించే శక్తి పరిశ్రమకు లేదని యజమానులు బ్యాంకు స్వీకులను తారుమారుచేసి పరిశ్రమకుగల శక్తిని ఎప్పుడూ దాచుకుంటూనే వుంటారు.

నిర్మాణయంత్రంగాలేని రంగంలోగల కార్మికుల విషయంలో ట్రేడ్ యూనియన్లు యీక్రింది విషయాన్ని నొక్కి చెప్పాయి. —

“నిర్మాణయంత్రంగాలేని రంగంలో కార్మికులకు పేదరికపు స్థాయికి తక్కువకాని కనీసవేతనం ఇవ్వాలి ప్రస్తుతం వున్న ధరల స్థాయిని దృష్టిలో పెట్టుకుంటే అధికార ఎర్గాల లెక్కల ప్రకారమే నెలకు రు 203 ల కంటే తక్కువ సంపాదించుకుంటున్నవారు పేదరికపు స్థాయికంటే తక్కువ స్థాయిలో జీవిస్తున్నారు. కనీస వేతనానికి సంబంధించి ఈ ప్రాథమిక విషయాన్ని అంగీకరిస్తే నిర్మాణయంత్రంగాలేని రంగంలో అవసర ప్రాతిపదికపై కనీస వేతనాన్ని గురించినకూడ నిర్ణీత కాల పరిమితిలో పనిపూర్తివేసే పథకం ప్రకారం నిర్ణయం తీసుకోవచ్చు.” ఈనాడున్న ధరల స్థాయినిబట్టి 15 ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్సు ప్రకారం నీడ్ బేస్ డు మినిమంవేజ్ రు 500 లు వుండాలి.

ఐ.యన్.టి.యు.సి ప్రతినిధులూ, నేషనల్ లేబర్ ఆర్గనైజేషన్ ప్రతినిధులూ వేతనాలను ఉత్పాదక శక్తితో ముడిపెట్టాలని వాదించినప్పటికీ ఆ అభిప్రాయాన్ని మిగతా ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థల ప్రతినిధులందరూ వ్యతిరేకించారు.

ధరల సూచిక తయారులో

ట్రేడ్ యూనియన్ల పాత్ర

జీవన స్థాయిని గుడి కొట్టడంలో ధరలు పెరుగుతుంటే చాలవరకు కారణం. కార్మికవర్గంలోని ఒకభాగం ధరల పెరుగుదల కనుగుణంగా డియర్ నెస్ ఎలవెన్సును పెంచుకోగలిగిననూ, నూటికినూరుపాళ్ళు న్యూట్రలైజేషన్ సాధించుకోలేదు. దాని ఫలితంగా ధరలు పెరిగిన ప్రతి పౌరునికూ నిశవేతనం కోత బడుతూవుంది చాలా పరిశ్రమల్లో. కార్మికులు బేసిక్, డి.ఎ అని గాకుండా గుండు గుత్తగా యిత అని జీతం పొందుతున్నారు. ఒక వేళ డి. ఎ వున్నా ఎదుగుబొదుగా లేకుండా ఫిక్స్ డి. ఎ పొందుతున్నారు. ఈ రంగంలోగల కార్మికుల వేతనాల్లోపడే గండి మరింత పెద్దవిగా వుంది. దీన్నంతటినీ తలదానినట్లుగావున్న సంగతి మరొకటుంది. ప్రభుత్వం తయారు

చేయించే వినిమయ ధరల సూచిక తప్పుల తడక. ధరల పెరుగుదలను వాస్తవంగా చూపదు. చిత్తశుద్ధితోకూడిన జాతీయ వేతన పాలసీ అంటే నూటికి నూరుపాళ్ళు న్యూట్రలైజేషన్ కోర్కెను అంగీకరిస్తూ ధరల సూచిని సక్రమంగా తయారు చేయించాలి, దాని తయారీలో ట్రేడ్ యూనియన్ ప్రతినిధులకు సంబంధం వుండాలి.

ట్రేడ్ యూనియన్ల ప్రతినిధులు యింకా ఇలా అన్నారు: “జీతాలు నిర్ణయించేటపుడు యింక్రిమెంటు యిచ్చేందుకు అవకాశం అందులో పొందుపర్చాలి. ప్రమోషన్ లకు అవకాశాలుకూడ ఆ నిర్ణయంలో యిమిడి వుండాలి.”

ప్రస్తుతం కార్మికులూ, ఉద్యోగులూ తమకు నిర్ణయించిన వేతన స్థాయిలో ఏండ్ల తరబడి ఎదుగూ బొదుగూ లేకుండా స్తంభించిపోయి వున్నారు. ప్రమోషన్లకు అవకాశం ఏర్పరచక పోవటంతో వారి సర్వీసుకాలమంతటా సంవత్సరాలతరబడి అదే క్యాటగిరిలో వుండిపోతున్నారు. కార్మికుల్లో అసంశృప్తికి యిదొక కారణం. ఈనాడు ప్రోమోషన్ పాలసీ ఉన్నతాధికారి తన యన్ మెన్ లకు పక్షపాతం చూపేందుకు చక్కని అవకాశం కల్పిస్తోంది.

లే ఆఫ్ కాలానికి పూర్తిజీతమివ్వాలి

తాము ఏ విధంగానూ బాధ్యులు కానట్టి సందర్భాల్లో సహితం లే ఆఫ్ సమయాల్లో యీనాడు కార్మికులకు 50 శాతం వేతనం మాత్రమే ముడుతోంది. దీని పర్యవసానంగా వారి సంపాదనలో కోతపడుతోంది. కొన్ని పరిశ్రమల్లోనయితే కార్మికులకు లే ఆఫ్ జీతాలను యివ్వనే యివ్వరు.

అందువల్ల ఆ విధంగా పనులు అపివేయబడినప్పుడు కార్మికులకు పూర్తి జీతం చెల్లించాలని ట్రేడ్ యూనియన్లు డిమాండు చేస్తున్నవి.

ప్రస్తుతం వేరు వేరు డిపార్టుమెంటుల్లో కార్మికుల వేతనాలమధ్య తేడాలు ఏకపక్షంగా నిర్ధారణ చేయబడుతున్నాయి. ఈ తేడాను తగ్గించాల్సిన అవుసరం వుంది. కాని ఎక్కువ జీతం పొందుతున్నవారి జీతాలను కుదింపు చేయకుండానే అతి తక్కువ స్థాయిలో నున్న వారి జీతాలను పెంచడముద్వారా మాత్రమే తేడాను తగ్గించగలగాలి. కార్మికులను చీల్చి వుంచటానికిగాను యజమానులు అనేక స్కేళ్ళను అమల్లో వుంచుతున్నారు. అందువల్ల ఆ స్కేళ్ళను కనీస సంఖ్యకు తగ్గించాలనేది ట్రేడ్ యూనియన్ డిమాండు.

ట్రేడ్ యూనియన్లు మరొకటికూడ డిమాండు చేశాయి.

అంతరాలను తగ్గించాలి

“జాతీయ ఆదాయాన్ని పంపకం చేసేటప్పుడు ప్రస్తుతం ఆదాయాల్లోను, సంపదల్లోను అంశాలను, అసమానతలను తగ్గించే రకంగాను వేతనాలు పొందేవారి, పేదవారి వాటా పెరిగేటట్లుగాను వుండాలి.”

ఈ విధానాన్ని ప్రభుత్వం ఆమోదించేటట్లుగా కనిపించటంలేదు ఎందుకంటే ఈ విధానాన్ని అమలుచేయాలంటే

(మిగతా 20 వ పేజీలో)

దేశవ్యాపిత సమిష్టి పోరాటానికి సన్నద్ధం - కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల

కన్వెన్షన్ నిర్ణయం

ఏప్రిల్ 10 తర్వాత కోర్కెలకోసం నిరవధిక సమ్మె చేస్తామని రైల్వేమంత్రికి నోటీసు ఇచ్చిన రైల్వేమెన్స్ ఫెడరేషన్ (A. I. R. F.) సరైన దిశగా మరొక అడుగు ముందుకు వేసింది. మూడవ పే కమిషన్ శిఫారసుల మూలంగా నష్టపడిన ప్రభుత్వోద్యోగులందరినీ ఒకే మాటగా ఒకే బాటగా చేయడానికి విశాలమైన ప్రాతిపదికపై ఆంధ్రభారత సదస్సు పిలిచింది. రైల్వేమెన్స్ ఫెడరేషన్ తీసుకొన్న ఈ చర్యకు అనేక సంస్థలు అభినందనలు తెలిపాయి.

మార్చి 15 వ తేదీన ఢిల్లీలో కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల కన్వెన్షన్ జరిగింది. రైల్వే పనివారల జాతీయ కార్యచరణ సమన్వయ కమిటీ తరపున, కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల కాన్ఫెడరేషన్, అన్ని రాష్ట్రాల్లోని దాని అనుబంధ సంఘాల తరపున, ఆలెండియా డిఫెన్సు ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్, ఎన్. ఎఫ్. పి. టి. ఇ, ఎఫ్.ఎన్.పి.టి.ఓ, ఆలెండియా రేడియో ఎంప్లాయిస్ ఎసోసియేషన్ మొదలగు ఇతర కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల సంఘాల తరపున మొత్తం 140 మంది ప్రతినిధులు హాజరయ్యారు. ఆంధ్రభారత రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల ఫెడరేషన్ సెక్రటేరియట్ సభ్యులందరూ ఆ సదస్సులో పాల్గొన్నారు.

పేకమిషన్ రిపోర్టు ప్రకటించినది లగాయితూ జరిగిన దుష్పరిణామాలన్నింటినీ - వేతన సంభన, ధరలు పెరిగిన మూలంగా ఉద్యోగుల దారిద్ర్యం పెరగటం, ఈ మధ్యనే విపరీతంగా పెంచిన పరోక్షపు పన్నులభారం, మితిమీరిన లోటు బడ్జెట్, కన్వెన్షన్ చర్చించింది. ఐక్యతా సాధనలో రైల్వే కార్మికులు చూపిన చొరవ, తత్ఫలితంగా ఫిబ్రవరి 27 న వారు

(19 వ పేజీ తరువాయి)

యజమానుల లాభాలను తగ్గించాల్సివస్తుంది. అందువల్ల యీ సూత్రాలను ప్రభుత్వం ఆమోదించేట్లుగా వత్తిడిచేసేందుకు ట్రేడ్ యూనియన్లు గట్టిపోరాటం చేయాలి. విశాలమైన ఐక్యతను సాధించుకోకుండా వారి పోరాటం విజయవంతంగాదు.

ఇక్కడ ఒకవిషయం గుర్తుంచుకోవాలి. 'లివింగ్ వేజ్'ను సాధించుకోవడానికి యీ పాలసీ మొదటి మెట్టుమాత్రమే. భారత రాజ్యాంగంలో ఈ అభిప్రాయం పొందుపర్చబడి యున్నప్పటికీ కార్మికవర్గం నేటికీ 'పన్నులుండే వేతనాన్నే' పొందుతోంది.

కార్మికవర్గమూ, ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమమూ అవసర ప్రాతిపదికపై వేతనాన్ని సంపాదించుకున్న తర్వాతకూడ తన పోరాటాన్ని కొనసాగించవలసియుంది. ఎందుకంటే, పెట్టుబడి దారీవర్గం లాభాలను కూడ పెట్టుకునేందుకుగాను యింకా వారు దోచుకోబడుతూనే వుంటారు. నిజమైన సోషలిస్టు సమాజాన్ని నిర్మించుకొన్నప్పుడు మాత్రమే ఈ పోరాటం అంతమవుతుంది. సోషలిస్టు సమాజం మాత్రమే ప్రస్తుత కూలి బానిసత్వాన్ని నిర్మూలించగలుగుతుంది.

విజయవంతంగా కన్వెన్షన్ జరుపుకొని తమ కోర్కెలపైన ప్రభుత్వానికి అట్టి మేటం యివ్వడాన్ని ఈ సదస్సు శ్రద్ధతో పరిశీలించింది. కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల సంస్థలన్నీ విశాల ప్రాతిపదికపై సంఘటితం కావాలని కోర్కెలను ప్రభుత్వమే కనుక తీర్చకపోయినచో నిరవధిక సమ్మెతోసహా మిలిటెంటు ప్రజా కార్యచరణకు పూనుకునే తరుణం వచ్చిందని కన్వెన్షన్ అభిప్రాయపడింది. అందుకని సంఘాల సభ్యులందరినీ మెలకువగా వుండాలని పారిశ్రామిక సమ్మెకు సర్వదా సిద్ధంగా వుండాలని నిర్ణయించటమైనది.

అలాగే ఏప్రిల్ 9 న రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగులు జరిపే లాంఛన సమ్మెపట్ల సంఘభావచర్యల్లో పాల్గొనవలసిందిగా కన్వెన్షన్ తన సంస్థలన్నింటికీ పిలుపు ఇచ్చింది. ఈ లాంఛన సమ్మె అందరికీ సంబంధించిన మాలికమైన కోర్కెకోసంకాబట్టి వాటికి పూర్తిమద్దతు ప్రకటించాలని విజ్ఞప్తిచేసింది. అలాగే రైల్వే ఉద్యోగులకూడ తలపెట్టిన పోరాటంకూడ అందరికీ సంబంధించిన సమిష్టి ప్రయోజనం కలవికాబట్టి వారి పోరాటం యొక్క ప్రభావం ఎంతగానో వుంటుందని యితర ఉద్యోగులు ఈ సందర్భంలో తమకు పట్టునటుగా వుండజాలరని ఆ పోరాటాన్ని బలపరుస్తూ రంగంలోకి రావాలని కన్వెన్షన్ విజ్ఞప్తిచేసింది.

100 ప్రెస్సులలో కార్మికుల సమ్మె

విజయవాడలో మార్చి 28 వ తేదీన

ఇప్పటికీ నెలా ఇరవైరోజులుగా ఆందోళన చేస్తున్న విజయవాడ లోని ప్రెస్ కార్మికుల న్యాయమైన కోర్కెలను యజమానులు నెరవేర్చడానికి నిరాకరిస్తున్నందుకు నిరసనగా విజయవాడలోని వందప్రెస్సులలో పనిచేసే కార్మికులు మార్చి 28వ తేదీన ఒకరోజు జయప్రదంగా సమ్మె చేశారు.

ధరలు విపరీతంగా పెరిగిపోవడంతో ఇప్పుడిస్తున్న జీతాలు ఏమాత్రం చాలడంలేదని, కనుక యిప్పుడిస్తున్న జీతాలకు కనీసం మరో 30 రూపాయలైనా అదనంగా ఇవ్వవలసిందిగా విజ్ఞప్తిచేస్తూ ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రెస్ వర్కర్స్ యూనియన్ విజయవాడ బ్రాంచి జనరల్ బాడి జనవరి 26 వ తేదీన సమావేశమై తీర్మానించింది. యజమానులకు ఆ విధంగా మెమోరాండంలను అందజేసింది. అయినా ఫలితంలేకపోయింది.

మార్చి 28 వ తేదీన సమ్మెలో విజయవాడలోని వంద ప్రెస్సులలో పనిచేసే కార్మికులంతా పాల్గొనడం కార్మికుల సంపూర్ణమైన ఐక్యతను చాటి చెప్పింది.

సాయంత్రం ప్రెస్ క్లబ్ లో ప్రెస్ కార్మికులు సమావేశమై 30 రూపాయల అదనపు జీతం సంపాదించుకొనేందుకు ఆనుసరించవలసి పోరాటవర్గాలను నిర్ణయించేందుకు కార్యవర్గానికి పూర్తి అధికారంయిస్తూ ఒక తీర్మానం చేశారు.

కమల్ స్టీల్ ఇండస్ట్రీస్

కార్మికుల విజయం

విశాఖపట్నం ఇండస్ట్రీయల్ ఎస్టేటులోని కమల్ స్టీల్ ఇండస్ట్రీస్లో పనిచేయు 30 నంది పనివారు యూనియన్ పెట్టుకొని తమ కోర్కెల సాధనకు ప్రయత్నించగా దానికి అన్నివిధాలా అడ్డుకోడానికి మేనేజిమెంటు విఫలయత్నం చేసింది. లేబరాఫీసరు జాయింటు మీటింగులకు పిలిస్తే తలాయించింది. చట్టవిరుద్ధంగా లాకౌటు ప్రకటించింది. ఏ విధానా కార్మికులు లొంగనందున దిగివచ్చి లేబరాఫీసరు సవక్షగలో పోషారమైంది.

జీతాలు 10 శాతం పెంచటానికి, 2½ శాతం బోనసు ఇవ్వటానికి, 6 నెలల సర్వీసు మించినవారిని భాయపర్చుటకూ, ఎక్స్ట్రలీపు, ప్రావిడెంట్ ఫండు అమలుచేయటానికి ఫ్యాక్టరీ మూసివేసిన కాలానికి జీతం ఇవ్వడానికి మేనేజిమెంటు అంగీకరించింది. సి.ఐ.టి.యు కు అనుబంధించబడిన ఈ యూనియన్ విజయం ఇండస్ట్రీయల్ ఎస్టేటులోని ఇతర పరిశ్రమల కార్మికులపై పడింది. వారుకూడ సి.ఐ.టి.యు. నాయకత్వాన సమీకృతులు కావటానికి ముందుకు వస్తున్నారు.

ఏప్రిల్ 12, 13 తేదీలలో పి.డబ్ల్యు.డి.లోని యూనియన్ల సదస్సు

పి. డబ్ల్యు. డి. లోని 5 యూనియన్లు - ఎ. పి. హైవేస్ (ఆర్ అండ్ బి) ఎంపాయిస్ యూనియన్, హైదరాబాద్ వాటర్ వర్కుస్ వజ్రార్ యూనియన్, ఎ. పి. పి. డబ్ల్యు. డి. ఇరిగేషన్ ఎంపాయిస్ యూనియన్, ఇంజనీరింగ్ వర్కుచారిడ్ ఎంపాయిస్ యూనియన్, మంజీరా వాటర్ సప్లై ఎంపాయిస్ యూనియన్ల ప్రతినిధుల సమావేశం ఈ మధ్యనే హైదరాబాద్లో జరిగింది. కేటగిరీల స్టాండర్ డ్రజేషన్, స్కేల్సు గురించి జారీ చేయబడిన జి. ఓ. నెం. 107 మీద చర్చ జరిగింది. చర్చలో పాల్గొన్నవారు జి. ఓ. పట్ల అసంతృప్తి వెలిబుచ్చారు

ఈ జి. ఓ. మీద తిరిగి చర్చలు జరుపుటకు ఏప్రిల్ 12, 13 తేదీలలో హైదరాబాదులో సదస్సు జరపాలని పై సమావేశం నిర్ణయించి ఒక సన్నాహక కమిటీని ఏర్పాటు చేసింది. శ్రీయుతులు పి. లక్ష్మీదాసు, బి. యస్. మహదేవసింగ్ గార్లు కన్వీనర్లుగా వుంటారు.

ఉమ్మడి కోర్కెలు రూపొందించటంలోను, ఐక్య పోరాటం నడపటంలోను సహకరించవలసిందిగా సన్నాహక కమిటీ అన్ని యూనియన్లకు విజ్ఞప్తి చేసింది.

ఇంటిని వైమరపించే

భోజనమునకు

ఫోన్ : 42626

హోటల్ రవింద్ర

మిలిటరీ భోజనహోటల్ మరియు విశ్రాంతి భవనం

సాగర్ టాకీస్ వద్ద, అబీడ్ సెంటర్,
హైద్రాబాద్.

రాజమండ్రి పేపరుమిల్లు

కార్మికుల బోనసు పోరాటం

ఎ. ఐ. టి. యు. సి. ద్రోహం - గూండాయిజం

1972 - 73 సంవత్సరానికి పేపరుమిల్లు సిబ్బందికి కార్మికులకు 25 % బోనసు యివ్వాలని సి. ఐ. టి. యు. డిమాండు చేసింది. తన డిమాండు ఏ విధంగా సబబో మిల్లు యజమానుల స్తోమత ఎలాంటిదో సవివరంగా పేర్కొంది. ఉమ్మడి పోరాటం చేద్దామని యితర సంఘాలకు పిలుపిచ్చింది. దీనికి ఎ. ఐ. టి. యు. సి. నిరాకరించింది. పైగా మేనేజి మెంటుతో లాలూచిపడి పర్మి నెంటుపనివారికి 15 % కాంట్రాక్టు లేబరుకు 10 % బోనసుకు ఎగ్రిమెంటు చేసుకుంది. 1971 - 72 సంవత్సరానికి 17 1/2 % బోనసు పొంది. యిప్పుడు 15 % కి సంతకం చేసిన ఎ. ఐ. టి. యు. సి. నాయకత్వ ద్రోహాన్ని అత్యధిక కార్మికులు ప్రతిఘటించారు.

ప్రతిఘటించిన కార్మికులపై ఎ. ఐ. టి. యు. సి. నాయకులు గూండాయిజం జరిపి, కార్మికుల యిండ్లపైదాడులు చేసి రాజమండ్రి పట్టణమంతటా భీభత్సం జరిపారు.

యజమానుల ప్రాపకంకోసం ప్రాకులాడుతున్న ఎ. ఐ. టి. యు. సి. నాయకత్వానికి యిక మిగిలింది కార్మికులపై గూండాయిజమే. వీరి భీభత్స చర్యలను రాజమండ్రి పట్టణ ప్రజానీకం అసహ్యించుకుంటోంది.

* * *

ఫిబ్రవరి 10, 11 తేదీలలో సి ఐ టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ అధ్యక్షుడు శ్రీ పర్వా సత్యనారాయణ రాజమండ్రి పర్యటన సందర్భంతో ఉపాధ్యక్షుడు శ్రీ బాలాజీదాస్ తో గూండాదాడులకు గురయిన మిల్లుకార్మికుల కుటుంబాలను పరామర్శించారు.

పేపరుమిల్లు కార్మికుల సభలో ప్రసంగించారు. గూండా పద్ధతులకు స్వస్తిచెప్పవలసిందనీ ఎ. ఐ. టి. యు. నాయకులను కోరారు. సి.ఐ.టి.యు, ఐ.ఎన్.టి.యు.సి. తో కలసి పోరాడు తోంది అని రాజమండ్రి ఎ.ఐ.టి.యు.సి నాయకులు చేస్తున్న ప్రచారాన్ని ప్రస్తావించి బొంబాయిలోగాని, కలకత్తాలోగాని, రాజమండ్రిలోగాని, మరెక్కడయినాగాని కార్మికులకు నష్టం కలిగించే ఎగ్రిమెంటును ఎవరుచేసుకున్నా వాటికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటమే సి ఐ. టి. యు. విధానమన్నారు.

కావలి లారీ కార్మికుల విజయం

కనీస వేతనాల చట్టము అమలుకోసము కావలి పట్టణ లారీ కార్మికులు నెల్లూరుజిల్లా లారీ వర్కర్స్ యూనియన్ కావలి బ్రాంచి ఆధ్వర్యాన ఈనెల 20 వ తేదీనుండి యజమానులకు సమ్మె నోటీసు యిచ్చినారు. ఈనెల 19 వ తేదీ జిల్లా లేబరు ఇన్ స్పెక్టరు కావలితాలూకా లేబరు ఇన్ స్పెక్టరు గార్ల సమక్షమున యూనియన్ ప్రతినిధులకు, యజమానులకు మధ్య ఒప్పందం కుదిరినది ఒప్పందము ఫలితంగా డ్రైవర్లకు రు 15 ల మొదలు రు 25 ల వరకు జీతాలు పెంచడమైనది. సరాసరిన కార్మికుని ఒక్కొక్కరికి రు 25 లు సాధించడమైనది.

పశ్చిమ యూరప్ నుంచి

కార్మికుల వలస

ప్రతి ఏటా ఇటలీ, స్పెయిన్, గ్రీస్, టర్కీ, పోర్చుగల్, ఇంకా ఇతర యూరప్ దేశాలనుంచి అనేకవేలమంది ప్రజలు జీవనాధారం వెతుక్కుంటూ వలస పోతున్నారు. 1971 లో ఒక్క ఇటలీనుంచే 300,000 మంది వలస వెళ్ళిపోయారు. ఏథెన్స్ డెయిలీ పోస్టు కథనం ప్రకారం గ్రీసునుంచి 91 వేల మంది 1969 లో, 92 వేలమంది 70 లో, 71 లో 65,000మంది వలస వెళ్ళిపోయారు.

సంపన్న యూరప్ దేశాల్లో ఆర్థికాభివృద్ధి సమానంగా లేకపోవడంవల్ల ప్రజలు పెద్దసంఖ్యలో ఇతర దేశాలకు వలస పోతున్నారు. వలస పోవడానికి మరో కారణంవుంది. గుత్తాధి పతులు అంతగా అభివృద్ధిచెందని పశ్చిమ దేశాలనుంచి మానవ శక్తిని చక్కగా సంపాదిస్తున్నారు.

స్వదేశంలో ఉద్యోగం సంపాదించలేని వారంతా విదేశాలకు వలసపోతున్నారు. వీరిలో ఉద్యోగానుభవం, నైపుణ్యంలేని యువకులుకూడా వున్నారు.

పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందిన పశ్చిమ యూరప్ పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో ప్రస్తుతం 10 మిలియన్ల విదేశీ కార్మికులు వున్నారు. (ఫ్రాన్స్ లో 3.5 మిలియన్, పశ్చిమ జర్మనీలో 2.3 మిలియన్, బ్రిటన్ లో 1.5 మిలియన్, స్విట్జర్లాండ్ లో 1 మిలియన్, బెల్జియంలో 8,00,000 మంది.)

వీరంతా తక్కువ జీతాలమీద పనిచేస్తున్నారు. వీరివల్ల వివక్షతకూడా చూపబడుతోంది.

ఫ్రాన్స్ లో అనేకవందలమంది విదేశీ కార్మికులు అతి దైన్యస్థితిలో వున్నారు. మురికి కూపాల్లో జీవిస్తున్నారు. ఒక్కోసారి యావత్తు కుటుంబం రోగాలచేత మరణిస్తుంది.

పశ్చిమజర్మనీలో విదేశీకార్మికులు, జర్మనీ నీగ్రోలుగా పరిగణించ బడుతున్నారు. పశ్చిమ జర్మనీలో పనిచేస్తున్న టర్కిష్ కార్మికుల బృందం ఇలా పేర్కొంది: 'మొదట మా అర్హతల ప్రకారం ఉద్యోగాలు యిస్తామన్నారు. తీరా జర్మనీకి వచ్చాక మాకు చిల్లర ఉద్యోగాలు మాత్రమే ఇచ్చారు. రోజుకు మాచేత 10 గంటలు పనిచేయించుకొని, వారానికి మాకు యిస్తామన్న జీతంలో సగానికి సగం తగ్గించి యిస్తున్నారు. మురికి కూపాల్లో మమ్మల్ని వుండమన్నారు. అద్దెకు మా సంపాదనలో మూడోవంతు ఖర్చు అయ్యేది.'

బ్రిటన్ లో పనిచేసే విదేశీ కార్మికులు 'రెండవ తరగతి పౌరులుగా' పరిగణించబడుతున్నారు.

విశాఖపట్టణంలోని పిప్ యార్డు క్యాంటీన్ వర్కర్లకూ, కంట్రాక్టర్లకూ మధ్య వివాదం ఫిబ్రవరి 12 న పరిష్కారమై ఒప్పందం కుదిరింది. ఫలితంగా కార్మికులకు నెలకు 25 నుండి 40 రూపాయలవరకూ జీతం పెరుగుతుంది. యితర సౌకర్యాలతోపాటు నెలకు రు 18/-లు ప్రయాణపు అలవెన్సు కొన సాగించబడుతుంది. బోనసు విషయం తర్వాత చర్చించబడుతుంది.

ఏప్రిల్ 9 వ తేదీన 40 లక్షల

రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల సమ్మె

7 కోర్కెల ప్రణాళికను ప్రకటించి దానిపైన ఏప్రిల్ 9 న ఒకరోజు లాంఛన సమ్మె చేయాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల అఖిలభారత సంఘం పిలుపు ఇచ్చింది. ఉద్యమ నిర్వహణకై 10 మందితో కూడిన యాకన్ కమిటీ ఏర్పడింది. ఈ మధ్యనే జరిగిన వారి ఫెడరేషన్ ఎగ్జిక్యూటివ్ కమిటీలో పై నిర్ణయాలు చేయబడినాయి.

ధరలనదుపుచేయాలని, అవసర ప్రాతిపదికపై కనీస వేతనం ఇవ్వాలని అంతరనుకూ రు. 250 లకు తగ్గకుండా కనీస నెలజీతం ఇవ్వాలని తదనుగుణంగా వేతనాల్లో తేడాలుండాలని, పెన్షన్ సౌకర్యాలు పెంచాలని పూర్తిగా న్యూట్రలైజేషన్ చేస్తూ రు. 900 ల జీతంవరకూ ఒకరకంగా డి. ఏ. వుండాలనీ, అందరికీ కనీస బోనసు 833 శాతం ఇవ్వాలని మిసా, డి. ఐ. ఆర్. క్రింద అరెస్టు కావించబడిన వారందరినీ విడుదల చేయాలని, ప్రభుత్వోద్యోగు లందరికీ పూర్తి ట్రేడ్ యూనియన్ హక్కులను ప్రసాదించాలనేవి వారి కోర్కెలు.

ఒకేరకమైన పనికి వేతనాల్లో తేడాలు ఎంతఘోరంగా వున్నాయంటే—

4 వ తరగతి ఉద్యోగానికి మొత్తం జీతం.

* రాష్ట్ర ప్రభుత్వం క్రింద — రు 158-00

సి. ఐ. టి. యు. నిధి సమర్పణ

గోదావరి బ్యారేజి వర్క్స్ యూనియన్ అఫీసుకు పిచ్చి కల్లంకలో 11-2-1974 న ప్రారంభోత్సవం జరపబడింది. ఈ సందర్భంలో సి. ఐ. టి. యు. ఎ పి కమిటీ అధ్యక్ష, ఉపాధ్యక్షులు యూనియన్ కార్యదర్శి ప్రసంగించారు. సి ఐ టి యు. నిధికి రు. 58 లు సమర్పించబడింది.

* రిజర్వు బ్యాంకులో	—	రు	329-40
* జాతీయం చేసిన బ్యాంకుల్లో	—	రు	223-00
* యల్ ఐ. సి.	—	రు	223-00
* పబ్లిక్ సెక్టరు ఇనిజనీరింగ్ పరిశ్రమల్లో	—	రు	331-70
* కేంద్ర ప్రభుత్వం క్రింద	—	రు	219-50

ఉద్యోగుల కోర్కెలు న్యాయమైనవేనని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అంటాయి. కాని తమవద్ద వనరులు లేవు అంటున్నాయి. ఇది రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల విషయం అని కేంద్రం తన బాధ్యతను దులిపివేసుకుంటోంది. ఫలితంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగ మరింత దరిద్రానికి గురవుతున్నాడు పోరాటంతప్ప గత్యంతరం లేదని ప్రకటిస్తూ దేశంలోని కేంద్ర ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థలూ, ప్రజాస్వామిక సంస్థలూ రాజకీయ పార్టీలూ తమ పోరాటానికి మద్దతునివ్వాలని ఫెడరేషన్ విజ్ఞప్తి చేసింది.

ఫోన్ : 52532

హోటల్
స్వగత్

విజిటేరియన్ బోర్డింగ్ అండ్ రెస్టారెంట్

స్టేషన్ రోడ్ :: హైద్రాబాద్ - 500001

శుచి, రుచికరమైన భోజనము

ప్రఖ్యాతివహించిన ఆంధ్ర వచ్చళ్లు

భారత ప్రజాస్వామికోద్యమం

కార్మిక వర్గ చారిత్రక పాత్ర

1974 సంవత్సరం ప్రవేశిస్తూనే భారతదేశ మంతటా బ్రహ్మాండమైన కార్మికవర్గ పోరాటాలు ప్రజ్వలిల్లాయి. బొంబాయి వస్త్ర పరిశ్రమ కార్మికుల సమ్మె, శిమిళనాడు వస్త్ర పరిశ్రమ కార్మికుల సమ్మె, అఖిలభారత జూట్ కార్మిక సమ్మె, యింకా యిలాంటివే మరికొన్ని, రైల్వే కార్మికులు, అలాగే కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగులూ దేశ వ్యాపిత పోరాటానికి సన్నద్ధమవుతున్నారు. ఈ రోజున భారతదేశంలో ఒక దృశ్యం కనిపిస్తోంది. వివిధ కేంద్ర ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థలు యీ పోరాటాలను జయప్రదం చేయటానికి ఐక్యం కావటమే ఈనూతన దృశ్యంయొక్క ప్రత్యేక లక్షణం.

సమ్మె పోరాటంలోకి చేరుతున్న లక్షలాది కార్మికులు యిప్పుడు తాము చేస్తున్న దానితోటే శృప్తిపడి వుండ జాలరు. కార్మిక జనసామాన్యంలోని అన్ని శరగతుల ప్రజల లోను మున్నెన్నడూ కనిపించని పోరాటతత్వం ఈనాడు కనిపిస్తున్నదనే విషయం వారు పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. రైతులు, చేతి వృత్తులవారు, వ్యవసాయ కార్మికులూ, మధ్య తరగతి ఉద్యోగులు మొదలగువారేకాక సంఘటితం కాకుండా వున్న అన్ని తరగతుల కార్మికులు సహితం కదులుతున్న విషయం గమనించాల్సి వుంది.

కార్మికవర్గం జరిపిన సమ్మె పోరాటాలు, దేశంలోని ప్రజాస్వామిక పార్టీలు జరిపిన రాజకీయ కార్యకలాపాల ఫలితంగా నిజానికి విశాల ప్రజానీకంలో విత్వాసమూ, నిర్మాణ చైతన్యమూ కలిగాయి. అనేక సంవత్సరాలుగా అధికారం చెలాయిస్తూ ప్రజలను ఆకలిమంటలకు గురిచేస్తున్న ప్రభుత్వాన్ని యిక ఏ మాత్రమూ సహించజాలమని వారు ఎలాంటి పొరపాటులేకుండా చూపుతున్న విషయం ఆ పోరాటాలే రుజువు చేస్తున్నాయి. సప్లయల కొరత, అధిక ధరలకు అసమర్థిగా స్థానికంగాను, రాష్ట్ర వ్యాప్తంగాను జరుగుతున్న బండ్లు హర్రాళ్ళూ ఇంకా దేశవ్యాపిత స్థాయి నందుకోలేదు. అయినా, పూర్తిగా అప్రతిష్టపాలైన గుజరాత్ కాంగ్రెసు ప్రభుత్వాన్ని పడగొట్టేంతటి బ్రహ్మాండమైన ప్రజా పోరాట స్థాయికిమాత్రం చేరుకున్నాయి.

దీని అడుగుజాడలోనే బీహారులోగూడా అలాంటి పరిణామాలు వచ్చాయి. ఈ మాటలు వ్రాస్తున్న సమయంలోనే యీ పాటికే అధికారులంగీకరించిన మేరకు రెండురోజులోనే అక్కడ మృతులసంఖ్య 20 కి దాటింది. బీహార్ పరిణామాల కంటే ముందుగా గుజరాత్ లో 10 మందికిపైగా చనిపోయిన విషయం గమనిస్తే నిర్మాణయుతంగాలేని విద్యార్థుల, యువ జనుల, నిర్మాణయుతంగానున్న ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమాల నాయకత్వాన ఉవ్వెత్తుగా లేచిన ప్రజావెల్లువ నూతన శిఖ

రాల నందుకున్నట్లు కనిపిస్తుంది.

నిర్మాణయుతంగా లేని ప్రజల యీ అకస్మాత్ ఉద్యమాన్ని మరింత ముందుకు తీసుకుపోయేందుకు నిర్మాణ యుతంగా కాను కార్యాచరణకు పూనుకుని సహాయపడితేనే భారత కార్మికవర్గం నేడు దేశంలో ప్రజాస్వామి కోడ్యమాని వృద్ధికి తన చారిత్రకపాత్రను నిర్వహించగలుగుతుంది. నిర్మాణ యుతంగా లేని కార్మికవర్గముల మధ్యా ఐక్యత అవుసరాన్ని సి.ఐ.టి.యు. తదితర మిలిటెంటు కార్మికవర్గ సంస్థలు దృష్టిలో పెట్టుకోవాల్సివుంది.

ఈ సందర్భంలోనే కార్మికకోద్యమ నాయకత్వం ఒక విషయం గుర్తించాలి.

కామ్రేడ్ ఇ. యం. యన్. నంబూదిరెడ్

కార్మికవర్గం నాయకత్వపాత్ర వహించే విశాలమైన ప్రజాతంత్ర ఉద్యమం తలెత్తడానికి రైతాంగం కీలకమైన పాత్ర వహించాల్సిన అవుసరంవుంది. ఈ గుర్తింపే కార్మికవర్గ నాయకత్వానికి కావల్సింది. త్వరితంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో కార్మికవర్గం కీలకస్థానాన్ని ఆక్రమిస్తుంది. అందువల్ల సామాన్య ప్రజానీకానికి బూర్జువా భూస్వామ్య వర్గాలలోని కొద్ది సంఖ్యాకుల మధ్య జరిగే శీఘ్రమైన పోరాటంలో ఆస్తిపరవర్గాలను ఒకింతటంలో అని మాత్రమే నిర్ణయాత్మకమైనపాత్ర వహించగలదు. ఈపరిస్థితిలో అణచబడి, దోచుకోబడిన ప్రజలలో శ్రామికవర్గేతర ప్రజలు ఎవరయ్యా. అంటే రైతాంగమే అలాంటి పీడిత జనం. వ్యక్తిగత ఆస్తిలో ఆసక్తిలేని కార్మికవర్గానికి నిర్వచనం ప్రకారమే కొద్ది పాటి ఆస్తికి స్వంతదారులైన రైతాంగానికి మధ్య ఐక్యత, ఈరెండు వర్గాలను ఏకం చేయటమేకాక చిన్న ఆస్తిపరుల్లోని యితర అన్ని శరగతులవారిని ఐక్యపరుస్తుంది.

భూస్వామ్య విధానం రద్దయితే కొద్దిపాటి భూవసతి లభిస్తుందని ఆశపడే లక్షలాది వ్యవసాయ కార్మికులూ, చిన్న చిన్న బూఖండాలు కలిగివుండికూడ వాటిమీద సుఖజీవనం సాగించలేని పేదరైతులూ రోజు రోజుకూ, గంట గంటకూ భూస్వామ్య - పెట్టుబడిదారీ విధానంక్రింద దోపిడి చేయబడి నలిగిపోతున్న మధ్య తరగతి తదితర పేదరైతాంగం విరందరికి ఒకే ఉమ్మడి ప్రజయోజముంది. బూర్జువా, భూస్వామ్యవర్గ ప్రభుత్వానికి ప్యతిరేకంగా గురిపెట్టి కార్మికవర్గం జరిపే దాడు లోను, పోరాటాల్లోను పై వర్గాలన్నింటికీ ఆసక్తివుంది. అలాగే కష్టించే చేతివృత్తిదారులు, చిన్న వ్యాపారస్తులు, చిన్నపరిశ్రమల యజమానులు, శ్రామిక మేధావులు ప్రజానీకంలోని యితర (మిగతా 20 వ పేజీలో)

కార్మిక వర్గపాత్ర

(24 వ పేజీ తరువాయి)

తరగతులవారు వీరందరూ శ్రామికులు కారు. అయినా భూస్వాములు, గుత్తపెట్టుబడిదారు సాగించే విపరీతమైన దోపిడీకి, దౌర్జన్యానికి బలైపోతున్నారు. అందువల్ల విదేశీ పెట్టుబడిదారులకు వ్యతిరేకంగాను, బూర్జువా, భూస్వామ్య ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగాను జరిగే పోరాటంలో ప్రజాసేనలోని యీ అన్ని తరగతుల వారికి ఉమ్మడి ప్రయోజనం వుంది.

కాబట్టి భూస్వామ్య విధానపు రద్దుకోసం, భూస్వాముల భూమిని భూమిలేని గ్రామీణపేదలకు పంచటంకోసం జరిగే పోరాటం రైతుల, వ్యవసాయ కార్మికుల డిమాండు మాత్రమే కాదు. అది ప్రజలందరిని సమీకరించవలసిన ప్రజాతంత్ర నివాదం. సప్లయల కొరత, అధిక ధరలు, మాయలేని పన్నుల భాగం, బ్లాకు మార్కెట్లు, లంచగొండిశనలకు వ్యతిరేకంగా జరిపే ఆందోళన పోరాటాలు - యివన్నీ - వ్యవసాయంలో భూస్వాముల, పరిశ్రమల్లో గుత్తపెట్టుబడిదారు పెత్తనాన్ని రద్దు చేసే పోరాటంలో భాగమే. అందువల్ల సి. ఐ. టి. యు. దాని అనుబంధ సంఘాలు కిసాన్ సభ, వ్యవసాయకార్మిక సంఘం, మధ్యతరగతి ఉద్యోగుల సంఘాలు, శ్రామిక మేధావులు, విద్యార్థులు, యువజనుల, మహిళా మొదలగు ప్రజాస్వామిక సంస్థలతో సేపూ సహకారాల సంబంధాలు కలిగివుండాలి.

నష్టపరిహారం లేకుండా భూస్వామ్య విధానాన్ని పూర్తిగా రద్దుగావించటం, భూమిలేని వ్యవసాయ కార్మికులకు, పేదరైతులకు భూమిని పంచటం విదేశీ పెట్టుబడిని జాతీయం చేయటం యీ మౌలిక నిబంధనలన్నీ ప్రజాస్వామిక సంస్థలకు మార్గదర్శకంగా వుండాలి; సమన్వయపర్చాలి.

తంత్రపాల ఉద్యోగుల సంఘముల

సమన్వయ కమిటీ

విజయవాడ పట్టణములోని కామ్రేడ్ కె. జి. బోస్, కామ్రేడ్ ఎ. ఎన్. రాజన్ల నాయకత్వంలోగల ఎస్. ఎఫ్. పి. టి. యి. కి అనుబంధ సంస్థల ప్రతినిధులు ది. 10-3-74 ఆదివారము 11 గంటలకు విజయవాడలో కామ్రేడ్ వెంకటేశ్వర్లుగారి అధ్యక్షతన సమావేశమయినారు. కామ్రేడ్ ఎస్.ఎమ్. గాలబ్ గారు గత సంవత్సరములో జరిగిన కార్యకలాపములు సమీక్షించినారు. సభ్యులు తమ ఉపన్యాసములలో తంత్ర తపాలా కార్మికులు తమయొక్క సెక్షన్ లో డిమాండ్సు సాధించుటలోనూ ఇ. డి. ఉద్యోగుల సమస్యల పరిష్కరించుకొనుటలోనూ, అవసరముల ప్రాతిపదికగా "కనీస వేతనము" అందరికి బోనసు సాధించుటలోనూ కేంద్ర రాష్ట్ర ఉద్యోగుల యొక్క, స్థానిక కార్మికసంఘాలయొక్క పూర్తి సహకారము తీసుకోవలసిన అవశ్యకత ఎంతైనా ఉన్నదని వక్కాణించారు.

తదనుగుణంగా కోర్కెల సాధనకై అవసరమనుకున్నప్పుడు పై ఉదహరించిన సంఘముల సహకార సంపత్తులను తీసుకొనుటకు అధికారము యీ కమిటీకి యిస్తూ ఏకగ్రీవముగా

మధ్యప్రదేశ్ సి.ఐ.టి.యు. కన్వెన్స్

మధ్యప్రదేశ్ లోని సి. ఐ. టి. యు. కన్వెన్స్ 1973 డిశంబరు 25, 26, 27 తేదీలలో భిలాయ్ లో జరిగింది. రైళ్ళ రాకపోకలకు అదే సమయంలో అంతరాయం కలిగినప్పటికీ రాష్ట్రమంతటనుండి 120 మంది ప్రతినిధులు హాజరైనారు. సి. ఐ. టి. యు. సంస్థ స్థాపించబడిన తర్వాత మధ్యప్రదేశ్ లో సదస్సు జరగడం యిదే ప్రథమం.

రైళ్ళు రద్దుచేయబడిన కారణంగా సదస్సుకు ఆహ్వానించబడిన సి. ఐ. టి. యు. అధ్యక్షులు కామ్రేడ్ బి. టి. రణదివే కామ్రేడ్ సమర్ ముఖర్జీ యం. పి. గార్లు హాజరు కాలేక పోయారు. భిలాయ్ ప్రతినిధులకుతోడు గ్వాలియర్, భోపాల్, ఇండోర్, నాగ, ఉజయినీ, మందసూర్, రఝౌం, ఇటూర్, దామో, జబల్ పూర్, సుర్గ్ చార్, కోర్పా, బిశాంపూర్ ల నుండి ప్రతినిధులు హాజరయ్యారు.

ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులు కామ్రేడ్ యం. బుచ్చయ్య ప్రతినిధులకు స్వాగతం పలికారు. స్వాధీనత హిందీ వారపత్రిక సంపాదకులు కామ్రేడ్ అయోధ్యసింగ్, తేయాకు తోటల కార్మికుల ఫెడరేషన్ కార్యదర్శి కామ్రేడ్ విమలా రణదివే అభినందన సందేశాలిచ్చారు.

సి.ఐ.టి.యు. అధ్యక్షాన దేశంలో వివిధ రాష్ట్రాలలో సి. ఐ. టి. యు. ఉద్యమం ఐక్యత, పోరాటం అనే విధానం ద్వారా ఏ విధంగా పురోగమిస్తున్నది కామ్రేడ్ మహ్మద్ ఇస్మాయిల్ (సి. ఐ. టి. యు. ఉపాధ్యక్షులు) వివరించారు.

రాష్ట్రంలోని వివిధ యూనియన్ల కార్యకలాపాలను సమన్వయపరచవలసిన అవుసరాన్ని గురించి సి. ఐ. టి. యు. కార్యదర్శి కామ్రేడ్ యం. కె. పాంథె వివరించారు.

చర్చలనంతరం లోకోమెన్ సమ్మెను అభినందిస్తూను, మధ్యప్రదేశ్ వృత్తిపన్నును వ్యతిరేకిస్తూను ప్రభుత్వ నిర్బంధ విధానాన్ని ఖండిస్తూను తీర్మానాలు ఆమోదించబడినవి. ధరల పెరుగుదలమీద, చిల్లీలో సైనికముఖా ప్రజలపై జరుపుచున్న ఫాసిస్టు దాడులపైనకూడ తీర్మానాలు చేయబడినవి.

కామ్రేడ్ యస్. కుమార్ కన్వీనరుగాను మోతీలాల్ శర్మ. యస్. యస్. కశ్యప్, శ్యామలాల్ బేబే విజయన్, సదేరన్ కమిటీ మెంబర్లుగాను ఒక నూతన సమన్వయ కమిటీ ఎన్నుకోబడింది.

డిశంబరు 26 న లాల్ మైదాన్ లో జరిగిన బహిరంగ సభలో కామ్రేడ్ మహ్మద్ యిస్మాయిల్, యం. కె. పంథె, మోతీలాల్ శర్మ, విమల రణదివేగార్లు ప్రసంగించారు.

తీర్మానించినది. వచ్చే సంవత్సరమునకు ఆరుగురుతో నూతన కార్యవర్గమును ఏకగ్రీవముగా ఎన్నుకొనడమైనది.

1. కామ్రేడ్ యస్. యం. గాలబ్ (ఆర్. యం. యస్.) అధ్యక్షుడు.
2. కామ్రేడ్ కె. నానారావు (పోస్ట్) ఉపాధ్యక్షుడు.
3. కామ్రేడ్ వై. పుల్లయ్య (పోస్ట్) కన్వీనరు.
4. కామ్రేడ్ టి. ప్రకాశం (డి. యి. పి.) అర్గనైజరు.
5. కామ్రేడ్ టి. గణపతిరావు (సి. టి. ఓ.) కోశాధికారి.
6. కామ్రేడ్ పి. రాధాకృష్ణమూర్తి (డి.ఇ.పి.) ఆడిటరు.

తమ కోర్కెలు నెరవేర్చకపోతే

ఏప్రిల్ 10 నుండి రైల్వే కార్మికులపట్ల

ఫిబ్రవరి 27 వ తేదీన న్యూఢిల్లీలో రైల్వే పనివారల జాతీయ సదస్సు జరిగింది. సదస్సు నిర్ణయాలను రైల్వేమంత్రికి తెలియజేస్తూ ఏప్రిల్ 10 వ తేదీలోగా తమ కోర్కెలను నెరవేర్చని యెడల ఆ తేదీ తర్వాత ఏరోజునుండైనా నిరవధిక సమ్మెకు పూనుకొనే స్వేచ్ఛ తమకు వుంటుందని ప్రకటించటం జరిగింది.

రైల్వే కార్మికోద్యమ చరిత్రలో ఈ సదస్సు చరిత్రాత్మకమైన మైలురాయిలాంటిది. వేరువేరు సంఘాలక్రింద చీలిపోయి వేరువేరు విశ్వాసాలు ఏర్పడిన కారణంగా నిలచిన అడ్డుగోడలన్నింటినీ పగులగొట్టుకొని కార్మికవర్గ ఐక్యతావాంఛ ముందుకు పోతోంది.

వివిధ సంఘాలకు, లోకోసిబ్బంది సంఘంతో సహా వేరు వేరు యూనియన్లకు ప్రాతినిధ్యం వహించే 3000 మంది ప్రతినిధులు పై సదస్సుకు హాజరయ్యారు. కాంగ్రెసు అధ్యక్షులైన వున్న యూనియన్లు మాత్రం పాల్గొనలేదు. సదస్సును ఏర్పాటు చేసిన రైల్వే ఫెడరేషన్ నాయకుల అంచనాలను మించి ప్రతినిధులు రావటం విశేషం.

ఐక్యపోరాటం నడపాలనే విషయంమీద అన్ని సంఘాల నాయకులమధ్య ఏకాభిప్రాయంవుందని ప్రధాన తీర్మానాన్ని ప్రతిపాదిస్తూ ఫెడరేషన్ అధ్యక్షుడు జార్జి ఫెర్నాండెజ్ ప్రకటించినపుడు ప్రతినిధులు పెద్దపెట్టున హర్షం వెలిబుచ్చారు. ఈ క్రింది కోర్కెలను ఆమోదించవలసిందిగా సదస్సు తన తీర్మానంలో రైల్వే మంత్రిని కోరింది.

* రైల్వే పని వారందరినీ పారిశ్రామిక కార్మికులుగా గుర్తించాలి. సంప్రతింపులు జరుపుకునే హక్కుతోపాటు పూర్తి ట్రేడ్ యూనియన్ హక్కులు యివ్వాలి. రైల్వే పనివారికి పనిగంటలు రోజుకు 8 కి మించి వుండరాదు. శాస్త్రీయపద్ధతి ప్రకారం జాబ్ ఎవాల్యూయేషన్ జరపాలి. అవసర ప్రాతిపదికపై కనీసవేతనం యిస్తూ తిరిగి కాసిఫికేషన్, రీగ్రేడేషన్ జరపాలి. యీ పనులు పూర్తి చేసేరోగా హెచ్. ఎం. టి, బి, హెచ్. ఇ. యల్. హెచ్. యస్. యల్, హెచ్.ఎ.ఎల్. మొదలగు కేంద్రపబ్లిక్ రంగ పరిశ్రమలోని కార్మికులతో సమానంగా వేతనాలివ్వాలి.

* 6 నెలల కాలంలో పెరిగిన ప్రతి నాలుగు పాయింట్లకు పూర్తి పరిహారం చెల్లించే రకంగా ధరల పెరుగుదలకు డి. ఎ. ను జోడించి యివ్వాలి.

* 1971 - 72, 1972 - 73 సంవత్సరాలకు ఏడాదికి ఒక నెల జీతంచొప్పున బోనసు యివ్వాలి.

* రైల్వే క్యాజువల్ పనివారందరినీ భాయంచేయాలి. సర్వీసులో చేరిన తేదీ లగాయతు వారికి యిచ్చిన సౌకర్యాలన్నింటితోపాటు వారిని భాయంచేయాలి.

* డిపార్టుమెంటు దుకాణాల ద్వారా సబ్సిడీ యిచ్చి చౌకధరలకు రేషన్ తదితర నిత్యావసర వస్తువులు సప్లయ చేయాలి.

సోషలిస్టు బల్గేరియాదేశంలో

1969 సంవత్సరం 12 నెలల్లో జరిగినంత ఉత్పత్తి

1973 సంవత్సరం 9 నెలల్లోనే జరిగింది.

1972 సంవత్సరం మొదటి 9 నెలల కాలంలోకంటె

1973 సంవత్సరం మొదటి 9 నెలల్లోను 10 శాతం

అదనంగా సరుకుల ఉత్పత్తి జరిగింది.

ఇంజనీరింగ్ పరిశ్రమలో అదే కాలంలో ఉత్పత్తి 18%, నూనె 14%, రసాయనిక మరియు రబ్బరు ఉత్పత్తి 11% అదనంగా జరిగాయి

వేతనాలు పెరిగాయి

పరిశ్రమల్లో — 3.8 శాతం

నిర్మాణంలో — 3.7 "

రైల్వేద్వారా రవాణా — 7.4 "

రోడ్డురవాణాలో — 5.5 "

కమ్యూనికేషన్లు — 4.9 "

చిల్లరవ్యాపారంలో — 3.6 "

వేతనాలు అదనంగా పెరిగాయి

ధరలు తగ్గాయి

అనేక వినిమయ సరుకుల ధరలు, పసిపిల్లల, స్కూలుకు పోయే పిల్లల గుడ్డల ధరలు, మందుల ధరలు పారిశుధ్యానికి సంబంధించిన వస్తువుల ధరలు, టెలివిజన్ సెట్లధరలు యిదే కాలంలో తగ్గించబడినాయి.

గత సంవత్సరంతో పోలిస్తే ముఖ్యావుసరాలైన ఆహార పదార్థాల, వినిమయ సరుకుల అమ్మకం బాగా పెరిగింది.

1974 సంవత్సరానికి ప్రజల జీవన స్థాయిని పెంచటానికి ప్లాను వేయబడింది. దానిప్రకారం—

కార్మికుల, ఉద్యోగుల నిజమైన ఆదాయం 4.5 శాతం వ్యవసాయదార్ల నిజమైన ఆదాయం 5.3 శాతం పెరుగుతుంది.

ఈ సంవత్సరమంతటా వినిమయవస్తువుల చిల్లరధరలు వున్నవి వున్నట్లుగావుంచి, నిజ ఆదాయాలు పెంచబడతాయి.

నిజమైన సోషలిజంలో ప్రజలకు కలిగించే సదుపాయం అంటే అదీ !

* కక్షసాధింపు కేసులన్నింటినీ ఉపసంహరించాలి.

కన్వెన్షన్ లో పాల్గొన్న 100 పైగా యూనియన్లనుండి సి.ఐ.టి.యు. తో సహా ప్రతి యూనియన్ కు ఒక ప్రతినిధితో కో ఆర్డినేషన్ కమిటీ ఏర్పడింది. ఫెడరేషన్ అధ్యక్షుడే దీనికి కన్వీనర్. ఇలాంటి కో ఆర్డినేషన్ కమిటీలనే వివిధస్థాయిలోను ఏర్పర్చాలని నిర్ణయించబడింది. ఏప్రిల్ 2 నుండి కోర్కెల వారాన్ని సమిష్టి నాయకత్వంక్రింద జరపాలని నిర్ణయమైంది. పోరాటాన్ని నడపటానికిగాను అలీలభారత స్థాయిలో ఒక చిన్న కమిటీకూడ ఏర్పాటుచేయబడింది.

పారిశ్రామికసంబంధాల్లో ప్రభుత్వ వైఖరి అత్యంత అభివృద్ధినిరోధకం

రచన : - క్లామేడ్ ఆర్. ఉమానాథ్

ప్రధాన కార్యదర్శి, సి. ఐ. టి. యు తమిళనాడ్ కమిటీ.

అంతర్జాతీయ కార్మికసంస్థ గత నవంబరు 5, 6 తేదీలలో బెంగుళూరులో ఒక సెమినారు జరిపింది.

సి. ఐ. టి. యు. ప్రతినిధిగా క్లామేడ్ ఉమానాథ్ పాల్గొన్నారు. ఆయన ప్రసంగాన్ని ఈ దిగువవిస్తున్నాం -సం.

ప్రస్తుతం దేశంలోనున్న పరిస్థితుల దృష్ట్యా రెండు సంవత్సరాలపాటు సరిగ్గా సంధిరూపంలోనే కాకపోయినా పనిదినాల నష్టాన్ని తగ్గించటం సాధ్యపడదా అంటూ డాక్టరు వి. కె. ఆర్. వి. రావు ఒక సమస్యను లేవనెత్తారు. దీని విషయం ఏం చేస్తే బాగుంటుందీ అని అడిగారు.

ఇక్కడ తమ తమ పత్రాలను చదివిన వారందరూ సమ్మెలు జరగటానికి వేరు వేరు కారణాలను పేర్కొన్నారు. సమ్మెల సంఖ్య తగ్గించటానికి అనేక నివారణోపాయాలు సూచించారు.

కొత్త సూచనమీ కాదు

ఉదాహరణకు హిందూస్థాన్ మెషిన్ టూల్స్ మేనేజింగ్ డైరెక్టరు డాక్టర్ ఎస్. ఎం. పాటిల్ సూచన ప్రకారం పెరిఫికేషన్ ద్వారా కానీయండి, లేదా బ్యాలెట్ ద్వారా కానీయండి, ఒకసారి యూనియన్ ను గుర్తించిన తరువాత ప్రభుత్వం కాని, యజమానులు కాని మిగతా యూనియన్లతో ఎలాంటి సంబంధం పెట్టుకోరాదు. ఇది కొత్త సూచనమీ కాదు. బొంబాయిలో ఈ పద్ధతి 3 సంవత్సరాలపాటు చట్టం ద్వారానే ప్రయత్నించి చూశారు. ఆ చట్టం ప్రకారం పెరిఫికేషన్ లో ప్రాతినిధ్యం గల సంఘంగా ఐ. ఎన్. టి. యు. సి. ని గుర్తించిన తర్వాత సంప్రతింపుకు గాని, కన్సీలియేషన్ కు గాని, కోర్టులో గాని మిగతా సంఘాలను వేటిని అనుమతించరాదని చట్టం నిషేధించటం జరిగింది.

మిత్రులందరూ ఒకవిషయాన్ని మరువకండి. 7 రోజుల పనివారంగురించి చేసుకున్న కార్మిక వ్యతిరేక ఒప్పందాన్ని ఈ మధ్య బొంబాయిలోని బట్టలమిల్లు కార్మికులు గుర్తింపులేని సంఘాల నాయకత్వాన కలిసికట్టుగా ప్రతిఘటించి జనరల్ సమ్మెచేశారు. బొంబాయిచట్టం ఆ సమ్మెను నివారించలేకపోయింది.

గుర్తింపులేని సంఘాలు ఒకవేళ ధైర్యంచేసి సమ్మెలకు పూనుకున్నట్లయితే వాటిపట్ల కఠినంగా వ్యవహరించాలని మరి కొందరు సూచించారు. అఖిలభారత లోకోరన్నింగ్ స్టాఫ్ సమ్మెపట్ల అదేవిధంగా కఠినంగా వ్యవహరించిన సంగతి ఆ మిత్రులకు గుర్తు చేస్తున్నా. దేశరక్షణ నిబంధనలక్రింద రైల్వేలలో సమ్మెలను నిషేధించటం జరిగింది. లోకోసిబ్బంది నాయకులను, ముఖ్య కార్యకర్తలను దేశరక్షణ నిబంధనలక్రింద అరెస్టుచేసి శిక్షించారు. చాలా మందిని డిపార్టుమెంటువారీ చర్యలతో శిక్షించారు. ఇంతచేసినా

ఈ మధ్యనే దేశవ్యాపితంగా లోకోసిబ్బంది విజయవంతంగా సమ్మె జరిపింది. దానివెనుక ఆపలేకపోయారు.

నిరాధారమైన కారణాలు

డాక్టరు పాటిల్ మరొక ఆరోపణ చేస్తున్నారు. బ్రేడ్ యూనియన్ లో బయటివారుచేరి రాజకీయాలు చొప్పించుతున్నారనీ, యూనియన్ లో తమపదవులను దుర్వినియోగం చేస్తున్నారనీ, సమ్మెలు జరగటానికి పారిశ్రామిక సంబంధాలు క్షీణించటానికి వారే బాధ్యులని అంటున్నారు. అదేనిజమయితే ఈ మధ్య ఇంజనీర్ల ఎసోసియేషన్లు, డాక్టర్ల ఎసోసియేషన్లు జరిపిన సమ్మెల సంగతేమిటి? ఆ ఎసోసియేషన్లకు బయటివారెవరూ నాయకులుకారు. వాటికి రాజకీయాలులేవు. అయినా సమ్మెలు జరిగాయి. ఎందుకు జరిగినట్లు? ఈ బాధ్యతను దేనికి ఆపాదిస్తారు?

అంతదాకా ఎందుకు? కేరళలో దేవాలయాల పూజారుల విషయమే తీసుకోండి. సమ్మె చేస్తామని హెచ్చరించారు. తమ పని పరిస్థితులు మెరుగుపర్చాలని కోరారు. వారికి ముదిరిన రాజకీయాలుగాదు అంటింది. ఆధ్యాత్మిక చింతన బాగా ముదిరినట్టివారు. వారునేరుగా దేవుడినుండే ఉత్తేజం పొందుతారు. అయినా సమ్మె చేస్తామని వారు బెదిరించటానికి ప్రోత్సహించిందెవరు? ఈ పూజారుల ఉదంతంలో ఆసక్తికరమైన విషయ మేమంటే, దేవునిలో నమ్మకంలేని కేరళ ముఖ్యమంత్రి తన ప్రభుత్వం ద్వారా ఒక ప్రకటన చేశాడు. “దేవునికి అర్చన చేయటం” అత్యవసర సర్వీసు అని ప్రకటించాడు. అందువల్ల పూజారులు బెదిరిస్తున్న సమ్మెను నిషేధించాడు.

సమ్మెలకు కారణాలంటూ ఏవేవో కారణాలను పేర్కొన్న వారందరూ నేటి పరిస్థితుల మూలంగా తలెత్తిన ముఖ్య సమస్యలను చూడకుండా పారిపోతున్నారని, నిరాధారమైన కారణాలను పేర్కొంటున్నారని నేను స్పష్టంగా నొక్కి చెప్పదలచుకున్నాను.

ప్రభుత్వ విధానాలే కారణం

గత ఆరు నెలల పరిణామాలు ఏమిటి? కరువు; విద్యుచ్ఛక్తి కరువు; పారిశ్రామిక ముడిసరుకుల కొరత; ఆహారధాన్యాలు, తదితర నిత్యావసర వస్తువులు లభ్యంకాకపోవటం, కనీవినీ ఎరుగని ధరల పెరుగుదల; విస్తృతంగాను, పెద్దయెత్తున జరుగుతున్న రే-ఆఫ్ లు; గత రెండేళ్ళుగా కార్మికవర్గం సాధించుకున్నదాన్నంతా కొట్టిపారేశాయి; ధరల సూచి బూటకత్వాన్ని బయటపెట్టాయి; ఆ విధంగా కార్మికవర్గాన్ని కొన్ని సంవత్సరాల పూర్వపు స్థితికి నెట్టివేశాయి.

(మిగతా 28 వ పేజీలో)

(27 వ పేజీ తరువాయి)

ఈ స్థితి ఏర్పడటానికి బడా పెట్టుబడిదార్లకు, భూస్వాములకు అనుకూలంగా వుంటున్న భారత ప్రభుత్వ విధానాలే కారణమన్న విషయం ఎవరూ కాదనలేరు. ఇంజనీర్లు, డాక్టర్లు, నర్సుల సమ్మెలను ప్రస్తావించి శ్రీ రామానుజం చేతులెత్తి నిస్పృహతో “మన ఎక్కడికి పోతున్నామూ” అంటున్నాడు. దానికి నేను చెప్పేదేమంటే యీ ప్రశ్నను భారత ప్రభుత్వానికే పేయండి, “మీ పాలసీలతో ఈ దేశాన్ని ఎక్కడికి తీసుకెళ్తున్నారు?” అని అడగండి.

ఈ పాలసీలను తిరుగుముఖం పట్టించనంతకాలం, ఆర్థిక విధానపు పోకడను మౌలికంగానే, మార్చనంతకాలం ధరల సూచి కుంభకోణం, అధికారవర్గం ధరలను గోల్ మాల్ చేయటం మొదలగువాటి ప్రభావంలేకుండా కార్మికవర్గానికి అవసర ప్రాతిపదికపై కనీస వేతనాన్ని చట్టరీత్యా గ్యారంటీ చేయనంతకాలం భారత కార్మికవర్గం ప్రతిఘటిస్తూనే వుంటుంది; నేటికంటే మరింత పటుత్వంతో సమ్మెలు జరగటం ఖాయం అని నేను నొక్కిచెప్పదలచుకున్నాను.

భూస్వామ్య సంబంధాలు

పారిశ్రామిక సంబంధాల గురించి భారత ప్రభుత్వానికున్న అవగాహన, అది ఆసునరించే వైఖరే అత్యంత అభివృద్ధినిరోధకమైనట్టిది. పబ్లిక్ రంగంలోని కంపెనీ భారత హావీ ఎలక్ట్రిక్స్ స్టాండింగ్ ఆర్డర్ లో పొందుపరచబడింది.

పై కంపెనీ స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ ప్రకారం ఏ ఉద్యోగి ఏరాజీ కీయ పార్టీతో గాని, కార్యకలాపాలతో గాని ప్రత్యక్షంగానైనా, పరోక్షంగానైనా సంబంధం పెట్టుకోరాదు - ఏది రాజకీయ ఉద్యమం అనేది ఎప్పటికప్పుడు కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్ నిర్ణయిస్తాడు- పార్లమెంటు ఎన్నికలో ఒక ఉద్యోగి తాను ఎవరికి ఓటు వేసినదీ తన మిత్రునకు గాని, లేదా మరే పౌరునికి గాని వెల్లడి చేస్తే అది ‘దుర్మడత’గా పరిగణింప బడుతుంది.

జనరల్ మేనేజరు అనుమతి లేకుండా ఉద్యోగి రేడియోలో ప్రసంగం చేయరాదు. ఏ విషయాల మీదనూ పత్రికలకు వ్యాసాలు వ్రాయరాదు. జనరల్ మేనేజరుకు తెలియకుండా ఉద్యోగి ఎవరి నుండి అప్పు తెచ్చుకోరాదు, తిరిగి చెల్లించరాదు. తన స్వంత మోటారుసైకిలును గాని, రేడియోను గాని, భార్య నగలను గాని అమ్ముకోవాలన్నా ముందుగా జనరల్ మేనేజరు నుండి పర్మిషన్ తీసుకోవాలి. అతడు లప్పుల పాలయినట్లయితే అది ‘దుర్మడత’గా పరిగణింప బడుతుంది; శిక్షింప బడతాడు-

దీనంతటి అర్థమేమిటి? ఉద్యోగి తన రాజకీయ, ప్రజాస్వామ్య, వ్యక్తిగత హక్కులన్నింటినీ, అనగా ప్రాథమిక హక్కులన్నింటినీ యజమానికి తాకట్టు పెట్టాలన్నమాట! ఇది పారిశ్రామిక సంబంధంకాదు. ఒక భూస్వామికి, బానిసకు మధ్యవుండే సంబంధం.

క్లుప్తంలో చెప్పాలంటే కార్మికుడుగా వేతనం పొందే మూగపశువు ఒకపైపున, పొగరుదోతు నిరంకుశాధికారి మరొక

(మిగతా 29 వ పేజీలో)

పోనులు : ఆ ఫీ సు : 75459
76462
ని వా సం : 74720

1974 ఏప్రిల్ 4 నుండి 7 వరకు విశాఖపట్టణంలో
సమావేశమవుతున్న సందర్భంగా సి. ఐ. టి. యు.
జనరల్ కౌన్సిల్ సభ్యులకు

అభివందనలు

శ్రీ అన్నపూర్ణ రత్నం

పైనా నున్ కా ర్ప రే షన్

మేనేజింగ్ పార్టనర్ : చింతా వెంకటరత్నం

కాశేశ్వరరావు మార్కెట్ : : విజయవాడ - 520001

(28 వ పేజీ తరువాయి)

వైపున రెండు స్తంభాల్లాగా ఉన్నాయి. ఈ రెండు స్తంభాల మీద ఆచారపడి పబ్లిక్ రంగంలో మేనేజిమెంటు పారిశ్రామిక సంబంధాలున్నాయి.

ప్రభుత్వ దృక్పథం

ఇక కార్మిక మంత్రిత్వశాఖ అధికారుల సంగతి చూడమంటే ఆ స్టాండింగ్ ఆర్డర్లకు వ్యతిరేకంగా ప్రేడ్ యూనియన్లు చేసుకున్న అప్పీళ్లు అన్నీ నిష్ప్రయోజనమైనాయి. స్టాండింగ్ ఆర్డర్లు నిబంధనలన్నింటినీ లేబర్ కమిషనర్లు సమర్థించారు. ప్రభుత్వ వైఖరి కనుగుణంగానే యిది జరిగినట్లు రుజువువుతోంది.

విచిత్రమైన సంగతేమిటంటే కార్మికులకు రాజకీయ హక్కులు ప్రసాదించినట్లయితే ఉత్పత్తిలో వారిసామర్థ్యం చెబ్బి తింటుందని రీజినల్ లేబర్ కమిషనర్ ప్రకటించాడు. అందుకనే రాజకీయ హక్కు నిషేధించబడిందన్నాడు. ఒకానొక శుభోదయాన పబ్లిక్ సెక్టారు మేనేజిమెంటు కార్మికులు వివాహం చేసుకుంటే పరిశ్రమలో ఉత్పత్తి చేసేదోట వారి సామర్థ్యం చెబ్బి తింటుందని చెప్పి తమ ఉద్యోగుల వివాహమాడరాదని నిషేధంపెట్టినా ఆశ్చర్య పడల్సిన పనిలేదు.

కార్మికులతోను, పారిశ్రామిక వివాదాల్లోను ప్రజాస్వామ్య పద్ధతులవలంబించికూడ సమ్మెలను రాకుండా చూడవచ్చు. పని దినాలనష్టాన్ని తగ్గించవచ్చు. ఈ మధ్య కలకత్తాలోని స్టీల్ డోర్

కార్మికసమ్మె తాజా ఉదాహరణ. ప్రభుత్వ అంచనాల ప్రకారమే రు 50 కోట్లు జాతికి నష్టం వాటిలింది. సమ్మెపొడిగింపే యిందుకు కారణం. వాస్తవానికి స్టీల్ డోర్ కార్మికులు వారి యజమానులూ 12.5 శాతం బోనసుకు ఒప్పందం చేసుకున్నారు. అయినా సమ్మె పొడిగింప బడింది. చివరకు అదే 12.5 శాతం బోనసు యిచ్చే షరతు మీద సమ్మె విరమించ బడింది. మరైతే సమ్మె ఎందుకు పొడిగింపబడినట్లు? యజమానులు యివ్వటానికీ, కార్మికులు పుచ్చుకోటానికీ ఒప్పకున్నా పోర్టుట్రస్టు చైర్మన్ గా నున్న కేంద్ర ప్రభుత్వాధికారి ప్రభుత్వ ఆదేశం మేరకు అడ్డుపడ్డాడు. 12.5 శాతం బోనసు ప్రకటించ వద్దన్నాడు."

అనేక యూనియన్లు సమస్య

అనేక యూనియన్లు ఉన్నాయనే ఆరోపణను ప్రస్తావించి శ్రీ ఉమానాథ్ యిలా చెప్పారు:

అనేక యూనియన్లు ఉన్నందున ఉత్పత్తి మీదపడే ప్రభావం చాలాస్వల్పం. అయినా, అనేక సంఘాలుండటంవల్ల బేరమాడుకునే శక్తి చెబ్బి తింటుంది కాబట్టి ఒకేపరిశ్రమలో అనేక యూనియన్లు ఉండటాన్ని కార్మికవర్గం వ్యతిరేకిస్తుంది. కాని తామేమో ముసీ శ్వరులై నట్లు యీ పరిస్థితికంతటికీ కార్మికులే చాధ్యులన్నట్లు నిందించటం, ఆవేదన తెలపటం ఆశ్చర్యంగావుంది. అసలు యజమాన్య వర్గమే తాము ప్రత్యక్షంగాగాని, తమరాజకీయ

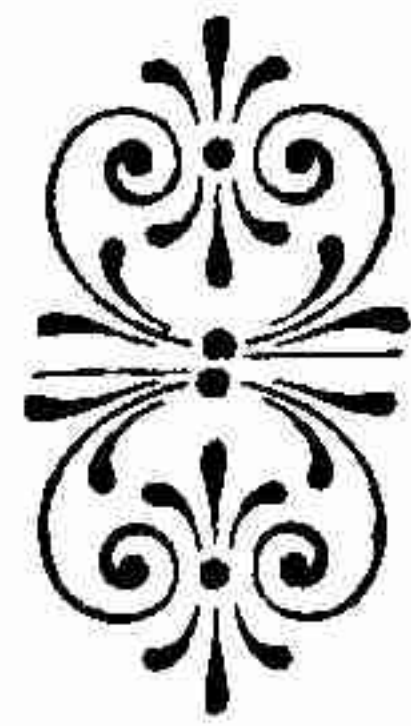
(మిగతా 30 వ పేజీలో)

అల్లు అప్పలనారాయణ అండ్ కంపెనీ

బంగాళాదుంపలు, పచ్చిమిర్చి అండ్ కూరగాయల కమిషన్ మర్చంట్సు

గ్రామ్స్: లేడిఫింగర్

ఫోన్లు : ఆఫీసు : 74962
నివాసం : 61279

సి. ఐ. టి. యు. జనరల్ కౌన్సిల్ సమావేశసందర్భంగా

“కార్మికలోకాని”కివే మా శుభాకాంక్షలు

కాశీశ్వరరావు మార్కెట్ : : విజయవాడ - 520001

(29 వ పేజీ తరువాయి)

ఏజంట్లద్వారాగాని అనేక యూనియన్ల సృష్టికి బాధ్యులు. రాజకీయ, సిద్ధాంత, ట్రేడ్ యూనియన్, కుల తేడాలతో నిమిత్తంలేకుండా ఏకం కావాలని కోరుకోవటం కార్మికుల సహజలక్షణం. ఈమధ్య దేశంలో పదే పదే జరుగుతున్న ఐక్య సమ్మెపోరాటాలే యిందుకు ప్రత్యక్ష నిదర్శనం.

ఇంత జరిగిన తర్వాతకూడ అనేక యూనియన్లు వుండటం పట్ల యజమానులు ఆందోళన వెలిబుచ్చుతున్నారంటే బిడ్డకు పిర్ర గిల్లి జోలపాడిన చందంగావుంది.

ఇక భారత ప్రభుత్వంవారు ఐక్యమత్యాన్ని గురించి ఒకే యూనియన్ యుండాలనీ వాదిస్తున్నారంటే దయాలు వేదాలు వల్లించినట్లుగా వుంది. ఒకదాని తర్వాత ఒకటి అనేకసార్లు ఐక్య కార్యచరణ చర్చలు జరిగిన ఫలితంగా 1971 మే నెలలో కేంద్ర ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థల మధ్య ఐక్యతకు ఒక రూపం ఏర్పడి ఐ. యన్. టి. యు. సి. ని కూడ ఐక్యవేదికమీదకు తీసుకువస్తున్న సమయంలో యీ ఐక్యతను విచ్ఛిన్నం చేయటానికి ఐ. యన్. టి. యు. సి., ఎ. ఐ. టి. యు. సి., హెచ్. ఎం. ఎస్. ల మధ్య ఐక్యత పేరుతో ఉసిగొల్పింది ప్రభుత్వమే! ఈ సంగతి ఎవరికి తెలియదని?

సిమెంటు సమ్మె-రాయబారాలు

ద్విపక్ష సంప్రతింపులను, సమ్మెచేసే హక్కును గుర్తించ టాన్నీ ఒకదాని కొకటి జోడించి చూసే పద్ధతి సిమెంటు కార్మిక సమ్మె సందర్భంగా జరిగిందనీ, ముందు ముందు పారిశ్రామిక సంబం

ధాలలో ఆ పద్ధతి ఒక నమూనాగా వుండాలనీ ఆశిస్తూ ఎం. ఎస్. క్రిష్ణన్ మాట్లాడటం నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. సిమెంటు సంప్ర తింపుల్లో జరిగింది. కృష్ణన్ చెప్పిందానికి పూర్తిగా విరుద్ధం. సిమెంటు కార్మికులు ఆఖరి భారత స్థాయిలో నూటికి నూరుపాళ్లు ఐక్యతను నిర్మించుకొని దేశవ్యాపిత సమ్మెలోకిదిగగా, యజమానులు న్యాయం ముందర తలవొంచ ిద్ధమౌతున్న తరుణంలో ప్రధాన మంత్రి పార్టీ స్థాయిలోను, ప్రభుత్వ స్థాయిలోను జోక్యం చేసికొని మొత్తం సమ్మెను, ఐక్యతను విచ్ఛిన్నం చేసింది. యజమానుల కనుకూలంగా వుండే షరతులమీద సంభాషణలను తిరగదోడింది. అనగా చాలాకాలమైన తర్వాత సమ్మె జరుగుతుందనే భయం ఏమీ లేని సమయంలో అంతకుపూర్వమే ఏర్పడిన కార్మికుల ఐక్యసంఘ టన నుండి సి. ఐ. టి. యు. సి, హెచ్. ఎం. ఎస్. లను మినహా యించిన తర్వాత సంప్రతింపు లన్నమాట.

నిజమే, క్రిష్ణన్ అన్నట్లు అది జోడింపే. కాని సమ్మెచేసే హక్కు గుర్తింపును సంప్రతింపులతో జోడించిన విధం మాత్రం గాదు. పార్టీ ఆదేశమూ, ప్రభుత్వాధికారమూ రెంటినీ జోడించి కార్మికులు ఐక్యంగా వుంటే ఉమ్మడి బలంతో సాధించుకునే లాభాలను వారికి దక్కకుండా చేసేందుకు గాను వారి పోరాటాలను, ఐక్యతను విచ్ఛిన్నం చేసే జోడింపే అది.

ఇది ప్రభుత్వమూ, యజమానులూ భవిష్యత్తులో అనుసరించ దలచుకొన్న పారిశ్రామిక సంబంధాల నమూనా అయితే కావచ్చు

(మిగతా 31 వ పేజీలో)

ఫోన్లు : షా వ : 76462
నివాసం : 74720

గ్రామ్స్ : ఆనియన్

సి. ఐ. టి. యు. జనరల్ కౌన్సిలు సమావేశం విశాఖపట్టణంలో జరుగుతున్న సందర్భంగా కార్మికలోకానికి శుభాకాంక్షలు

చింతా పెంకటరత్నం & బ్రదర్స్

పండ్లు, మిర్చి, కూరగాయల కమిషన్ వ్యాపారము

కాశీశ్వరరావు మార్కెట్ : : విజయవాడ - 520001

కాని, ప్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమంలోని ఏ వర్గమూ యీ పద్ధతిని కోరగూడదు.

ప్రభుత్వమూ, యజమానులూ ఎంతగా వ్యతిరేకించినా రాజకీయ, సిద్ధాంత, కుల, మత భేదాలు ఎన్నివున్నా ఒక పరిశ్రమలో ఒకే యూనియన్ వుండవచ్చుననేదే సి. ఐ. టి. యు. అభిప్రాయం. ఒకానొక పరిశ్రమలోని లేదా యూనిట్లోని యూనియన్లు అన్నీకలిసి ఒకే యూనియన్ గా రూపొంది, దామాషా ప్రాతినిధ్యం పద్ధతిలో ఎన్నికలు జరపాలని సి. ఐ. టి. యు. గట్టిగా అభిప్రాయపడుతుంది. అలాచేస్తే తమ అభిప్రాయాలను చర్చకు పెట్టటానికి వీలులేకుండా పోయిందని ఎవరూ అనుకోటానికి అవకాశంవుండదు. ఇక ఏవైనా సమస్యలు ఉత్పన్నమైతే ఎగ్జిక్యూటివ్ కమిటీలో జనరల్ గా అందరికీ ఆమోద యోగ్యంగావుండే విధంగా నిర్ణయాలు రూపొందించాలి. అప్పటికీ అభిప్రాయభేదాలున్నట్లయితే ఆ సమస్యను జనరల్ బాడీకి నివేదించాలి. అక్కడ జరిగే నిర్ణయమే అంతిమ నిర్ణయంగా చెలామణి కావాలి.

ఇతర ప్రేడ్ యూనియన్ కేంద్రాలకు ఈ సూచన ఆమోద యోగ్యంగా లేనట్లయితే సి. ఐ. టి. యు. మరొక సూచన చేస్తుంది. వున్న యూనియన్లన్నింటికీ బ్యాలెటు పెట్టాలి. ఏ యూనియన్ను ఎక్కువమంది కార్మికులు అభిమానిస్తే దానిని గుర్తించాలి; మైనారిటీ యూనియన్లకు వీటో హక్కులేకుండా వారి బలానికి తగ్గట్టుగా సంప్రతింపుల కమిటీలో స్థాన మివ్వాలి.

యూనియన్లమధ్య పోటీ జాయింటు యూనియన్లలోకి, జాయింటు సంప్రతింపుల కమిటీలోకి కూడ ప్రవేశిస్తుందని అందువల్ల ఒకేజాయింటు యూనియనుగాని జాయింటునెగోషియేషన్ కమిటీగాని జయప్రదంకావు అని శ్రీరామానుజం అనటం సరికాదు. ఉక్కు పరిశ్రమలో సంప్రతింపుల కమిటీ భారత ప్రభుత్వమే భగ్నంగావించేదాకా సిమెంటు సంప్రతింపుల కమిటీల అనుభవమూ, అలాగే తమిళనాడు టెక్స్టైల్ నెగోషియేషన్ కమిటీ తదితర అనేక కమిటీల అనుభవంగాని చూపిందేమిటి? ప్రేడ్ యూనియన్ల నాయకులందరూ కార్మికుల ప్రయోజనాలకే వారు మనసారా కట్టుబడివుండిన పక్షంలో యునైటెడ్ యూనియను, జాయింటు నెగోషియేటింగ్ కమిటీలు వుండటం సాధ్యమే; వాస్తవికమే.

మరి ప్రేడ్ యూనియన్ల కేంద్రాలన్నీ ఆ భావంతో పనిచేస్తాయా అనేదే సమస్య. సి. ఐ. టి. యు. తనమటుకు ఆ భావంతో పనిచేయడానికి సిద్ధంగావుంది. తతిమ్మా వారుకూడ ఆ విధంగా చేయటానికి సిద్ధంగావున్నారో లేదో వారే చెప్పాలి.

ఉత్పాదన

ఇక ఉత్పాదన విషయానికి వద్దాం. ప్రతికార్మికుని ఉత్పత్తి, ఉత్పాదన గతసంవత్సరాల్లో పెరిగాయనేది అందరూ అంగీకరించిన విషయమే. ఇక్కడ చర్చించదలచుకున్న సమస్యల్లా ఈనాడు మన ఆర్థికస్థితి మెరుగు పడాలంటే అదనంగా ఉత్పత్తి ప్రయత్నాలను ఎందుకని చేసుకోలేకపోతున్నాం అనే. లేదా క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే కార్మికుల్లో ఉత్పత్తికోసం ఉత్సాహాన్ని ఎందుకని కలిగించ లేకపోతున్నాం అనేదే.

పారిశ్రామిక సంబంధాల పరిధిలో దీనికిగల అవకాశం చాల పరిమితం. ఉత్పాదన మూలంగా కలిగిన లాభాన్ని సక్రమంగా

పంపిణీచేసే స్కీము లేకపోవడమే దీనికి కారణం అనుకోవటం సమస్యను తప్పుడుగా చిత్రించటమే అవుతుంది.

లేదూ, రామానుజం సూచించినట్లు పెద్దపరిశ్రమల్లో జాయింటు ప్రోడక్ట్ విటిబోర్డులను ఏర్పాటుచేసినాగానీ ఉత్పత్తికోసం ఉత్సాహం సృష్టించబడదు.

జీవితానుభవం

ఉత్పత్తికోసం ఉత్సాహాన్ని సృష్టించలేకపోవటానికి కారణం ఆర్థిక స్థితిలోనే అంతర్గతంగావున్న ఆటంకమే.

భారత ప్రభుత్వమూ, రాష్ట్రప్రభుత్వాలు, యజమానులూ, ప్రోడక్ట్ విటి ఉద్యమమూ రేడియో, పత్రికలు, కార్మికవిద్య వగైరాల ద్వారా ఒకవిషయాన్ని అదేపనిగా బోధిస్తున్నారు. ఉత్పాదన ఎక్కువయితే ధరలు తగ్గుతాయని మంచి జీవితస్థాయి లభించుతుందని పెట్టుబడి ఎక్కువగా సమకూరుతుందని తద్వారా పరిశ్రమలు విస్తరణజరిగి ఉద్యోగావకాశాలు అధికమౌతాయని సౌభాగ్యవంతమైన జాతిగా రూపొందుతాయని హోరెత్తిస్తున్నారు. కాని భారత ప్రభుత్వమూ, యజమానులూ సారధ్యం ఎహించిన దేశ ఆర్థికం నిజజీవితంలో కార్మికులకు చూపుతోందేమిటి?

1961-71 సంవత్సరాలమధ్య ఉత్పత్తి 28 శాతం పెరిగితే ధరలు 78 శాతం పెరిగాయి. నిజవేతనాలు 2 శాతం పడిపోయాయి. 1966-71, సంవత్సరాలమధ్యమాస్తే పత్రపరిశ్రమలో సగటున రోజువారీ ఉద్యోగంలోనున్న వారిసంఖ్య 8.42 లక్షలనుండి 7.06 లక్షలకు పడిపోయింది. జూబ్ పరిశ్రమలో 2.19 లక్షలనుండి 2.34 లక్షలకూ, తేయాకు తోటల్లో 1970 లో 8.04 లక్షలనుండి 7.60 లక్షలకూ, గనుల్లో 6.99 లక్షలనుండి 6.03 లక్షలకూ పడిపోయింది.

ఆ విధంగా కార్మికునికి నిజజీవితంలో అధికోత్పత్తి అంటే ధరలు పెరగటం, సరుకులు ప్రియంకావటం తక్కువ నిజవేతనాలు ఉద్యోగానికి ప్రమాద మెక్కువకావటం ఎక్కువగా దొంగడబ్బు సమకూడటం అని కనిపిస్తోంది.

అధికోత్పత్తి కొద్దిమందిసోమరులకేగాని కార్మికవర్గానికిగాని జాతికిగాని లభించటంలేదని కార్మికుడు గమనిస్తున్నాడు. ఉత్పత్తికోసం ఉత్సాహాన్ని కలిగించుదామంటే నిరుత్సాహపరుస్తున్నదీ, పెద్ద ఆటంకంగా తయారైందీ యిదే.

మౌలికంగానే యీ క్రమాన్ని తిరుగుముఖం పట్టిస్తే తప్ప కావాలనుకుంటున్న ఉత్పత్తి ఉత్సాహాన్ని కార్మికుల్లో సృష్టించటం అడవిలో మొత్తుకున్న చందంగానేవుంటుంది.

విధానానికి సంబంధించిన సమస్యలు

ఉత్పత్తికోసం ఉత్సాహం లేకపోవటం, నిరుద్యోగం, ఉపయోగంలోకి రానిశక్తి, మొదలగు సమస్యలన్నీ యం. యస్. కృష్ణన్ అన్నట్లుగా వర్తమాన దేశాలకు మాత్రమే ఎదుర్కొంటున్న ప్రత్యేక సమస్యలుగా చూపెట్టటం అధికారవర్గాలను ఊరటకలిగించ వచ్చునేమోకాని వాస్తవం చెప్పినట్లు మాత్రంకాదు.

ఎన్నడో 1963 మార్చిలోనే అమెరికన్ కాంగ్రెసుకు యిచ్చిన సందేశంలో కీ. శే. కెన్నెడీ యిలా అన్నాడు :

“అమెరికా ఆర్థిక శక్తిలో వుపయోగంలోకిరాని ఉత్పత్తి శక్తి విలువ సాలీనా 30, 40 వేల మిలియన్ల డాలర్లు. ఆ మేరకు

(మిగతా 34 వ పేజీలో)

THE NELLORE CO-OPERATIVE SPINNING MILLS LIMITED,

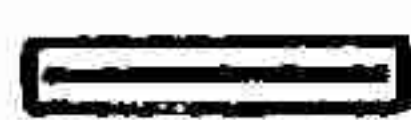
NELLORE - 524004, (A.P.)

For weaving quality fabrics of today

Use always

LAKSHMI GANAPATHI

C o t t o n Y a r n

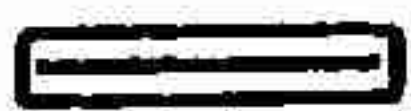

60 s count Sudan Special Combed

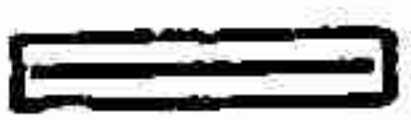
80 s count Egyptian Combed

100 s count Egyptian Giza Combed

AVAILABLE IN HANKS AND CONES

Newly introduced 44 s count Special Cone Yarn

R. E. BALARAM, M. A., LL. B.,

Joint Registrar - Managing Director,

N. GOPALAKRISHNAIAH,

Chairman,

Telephone No. 588

::

Telegrams : NELCOSPIN

పొగాకు పరిశ్రమలో నిరుద్యోగం తీవ్రత సాధించుకున్న హక్కులు హరించబడే ప్రమాదం

రచన : కొండగంట వెంకటేశ్వర్లు
కార్యదర్శి, సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ముఖ్యమైన వ్యాపార పంటలలో పొగాకు ఒకటి. వర్షీనియా పొగాకు గుంటూరు, ప్రకాశం, కృష్ణా జిల్లాలలోను, కొంతమేరకు ఉభయ గోదావరులు, ఖమ్మం, వరంగల్ జిల్లాల కొన్ని ప్రాంతాలలోను ఉత్పత్తి చేయబడుతుంది. ఈ ఉత్పత్తికి, వ్యాపారానికి యిప్పటివరకు గుంటూరు జిల్లా ప్రధాన కేంద్రంగా వుంటున్నది.

భారతదేశంలో సుమారు 350 మిలియన్ల కిలోల పొగాకు ఉత్పత్తి అవుతున్నది. ఇందులో 3 వంతులు మనదేశంలోనే వినిమయం అవుతున్నది. వర్షీనియా పొగాకు ఉత్పత్తిలో దేశంలో 40% ఆంధ్రప్రదేశ్ లోనే వుంది. విదేశీ ఎగుమతుల ద్వారా విదేశీ మారకం 35 కోట్ల రూపాయలు ఆర్జించ బడుతున్నది. ఎక్స్‌జు పన్నుల ద్వారా ఏటా 300 కోట్ల రూపాయలపైగా కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఆదాయం వస్తున్నది.

మన రాష్ట్రంలో సుమారు 50 వేల రైతు కుటుంబాలు, 3 లక్షల వ్యవసాయ కార్మికులు, 1 లక్షమంది సీజనల్ కార్మికులు యీ వర్షీనియా పొగాకు ఉత్పత్తిలో జీవితాలు గడుపుతున్నారు. ఇలాంటి ముఖ్యమైన పరిశ్రమలో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల విధానాల వల్ల, గుత్తకంపెనీల విధానాలవల్ల సంక్షోభం సృష్టించబడి నిరుద్యోగం తీవ్రమైంది. కార్మికులు సాధించుకొన్న హక్కులు హరించబడే ప్రమాద మేర్పడింది. మార్కెట్ గ్యారంటీ, గిట్టుబాటు ధర లేక రైతాంగం చితికిపోతున్నది.

కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం అండతో అనేక సంవత్సరాలుగా కార్మికులు సంఘాలు ఏర్పర్చుకొని, సంఘటితపడి, పోరాడి వేతనాల పెంపుదల, పండుగ సెలవులు, ప్రసూతి సౌకర్యం, బోనసు, బదిలీ హక్కు, చివరకు గ్రాట్యుటీ గూడా సాధించుకున్నారు. వేజి బోర్డుల కొరకు ఆందోళన చేసి వేతనాల పెంపుదలతోపాటు, కరువు భత్యం జోడింపు గూడా సాధించుకున్నారు. వివిధ కంపెనీల తరగతులను బట్టి పెద్ద కంపెనీలలో 7, 6, 5 రూ. ల వరకు నేటికీ వేతనాలు పొందే స్థితియే గాక, కనీస వేతనం రు. 3-60 గూడా ప్రభుత్వంచే 1971 లో నిర్ణయింప చేయించుకున్నారు. కాని పనిరోజుల గ్యారంటీ, నిరుద్యోగ భృతి, కనీస వేతనం ఖచ్చితంగా అమలుపర్చే ప్రభుత్వ యంత్రాంగంలేక, బినామీ కంపెనీల ద్వారా తక్కువ వేతనాలకు పనిచేయించే, యజమానులను కఠినంగా శిక్షించే యంత్రాంగం లేక కంపెనీల యజమానుల అక్రమ పద్ధతులకు, చర్యలకు కార్మికులు గురై, రిట్రైండ్ మెంటు, పనిరోజుల తగ్గింపులు, బోనసు తగ్గింపులు, బదిలీ హక్కు రద్దులతో సాధించుకున్న హక్కులనే కోల్పోతున్నారు. పెద్ద కంపెనీలు వేజిబోర్డు సిఫార్సుల ప్రకారం వేతనా లివ్వకుండా ఎగురగొట్టుటకు, తక్కువ వేతనా లిచ్చే బినామీ కంపెనీల ద్వారాను, కార్మికులు సంఘటితంగాని యితర ప్రదేశాలలో కనీస వేతనాలు గూడా అమలులేనిచోట్ల

కారుచౌకగా కార్మికుల శ్రమశక్తిని కాజేసే విధంగా తమ అవసరాలు పూర్తిచేసుకుంటున్నారు.

గుత్తకంపెనీయైన ఐ. యల్. టి. డి. 5; 6 సంవత్సరాల క్రితమే సుమారు 10 వేలమంది కార్మికులను తగ్గించి అనేక బ్రాంచీలను మూసివేసింది. పనిచేసే బ్రాంచీలలోగూడా క్రమేణా కార్మికుల సంఖ్య తగ్గించుతూ, పనిభారం విపరీతంగా పెంచుతూ వచ్చింది. ఒకవైపు రైతాంగాన్ని, మరోవైపు కార్మికవర్గాన్ని యీ గుత్తకంపెనీ అనేక ఒడుదుడుకులు కలిగించి భయాందోళనలకు లోనుచేసింది. ఎ. పి. టి. యు. సి. నాయకత్వంక్రిందవున్న యూనియన్ కార్మికులకు హానికలిగించే ఎగ్రిమెంటు యీకంపెనీతో చేసిన ఫలితంగా పనిభారం పెరిగి, స్వల్పమైన కారణాలకు సహితం కార్మికులు డిస్మీస్ అవుతున్నారు, సస్పెన్షన్ లకు గురిచేయబడ్డారు. కార్మికులకు పనిరోజులుగూడా తగ్గిపోయాయి.

గోల్డెన్ బుడాకో కంపెనీ 1973 లో కొంతమంది ఉద్యోగులను తగ్గించింది. 700 మందిగల లేమల్లె బ్రాంచి మూసివేసింది. బినామీ కంపెనీలద్వారా పనిచేయించుచున్నది. ఈ సంవత్సరం మరికొన్ని బ్రాంచీలు మూసివేస్తానని బెదిరించి వెనక్కితగ్గింది. పనిరోజులు తగ్గింపు బదిలీహక్కురద్దు ప్రమాదంపుండనేవుంది. నవభారత్ ముఖ్యమైన కంపెనీలలో ఒకటి. వేరేపేర్లతో అనేకచోట్ల తక్కువ వేతనాలకు పనిచేయించుతున్నది. బి. ఐ. టి. సి. బోర్డో మార్పింది. ఈ సంవత్సరం మేదరమెట్ల, ఏడుగొండలపాడు, దొమ్మేరు బ్రాంచీలు తెరివనేలేదు. సుమారు 2 వేల మందిదాకా కార్మికులు కొంతమంది ఉద్యోగులు నిరుద్యోగానికి గురయ్యారు. బోనసు తగ్గించుతానని బెదిరించుతూ 73 సం॥ బోనసు యింకా చెల్లించకుండా కాలయాపన చేస్తున్నది.

నేషనల్ బుడాకో కంపెనీ అన్నిటినిమించిపోయింది. గత సంవత్సరం అనేక బ్రాంచీలలో పనిరోజులు దారుణంగా తగ్గించింది. 3, 4 మాసాలు పనివుండగా మాసంలోపే పనికల్పించింది. ఈ సంవత్సరం అసలే దుర్మార్గానికి దిగింది. గణపవరం బ్రాంచి మూసివేసింది. విజయవాడ, రాజమండ్రి, ముగ్గళ్ళు, దొమ్మేరు, బిక్కచోలు మొదలగు అనేక బ్రాంచీలు తెరువని ఫలితంగా సుమారు 4; 5 వేలమంది కార్మికులు నిరుద్యోగం పాలయ్యారు. పనిచేయగల సత్తావున్న కార్మికులనేక వందలమందిని గుంటూరు, చిలకలూరిపేట, మంగళగిరి, లేమల్లె, ఒంగోలు బ్రాంచీల్లో రిటైర్ మెంటుచేసింది. కంపెనీ యజమానులు సాగించే యీ అక్రమ చర్యలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులు ఐక్యంగా ఆందోళన సాగిస్తున్న సందర్భంలో ఎ. పి. టి. యు. సి, ఐ. యన్. టి. యు. సి. నాయకులు కార్మికుల గొంతులకు ఉరిత్రాళ్లువేసే తప్పుడు ఎగ్రిమెంటులు చేశారు. బదిలీ హక్కువదులుకుంటూ వ్రాసియిచ్చారు. పనిభారానికి

(మి గ తా 34 పే జీ లో)

గోదావరి బ్యారేజి నిర్మాణ కంట్రాక్టు కార్మికుల సమ్మె పరిష్కారం

ధవళేశ్వరం : ఐదురోజులపాటు సాగిన గోదావరి కొత్త బ్యారేజి నిర్మాణ కంట్రాక్టు కార్మికులసమ్మె ఒక తాత్కాలిక ఒప్పందం కుదరడంతో పరిష్కారమైంది.

వెయ్యిమంది కంట్రాక్టు కార్మికులు మార్చి 12 నుండి 16 వ తేదీవరకు సమ్మెచేశారు. 17 వ తేదీన ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీర్ శ్రీ వీర్రాజు, అసిస్టెంటు ఇంజనీర్ శ్రీ సత్యనారాయణగార్ల సమక్షంలో కంట్రాక్టరుకు, యూనియన్ ప్రతినిధులకు మధ్య జరిగిన సంప్రదింపులలో ఒక తాత్కాలిక ఒప్పందం కుదిరింది. తత్ఫలితంగా 18 వ తేదీనుండి కార్మికులు సమ్మె విరమించి పనిలోకి ప్రవేశించారు.

ఈ ఒప్పందం ప్రకారం మట్టిపని యూనిట్ కి రూ 42-50ల నుండి రూ 46-75కు తాత్కాలికంగా పెంచబడింది. ఇతర పనులకుకూడా రేటు పెంచుటకు సూత్రప్రాయంగా అంగీకరించబడింది. ఈ పెంపుదల జనవరి 24 నుండి వర్తిస్తుంది. కంట్రాక్టరు నియమించుకునే శ్రీ కార్మికులకు దినకూలి రూ 2ల నుండి రూ 2-38ల పెంచబడుతోంది. ఈ పెంపుదల వెంటనే అమలులోకి వస్తుంది. ఇతర పనులకు పీస్ రేటు గురించి దినకూలి రేటును గురించి తర్వాత జరిగే సంయుక్త సమావేశంలో పరిష్కారం చేసుకొనుటకు అంగీకరించబడినది.

గత మూడు సంవత్సరాలలో రూపాయికి పదిపైసలు చొప్పున పీస్ రేటు కార్మికులనుండి జాబ్, కంట్రాక్టర్ల నుండి కంట్రాక్టరు డిపాజిట్టు వసూలుచేసి తనదగ్గర పెట్టుకొని తిరిగి యివ్వ నిరాకరిస్తున్న సుమారు 45 లేదా 50 వేల రూపాయలను యూనియన్ ఆందోళనవలన పూర్తిగా రాబట్టుట జరిగింది. దూరప్రాంతాలనుండి రప్పించిన కార్మికులకు ప్రయాణ ఖర్చులు యివ్వడానికి అంగీకరించారు. కొంతమందికి యీ ప్రయాణ ఖర్చులు యిచ్చివేశారు. మిగతా వారికికూడా త్వరలో యిచ్చేందుకు అంగీకరించారు. గత మూడు సీజనులలో చేసిన పనికి తయారైన బిల్లులు పూర్తిగా యివ్వక నిలిపి వేసినవాటినికూడా ఇచ్చట అంగీకరించబడింది.

దూరప్రాంతాలనుండి రప్పించబడిన కార్మికులకుమకాం వసతులు ఇప్పటికీ ఏర్పాటుచేయలేదు. అట్టివారికి పాకలు వేసుకొనేందుకు వెదుళ్లు, గడ్డి ఇవ్వబడింది. ఈ విషయంలో ఇంకా పక్కా ఏర్పాట్లు ఇతరసదుపాయాలు కల్పించవల్సివుంది.

కేశల రబ్బరు ఎస్టేటు కార్మికుల సంఘ అధ్యక్షుడు అయిన కామ్రేడ్ యం. యన్. భాస్కరన్ ను ఎస్టేటు యజమాని పొడిచిచంపాడు. కొన్నాళ్ళక్రితం చేసుకొన్న ఎగ్రి మెంటును అమలుచేయాలని కోరటానికి వెళ్ళిన కామ్రేడ్ భాస్కరన్ తిరిగివస్తుండగా యజమాని యీ ఘాతుకానికి పాల్పడ్డాడు.

పశ్చిమ బెంగాలులో తెక్సామాకో ఫ్యాక్టరీ (బెల్లూరియా) కార్మికుడు (మార్క్సిస్టు పార్టీ సభ్యుడు) నేమా ఛటర్జీని కాంగ్రెసు గూండాలు ఎత్తుకపోయి రిపబ్లిక్ డేనాడు పట్టపగలే నరికి చంపారు. హంతకులపేర్లు పోలీసుల కిచ్చినా ఎవరినీ అరెస్టు చేయలేదు.

(33 వ పే జీ త రు వా య)

ఆమోదించారు. వందలాది కార్మికులు, ఉద్యోగులు పనిలేక నిరుద్యోగభృతిలేక గ్రామ్యుటీగూడా చెల్లించబడక అనేక అవస్థలు పడుతున్నారు.

పైపెద్ద కంపెనీలేగాక అనేక కంపెనీల యజమానులు 1972, 73 సంవత్సరాల బోనసులు యింతవరకు చెల్లించకుండాను, మాసాల తరబడి బట్వాడాలు చెల్లించకుండాను, కనీస వేతనాలు సహితం అమలు జరుపకుండాను నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరిస్తున్నారు. పొగాకు పరిశ్రమపై ఆధారపడి జీవిస్తున్న వేలాది సీజనల్ కార్మికులను పనిరోజులు తగ్గిపోయి, అసలు పనిలేక సాధించుకున్న హక్కులు సహితం కాలరాయబడుతున్నాయి. మరోవైపు రైతాంగం మార్కెట్ లేక గిట్టుబాటు ధరలేక పెట్టుబడులు ఖర్చులు తేలక దిక్కుతోచనిస్థితిలో ఆందోళన చెందుతున్నారు.

పొగాకు పరిశ్రమలో కార్మికవర్గాన్ని ఆందోళన పరుస్తున్న యీ పరిణామాలను ఎదుర్కొనుటకు ప్రభుత్వాన్ని యజమానులను నిలవేసేందుకు 74 జనవరిలో ఐక్యనడస్సు జరిగింది. సీజను ప్రారంభంకాగానే కార్మికులు, రైతాంగం అనేకరూపాల ఆందోళన గావించారు. ముఖ్యంగా పనిలోకి తీసుకోబడని కార్మికులు, ఉద్యోగులు నేషనల్ కంపెనీ తాలూకు వందలమంది సమ్మెలు, ఘెరావోలు చేశారు. కాని ప్రభుత్వం నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు వున్నది. ఎ. పి. టి. యు. సి, ఐ. యన్. టి. యు. సి. నాయకులు ఐక్యాందోళన విడనాడి దిగజారుడు విధానాలతో కార్మికోద్యమానికి హానికలిగించే ఎగ్రిమెంటులతో కార్మికులకు తీరని నష్టం కలిగిస్తున్నారు. సాధించుకున్న హక్కులు కాపాడుకొనుటకు, నిరుద్యోగ సమస్యను యెదుర్కొనుటకు, పొగాకు పరిశ్రమ స్థిరత్వానికి కార్మికవర్గం, రైతాంగం మొత్తంగా ప్రభుత్వాన్ని యజమానులను నిలవేసి పోరాడనిదే యీ ప్రమాదంపోదు. తగు రక్షణ కలుగదు.

ఈ దిగువ చర్యలను ప్రభుత్వం వెంటనే తీసుకోవలసి యుంది. రైతాంగానికి గిట్టుబాటు ధర, మార్కెట్ గ్యారంటీ, అప్పు సౌకర్యం, కంట్రోలు ధరలకు ఎరువులు, బొగ్గు సరఫరా యేర్పర్చాలి. కార్మికులకు పనిరోజుల గ్యారంటీ, నిరుద్యోగ భృతి ఏర్పర్చాలి. దగా వద్దతులను అవలంబిస్తున్న, చట్టాలను అమలుపరచని కంపెనీలపై చర్యలు తీసుకోవాలి. మూసివేసిన కంపెనీలను, బ్రాంచిలను ప్రభుత్వమే నిర్వహించాలి. విదేశీ వ్యాపారాన్ని, సిగరెట్ పరిశ్రమ, జాతీయం చేయాలి.

(31 వ పే జీ త రు వా య)

సరుకులనూ, సర్వీసునూ నష్టపోయాం. ఒక్క 1962 సంవత్సరంలోనే అమెరికా 40 లక్షలమందికి సంబంధించి లక్షపని దినాలను నష్టపోయింది. 27 లక్షలమంది పాక్షికంగా నిరుద్యోగులయ్యారు." (హిందూ - మార్చి 12, 1963)

ఇక అమెరికాలో నిరుద్యోగం గురించి అదేసందేశంలో కెన్నెడీ యిలాఅన్నాడు. "మనది సంపన్న దేశం. 3 కోట్ల 20 లక్షలమంది అమెరికన్లు నేటికీ దరిద్రపుటంచుల్లోవున్నారు. లెక్కకు మించి మనశక్తి వృధా అయిపోతుంది. అదే నిరుద్యోగం"

అందువల్ల, నేడుమనం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు ఏదో వర్తమానదేశాలు ఎదుర్కొంటున్నట్టిదేకాదు. భారత ప్రభుత్వం నిర్మించి పోషిస్తున్న పెట్టుబడిదారీ విధానపు సమస్యలూ, దానిలోని వెరుధ్యలే అవి.

కాటన్ టెక్స్టైల్స్ పరిశ్రమ - సమస్యలు

రచన : శ్రీ వి. శ్రీహరి.

భారత దేశంలో టెక్స్టైల్ పరిశ్రమ అతిపురాతనమైనది. కేవలం ముడిసరుకు అయిన పత్తిని ఎగుమతి చేస్తుండిన భారతదేశం అమెరికన్ స్వాతంత్ర్య సమరసందర్భంగా ఈఎగుమతి వ్యాపారంలో నిలదొక్కుకున్నది. ఆ తదుపరి 1856లో శ్రీసి. ఎన్. దేవార్ అనేపార్సీ వ్యాపారస్తుని యజమాన్యాన మొదటి కాటన్మిల్ల బొంబాయిలో ఏర్పడింది.

ఈనాడు ఈపరిశ్రమ బొంబాయి, ఆహమ్మదాబాద్, కాన్పూర్, ఢిల్లీ, కోయంబత్తూరు, బెంగళూరు, కలకత్తాలో కేంద్రీకృతమైంది. ఇతర అన్నిరంగాలలోలాగే టెక్స్టైల్ పరిశ్రమలో సహితం ఆంధ్రప్రదేశ్ వెనుకబడివున్నది. ఈ పరిశ్రమ తెలుగు నేలనలు చెరుగులా చెల్లాచెదురుగావుంది.

ఈ పరిశ్రమలో భారత దేశంలో సుమారు 10 లక్షలమంది కార్మికులు నేరుగా పనిచేస్తున్నారు. ఈ పరిశ్రమలకు అవసరమైన యంత్రసామాగ్రినుండి ముడిసరుకు ఉత్పత్తిచేసే రైతాంగం వ్యవసాయ కార్మికులు లక్షలాది ఈ పరిశ్రమపై ఆధారపడి వున్నారు. చేనేత, పవర్ లూములలో పనిచేస్తున్న వేలాది కార్మికులకు జీవనోపాధికి కీలకమైన నూలును ఈ పరిశ్రమే యిస్తున్నది.

దేశంలోని పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి సూచికలో ఈ పరిశ్రమ 21 శాతం ఆక్రమిస్తున్నది. ఈ పరిశ్రమ విదేశీమారక ద్రవ్యం సంపాదనలో 3 వ పెద్ద పరిశ్రమ.

1900 సంవత్సరంలో 193 మిల్లులు, 49 లక్షల 50 వేల కదుళ్ళు, 40 వేల మగ్గలతోవుండిన, ఈ పరిశ్రమ 1968 నాటికి 630 మిల్లులతో (ఇందులో 289 మిల్లులు నూలు, గుడ్డగూడ తయారుచేసే సంయుక్త ఫ్యాక్టరీలు) ఒకకోటి డెబైలక్షల 85వేల కదుళ్ళతో రెండులక్షల 8వేల మగ్గలకు విస్తరించింది. నాలవ ప్రణాళికాంతానికి కోటి 80 లక్షల కదుళ్ళకు చేరింది. 5 వ ప్రణాళిక చివరకు 2 కోట్ల 40 లక్షల కదుళ్ళకు, 2 లక్షల 94 వేల మగ్గలకు విస్తరించాలని నిర్దేశించారు. 1972 లో 424 కోట్ల 50 లక్షల మీటర్ల బట్ట, 97 కోట్ల 30 లక్షల కె. జి. ల నూలు తయారు కాగా, 5 వ ప్రణాళికాంతానికి 1040 కోట్ల మీటర్లు సాధారణబట్ట, 30 కోట్ల బ్లెండెడ్ బట్ట, 130 కోట్ల కె. జి. ల నూలు ఉత్పత్తి చేయాలని నిర్దేశింపబడింది.

ఇంత పెద్ద పరిశ్రమలోను, ఆంధ్రప్రదేశ్ పరిస్థితి అత్యంత హీనంగా వుంది. 1968 నాటికి ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 26 నూలుమిల్లులు మరొక 3 సంయుక్త మిల్లులు వుండినవి. 4 లక్షల 45 వేల కదుళ్ళు, 1269 మగ్గలు వుండి సుమారు 15 వేలమంది పనిచేస్తున్నారు. ఆ తర్వాతకాలంలో కోఆపరేటివ్ రంగంలో మరొక రెండు నూలు మిల్లులు ఒక సంయుక్త మిల్లు ఏర్పాటయినాయి. మరొక 75 వేల కదుళ్ళు, వంద మగ్గలు మాత్రమే ఏర్పాటయినాయి. 5వ ప్రణాళికలో సహితం మరొక నాలుగు నూలుమిల్లులు మాత్రమే ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఏర్పడనున్నవి.

అధికార యుతంగా ఈ పరిశ్రమలో సుమారు 20 వేల మంది పనిచేస్తున్నారని అంటున్నా, వాస్తవంగా 25 వేల నుండి

30 వేల వరకు ఈ పరిశ్రమలో పనిచేస్తున్నారు. అనేకమంది కార్మికులను సంవత్సరాలతరబడి బదిలీలుగా అట్టిపెట్టడమే ఇందుకు కారణము.

పరిశ్రమలో వెనుకబడివున్న ఆంధ్రప్రదేశ్ లోనే కార్మికుల స్థితి గూడ అద్భావంగా వుంది. ముఖ్యంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ లో జీతాలు పని పరిస్థితులలో కార్మికుల స్థితి అత్యంత హీనంగావుంది.

వివిధ కేంద్రాలలో కాటన్ టెక్స్టైల్ కార్మికుల వేతనాలు - కరువుబత్తెం

కేంద్రం	కనీస మూల వేతనం	1972 మార్చినాటికి కరువుబత్తెం	మొత్తం జీతం
అహమ్మదాబాద్	38-00	197-30	235-30
బరోడా	36-00	177-56	213-56
బొంబాయి	40-00	210-30	250-30
కోయంబత్తూరు	40-00	187-70	227-70
మద్రాసు			
ఢిల్లీ	40-00	185-59	225-59
ఇండోర్	38-00	161-81	199-81
కాన్పూర్	38-00	160-56	198-56
నాగపూర్	38-00	160-56	198-56
పశ్చిమ బెంగాల్	36-17	147-33	183-50

* 1972 మే నెల త్రైమాసిక ఒప్పందం ప్రకారం కనీసవేతనం రు. 200.00 లకు పెంచబడింది.

(వర్కింగ్ క్లాస్ అగస్టు '73 సంచికనుండి)

ఆంధ్రదేశంలో పరిస్థితి మాత్రం పై కేంద్రాలలో వేటితోను పోల్చడానికి లేకుండావుంది. ఈ రాష్ట్రంలో మిల్లు యజమానులు చెప్పే ప్రకారం 97/- కనీసవేతనం వాగాచెల్లించే ఆదోని, హేమల తలలోగూడ కనీసవేతనం 240/- మాత్రమేవుంది. ఆంధ్రదేశంలో వున్న 32 మిల్లులలో ఒకటి మూతపడివుంది. నాలుగు మిల్లులు నేషనల్ టెక్స్టైల్ కార్పొరేషన్ స్వాధీనంలోవున్నాయి. 5 మిల్లులు కో ఆపరేటివ్ రంగంలోవున్నాయి. మిగతావి ప్రైవేటురంగంలో వున్నాయి. రంగం ఎదైనా కార్మికుల స్థితిమాత్రం ఒకటిగానేవుంది. 15 మిల్లులలో కనీసవేతనం 150/- లకు లోపే. మరొక 11 మిల్లులలో రు 200/- లోపుగానే కనీసవేతనంవుంది. మిగతా వాటిలో రు 250/- లోపుకాగా ఒక్కమిల్లులో 250/- పై నవుంది.

అంతేగాదు ప్రభుత్వం ఆధ్వర్యం వహిస్తున్న కో ఆపరేటివ్ రంగం స్థితిగూడ అత్యంత హేయంగావుంది. ఈ రంగంలోగల ఐదు మిల్లులలోగూడ వేతనాలలో ఒకేపద్ధతిలేదు. గుంతకల్లులో మద్రాస్ జీవన ప్రమాణంపైన పాయింటుకు 19 పైసలు (340 పాయింట్లు మినహాయింపు) కరువుబత్తెం యిస్తుండగా, చీరాలలో 20 పైసలు (750 పాయింట్లు మినహాయింపు) యిస్తారు. కరీం

(మి గ తా 36 వ పే జీ లో)

నగర్, నెల్లూరు, రాజమండ్రి మిల్లులలో అసలు కరువు బత్తెమూ లేదు పెరుగుతున్న ధరలకు అనుగుణ్యంగా కరువుబత్తెం పెరుగుదలలేదు.

పొరుగునగల మద్రాస్ రాష్ట్రంలో కనీసవేతనం రు 40/- లు 340 పాయింట్లవరకు నిర్ణీత, కరువుబత్తెం రు 45/- లు ఆపైన ప్రతిపాయింట్ పెరుగుదలకు 26 పైసలు కరువుబత్తెం యిస్తున్నారు. అంటే 1973 ఫిబ్రవరిలో తమిళనాడు టెక్స్టైల్స్ కార్మికుని 1133 పాయింట్ల జీవనప్రమాణ సమయంలో 301 = 8లు వస్తుంటుంది.

అదేసమయంలో కరువుబత్తెనికి నష్టపరిహారంవున్న మిల్లులలోగూడ ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఒక్కకరువు బత్తెంలోనే రు 65/- లు తేడావుంటున్నది. ఇందుకు ప్రధాన కారణం జీవన ప్రమాణంలో ప్రతి ఒక్క పాయింట్ పెరుగుదలకు తమిళనాడులో 26 పైసలు పరిహారంగా, ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 19 పైసలు మాత్రమే. ఇది ఈ మధ్యకాలంలో తమిళనాడు కార్మికులు సాధించిన విజయాలకు పూర్వం వున్నస్థితి.

ఈమధ్య కాలంలో బొంబాయి ఢిల్లీ, మద్రాస్ పశ్చిమ బెంగాల్ కార్మికులు అనేక ఘనవిజయాలు సాధించారు. పనిభారాలలో అటు అహమదాబాద్ తోను లేక యిటు కోయంబత్తూరుతోనూ సరిసమానమైన పనిభారాన్ని ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్మికులు భరిస్తున్నారు. ఈ పరిశ్రమలో ముడిసరుకు అయిన ప్రత్తిగాని; పరిశ్రమపై పడే పన్నులుగాని, పరిశ్రమకు ఉపయోగించే వివిధ యంత్రాలు, విడిభాగాలుగాని, మార్కెట్ రేట్లుగాని భారతదేశమంతటా ఒకటిగానే వున్నాయి. ఒక్కవేతనాల విషయంలో మాత్రం భిన్నత్వంవుంది. మద్రాస్ రాష్ట్ర పనిభారాలను మోస్తున్న ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్మికులు వేతనాల విషయంలో బాగావెనుకబడివున్నారు. ఈనాడు తమిళనాడు కార్మికుడు మూలవేతనంలో మరొక రు 7-50 లు (1976 లో మరొక రు 7-50) లు, కరువుబత్తెం రేటుతో పాయింట్లకు 26 పైపలనుండి 29 పైసలకు (1970 నుండి 30 పైసలు) పొందారు. అంటే ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్మికుడు (కరువుబత్తెంతో జీతం ముడివడి వున్నచోట్ల) ప్రతిపాయింట్ జీవన ప్రమాణం పెరుగుదలకు 10 పైసలు పోగొట్టుకుంటున్నాడు.

ఇందుకు కారణాలేమిటి అనేది పరిశీలించాలి. పరిశ్రమ ఒకచోట కేంద్రీకరింపబడివుండక పోవడం దీనికి మొదటి కారణం. టెక్స్టైల్ కార్మికులు వివిధ కేంద్రసంఘాలక్రింద చీలివుండడం రెండవ కారణం. చీలివున్న వివిధ కేంద్రాలకు అనుబంధింపబడిన కార్మికులను ఒకేవేదికమీదికి తెచ్చే ఐక్యపోరాట వేదికగా పని చేసే స. ఐ. టి. యు. సంఘాలు ఈ రంగంలో బలహీనంగా వుండడం.

ఈ చీలకను అధిగమించి కార్మికవర్గ ఐక్యత సాధించేందుకు గాను గతసంవత్సరం నవంబరు 17, 18 తేదీలలో తణుకులో రాష్ట్ర టెక్స్టైల్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ మహాసభ జరిగింది. రెండవ వేక్ బోర్డు సిఫార్సుల అమలుకు జరిగిన ప్రయత్నం తర్వాత మృతప్రాయంగావుండిన రాష్ట్ర ఫెడరేషన్ను పునరుద్ధరించటం జరిగింది.

ఫెడరేషన్ మహాసభలో జరిగిన చర్చలను పరిశీలిస్తే కార్మికుల జీవితం అత్యంత నికృష్టంగా వుంది. కొన్ని ఫ్యాక్టరీలలో

బానిస జీవితం వుంది. భూస్వామ్య నిరంకుశత్వం, పెట్టుబడిదారి వికృత దోపిడి పెనవేసుకొని కరాళ నృత్యం సాగిస్తున్నాయి. ఫ్యాక్టరీల చట్టంలో వున్న క్యాంటీన్ సౌకర్యంగాని, సెలవులుగాని, మృగ్యం, 7 రోజుల పని ప్రతిచోట అమలులో వుంది. క్యాజువల్ లీవు లేనేలేదు.

ఈ పరిస్థితి పైర్వీట్ రంగంలోనే కాక ప్రభుత్వాల యాజమాన్యనగల సిక్ మిల్స్, కో ఆపరేటివ్ మిల్సులో గూడ తాండవిస్తున్నది.

అందుకే ఫెడరేషన్ మహాసభ ఒక డిమాండ్ల పత్రాన్ని రూపొందించింది. కనీసవేతనం రు. 300-00 లుగా వుండాలని, జీవన ప్రమాణ పెరుగుదలకు పూర్తి నష్టపరిహారము కార్మికులకు యివ్వాలని, రాష్ట్రవ్యాపితంగా పనిభారం, వేతనం కరువుభత్యం ఒకే ప్రాతిపదికపై వుండాలని, కార్మికులకు గృహవసతి కలిగించాలని, ఆదివారాల పనిరద్దుచేయాలని, కో ఆపరేటివ్ స్టోర్సు, క్యాంటీన్, క్రెడిట్ సొసైటీలు ఏర్పరచాలని, నైట్ షిఫ్టు అలవెన్సు- 15 రోజులు పండుగలకు జీతంపై సెలవులు, 15 రోజులు క్యాజువల్ లీవు యివ్వాలని కోర్కెలు రూపొందించింది.

ఈ కోర్కెల సాధనకు డిసెంబరు 17 నుండి 22 వరకు కార్మికులు. కోర్కెలవారం జరిపారు జనవరి చివరలో లేదా ఫిబ్రవరిలో సమ్మెకు పూనుకోవాలని తీర్మానించారు.

ఈలోగా ప్రభుత్వం జనవరి మూడవవారంలో త్రైపాక్షిక సమావేశం ఏర్పాటుచేసింది. కార్మికుల డిమాండ్లను సాధించేందుకు యజమానుల, కార్మికుల ప్రతినిధులతో కార్మికశాఖ మంత్రి అధ్యక్షులుగా ఒక కమిటీని నియమించాలని సూత్రప్రాయంగా అంగీకరించటం జరిగింది. కాని యజమానులు సాచివేత పద్ధతులు ప్రారంభించారు. మార్చినెల ఒకటి వరకు కమిటీ సమావేశాలు నాలుగు జరిగినా పరిశీలనాంశాలు, అధ్యక్షతలపై వివిధ మడత పేచీలు పెట్టి కమిటీ పని జరుగకుండా స్థంభింపజేశారు.

మార్చి 1 న 8 మంది కార్మిక ప్రతినిధులు; 8 మంది యజమానుల ప్రతినిధులు కార్మిక శాఖామంత్రి అధ్యక్షులుగా కమిటీ ఏర్పడింది. అయితే తాత్కాలిక భృతివద్దనే హంసపాదు ఏర్పడింది. ఇటు యజమానులు అటు ప్రభుత్వముగూడ అడ్డుపడుతున్నాయి. పరిశ్రమల్లోవుండే జీతాల వ్యత్యాసాన్ని తగ్గించి, తక్కువ వేతనం తీసుకునే కార్మికులకు ఎక్కువ లాభంవుండే విధంగా తాత్కాలిక భృతివుండాలని అందుకుగాను చెల్లిస్తున్న కనీసవేతనం ప్రాతిపదికగా ఫ్యాక్టరీలను విభజించి రు 150/- లోపు చెల్లించే మిల్లులలో రు 90 లు; 151 నుండి 200 వరకు వుండేమిల్లులలో 60/- 201 నుండి 250 వరకువుండే మిల్లులలో 45/-; మిగతావాటిలో 35/- కనీస భృతిని కార్మిక ప్రతినిధులు సూచించారు. తుదకు 45/-; 30/-; 25/-; 15/- లు అంగీకరించగలమని ప్రతిపాదించారు. యజమానులు 15/-; 10/-; 5/- మాత్రం యిస్తామని ప్రతిపాదించినట్లు తెలుస్తున్నది.

ఈ వివాదం యిలావుండగానే ప్రభుత్వం మరొక అశ్చర్య కరమైన ప్రతిపాదన చేసింది. తాత్కాలిక భృతినుండి సిక్ మిల్సును, సహకారరంగ ఫ్యాక్టరీలను మినహాయించాలని ప్రతిపాదించింది. ఈ ప్రతిపాదనను ఫెడరేషన్ ప్రతినిధులం వ్యతిరేకించాము. కాని ఐ. ఎన్. టి. యు. సి. నాయకులు శ్రీ జి. సంజీవరెడ్డి అంగీక

(మి గ తా 38 వ పేజీ లో)

అధికధరలకు అధిక పన్నులకు వ్యతిరేకంగా సి. ఐ. టి. యు. పిలుపు

ఆంధ్రావని అంతటా ప్రజా ప్రదర్శనలు

విజయవాడ

మార్చి 17 వ తేదీన విజయవాడ పట్టణ సి. ఐ. టి. యు. కమ్యూనిస్టు కమిటీ (మార్క్సిస్టు) యువజన, విద్యార్థి, మహిళా సంఘాల ఆధ్వర్యాన గొప్ప ప్రజాప్రదర్శన జరిగింది.

మాటలలో సోషలిజాన్ని ఆచరణలో దోపిడీవర్గ అనుకూల విధానాలను చేబట్టిన ఇందిరాగాంధీ ద్విముఖ వైఖరిని కళ్ళకు కట్టినట్లు వెల్లడించే విచిత్రవేషాలతో ఆకలితో ఆలమటిస్తూ ఎంగిలి ఆకులు ఏరుకుతినే పిల్లల వేషాలతో, రకరకాల కార్డును అమర్చిన బండెత్తేనూ, ప్రజలగోటు వినకుండా కుంభకర్ణునివలె నిద్రబోతున్న ప్రభుత్వాన్ని లేవగొట్టే విధంగా గంభీర ఘంటానాదాలతో చౌక డిపోల అధ్యాన్న పరిస్థితిని వివరించే కార్టూన్లతోనూ, సామాన్యుని గొంతుకు ఉరితాడు తగిలించి లాగుతున్న ఇందిరాగాంధీ దున్న పోతుపై రావడం ఇందిరాగాంధీ గుత్తపెట్టుబడిదారులకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుండగా వారికి అండగా మితవాద కమ్యూనిస్టుల వర సంకర వైఖరిని తేటతెల్లంచేసే విచిత్ర వేషాలతోనూ, కార్టూన్లతోనూ, ఖాళీకంచాలు సంచులు, మొదలైనవాటితో ప్రజలు పడుతున్న బాధలను, కళ్ళకు కట్టినట్లు చిత్రీకరించే విధంగా ఈ ప్రదర్శన జరిగింది.

విద్యార్థుల సమస్యలతోకూడిన, కార్టూనుకూడ ఈ ప్రదర్శనలోవున్నాయి. పట్టణ కమ్యూనిస్టు కమిటీ కార్యదర్శి శ్రీ అయితా రాములు సి. ఐ. టి. యు. సీటీకొన్నిల్ అధ్యక్ష కార్యదర్శులైన శ్రీయుతులు వెల్లంకి మోహనరావు పి. దివాకర్ మహిళా సంఘ నాయకురాలు శ్రీమతి డి. భిక్షవతిగార్ల నాయకత్వాన వేలాది శ్రీ పురుషులు ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు.

న్యూ యిండియా హోటల్ సెంటర్ లో శ్రీ అయితా రాములు గారి అధ్యక్షతన గొప్ప బహిరంగసభ జరిగింది.

ప్రదర్శన, బహిరంగసభలయొక్క ఉద్దేశాలను శ్రీ పి. దివాకర్ గారు వివరించారు.

సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రధానకార్యదర్శి శ్రీ నండూరు ప్రసాదరావుగారు ఆంధ్రప్రదేశ్ సి. ఐ. టి. యు. అధ్యక్షులు శ్రీ పర్నా సత్యనారాయణగారు ఉపన్యసించారు.

నెల్లూరు

మార్చి 17వ తేదీన వివిధ కార్మిక సంఘాల, యువజన సంఘాల అధ్వర్యాన 500 మందితో కాగడాల ఊరేగింపు జరిగింది. ప్రదర్శకులు ధరలు పెంచిన తగ్గించాలనీ, లోటుబడ్డెట్టు విధానాన్ని ఓడించాలనీ, దరరయినా తగ్గించాలి, లేదా గద్దెఅయినా దిగాలి అని నినాదాలు యిచ్చారు. ప్రదర్శనానంతరం జరిగిన సభలో పట్టణ కమ్యూనిస్టు కమిటీ కార్యదర్శి శ్రీ అర్లప్ప, శ్రీ బి. శ్రీహరి ప్రసంగించారు.

మార్చి 20 న జిల్లా మహిళాసంఘం అధ్వర్యాన అధిక ధర

లకు వ్యతిరేకంగా వెయ్యిమంది మహిళలతో మరో ప్రదర్శన జరిగింది. అధిక ధరలను అరికట్టాలి, బ్లాక్ మార్కెట్ దారులను దొంగ వ్యాపారులను ఉరితీయాలి. భూములిస్తే సాగుచేస్తాం యివ్వకుంటే ఆక్రమిస్తాం మొదలగు నినాదాలిస్తూ మహిళలు పేటలన్నీ తిరిగారు. తరువాత బోసు విగ్రహంవద్ద జరిగిన బహిరంగసభలో కామ్రేడ్స్ రాజ్యలక్ష్మి, బీజానీ, డాక్టర్ టాన్యా గారలు ఉపన్యసించారు.

గుడివాడ

కమ్యూనిస్టుపార్టీ మార్క్సిస్టు వ్యవసాయ కార్మిక, యువజన సంఘాల నాయకత్వాన అధికధరలకు వ్యతిరేకంగా ప్రదర్శన జరిగింది.

ప్రదర్శకులు కిలో బియ్యం ఒక రూపాయకి అమ్మించాలి, ప్రతి 500 కుటుంబాలకు ఒక చౌకడిపో పెట్టాలి. నిత్య జీవితావసర వస్తువులను కంట్రోలు రేటుకు అమ్మించాలి, అని నినాదాలు చేస్తూ పుర వీధులన్నీ తిరిగారు. ఆర్.డి.బి. ఆఫీసుకు వెళ్ళి మెమో రాండం సమర్పించారు.

ప్రదర్శకులకు శ్రీ పుట్టగుంట సుబ్బారావుగారు అభినందనలు తెలిపారు.

విశాఖ పట్టణం

అధిక ధరలకు నిరసనగా విశాఖపట్టణంలో సి. ఐ. టి. యు. తదితర ప్రజాసంఘాల ఆధ్వర్యాన మార్చి 20 న కార్మికులు, విద్యార్థులు కాగడాలతో ఊరేగింపు జరిపారు.

షిప్ యార్డు, యిండస్ట్రియల్ ఎస్టేట్లకు చెందిన కార్మికులు, యూనివర్సిటీ ఎంప్లాయిస్ కూడా ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు. ప్రదర్శనానంతరం జరిగినసభలో శ్రీ ఎన్. గంగాధరరెడ్డి ప్రసంగించారు.

ఖమ్మం

మార్చి 17 వ తేదీన అధిక ధరలకు నిరసన తెలియచేస్తూ పట్టణ హమాల్ యూనియన్, ముఠాకార్మికుల సంఘం, రైస్ అండ్ ఆయిల్ కార్మికులు, పుష్ కార్పొరేషన్ వర్కర్స్, సామిట్ వర్కర్స్ యూనియన్ల కార్మికులు ప్రదర్శన జరిపారు.

ప్రదర్శనకుముందు రొండ్ల గోపాలరెడ్డి అధ్యక్షతన సభ జరిగింది. రోజురోజుకూ ఆహారధాన్యాల ధరలు నిత్యజీవితావసర వస్తువుల ధరలు పెరిగిపోతున్న తీరును వివరిస్తూ ప్రజల ప్రాణాలతో చెలగాటమాడుతున్న ప్రభుత్వ విధానాలను ఖండిస్తూ సభలో పలువురు ప్రసంగించారు.

(మి గ తా 38 వ పేజీ లో)

చీరాల

పట్టణ కమ్యూనిస్టు కమిటీ (మార్క్సిస్టు) రిజిస్ట్రార్కు యూనియన్, రైల్వేఎంప్లాయిస్ యూనియన్, సోషలిస్టుపార్టీ కాలేజీ సూపర్వైజర్ యూనియన్ల ఆధ్వర్యంగా మార్చి 17 న 200 మందితో అధికదరలకు నిరసనగా ప్రదర్శన జరిగింది. సాయంత్రం 6 గంటలకు రైల్వేఎంప్లాయిస్ యూనియన్ నాయకులు కి. అంజయ్యగారి అధ్యక్షతన బహిరంగసభ జరిగింది.

ఆహార సమస్యపై ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను ఖండిస్తూ, అధిక దరలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు సంఘటిమై పోరాడాల్సిన సమయం ఆసన్నమైందని ఉపన్యాసకులు సభికులకు వివరించారు.

రాజమండ్రి

మార్చి 18న సాయంత్రం రాజమండ్రి పేపరుమిల్లు వద్ద కామ్రేడ్ జి. ఎస్. బాలాజీదాస్ అధ్యక్షతన బహిరంగసభ జరిగింది.

పారిశ్రామిక కార్మికులకు సహకారస్టోర్సుద్వారా బియ్యాన్ని కిలో రూపాయికి అమ్మించాలని పట్టణంలో చౌకడిపోలద్వారా బియ్యం, తదితర ఆహార ధాన్యాలను చౌకరేట్లకు అమ్మించాలని కత్తీ నిరోధక చర్యలు తీసుకోవాలని కోరుతూ శ్రీయుతులు బాలాజీదాస్, జి.యల్. రెడ్డి, జె. వెంకటేశ్వర్లు, ఎం. నాగేశ్వరరావుగార్లు ఉపన్యసించారు.

మంగళగిరి

మార్చి 20 న సి. ఐ. టి. యు. కమ్యూనిస్టుపార్టీ యితర ప్రజాసంఘాల ఆధ్వర్యంగా 1000 మందితో దిక్కులు పిక్కటిల్లే నినాదానితో వ్యంగ్య చిత్రాలతో విచిత్ర వేషాలతో, రకరకాల వాయిద్యాలతో సాగిన ప్రదర్శన పట్టణ ప్రజలలో పెద్ద సంచలనాన్ని కలిగించింది.

మంగళగిరి చుట్టుప్రక్కలనున్న 15 గ్రామాలనుండి కార్మికులు, ప్రజలు, ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు. ప్రదర్శనానంతరము జరిగిన బహిరంగసభకుకంటే కామయ్య, అధ్యక్షత వహించారు. సభలో ఆంధ్రప్రదేశ్ తమిళీ (మార్క్సిస్టుపార్టీ) కార్యదర్శి శ్రీ మోటూరు హనుమంతరావు, విజయవాడ పట్టణ కమ్యూనిస్టు కమిటీ కార్యదర్శి శ్రీ అయితా రాములు, కార్మిక నాయకులు శ్రీ సింహాద్రి శివారెడ్డి సి. హెచ్. వందనం మొదలగువారు ఉపన్యసించారు.

కాటన్ టెక్స్టైల్స్ పరిశ్రమ

(38 వ పేజీ తరువాయి)

రించారు. అంతేగాదు పెద్దమొత్తాన్ని తాత్కాలిక భృతిగా ప్రకటించడం సాధ్యం కాకపోతే (అలాసాధ్యంకాదని తానే స్పష్టం చేస్తూ) ఆయామిల్లలలో ద్వైపాక్షిక చర్యలద్వారా అంగ్రిమెంటుకు వచ్చేందుకు అంగీకరించాలని ఆయన పట్టుపట్టారు.

ఇది పరిశ్రమవారీ చర్యకు ప్రతిబంధకం. అనైక్యతకు

పోరాటాలద్వారా కాంగ్రెసు

(39 వ పేజీ తరువాయి)

వైపు తీసుకున్నచర్య రైల్వేకార్మికుల ఆలోచన ఏవైపుగా పయనిస్తున్నది తెలియజేస్తుంది.

40 లక్షల రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల ఒక్కరోజు సమ్మె 1974 ఏప్రిల్ 9వ తేదీన జరుపాలని అఖిలభారత రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల ఫెడరేషన్ తీసుకున్న చారిత్రాత్మకమైన నిర్ణయం అత్యవసర సమస్యలమీద దేశవ్యాపిత ఉద్యమాన్ని నిర్మించటానికివేసిన అతి ముఖ్యమైన ముందడుగు.

ఆలిండియా రైల్వేమెన్సు ఫెడరేషన్వారు ఏప్రియల్ నెల 15, 16 తేదీలలో ఢిల్లీలో పిలిచిన అఖిలభారత రాష్ట్ర కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల సదస్సు 70 లక్షల రాష్ట్ర, కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల ఐక్యఉద్యమ నిర్మాణానికి బాటను మరింతసుగమం చేయగలదు.

ప్రభుత్వం అనుసరించుతున్న ప్రజావ్యతిరేక కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలయెడల దేశవ్యాపితంగా తీవ్ర అసమ్మతిని తెలుపుటకుగాను ఒక్కరోజు భారతబింద్ను నడపాలని డిమాండ్ అనేక రాష్ట్రాల వ్యక్తపరచినవి.

అత్యవసర వస్తువుల ధరలు చుక్కలంటటం, పెరిగిపోతున్న నిరుద్యోగం, రిట్రెంచిమెంటులు, లాకపుట్లు, పన్నులభారం విపరీతంగా పెరగడం, ఆర్థికసంక్షోభం ఇవన్నీ ప్రజలను పోరాటాలవైపు లాగుతున్నవి. పోలీసుల పాశవిక నిర్బంధవిధానంకానీ; సాంఘిక వ్యతిరేకశక్తుల గూండాదాడులుగానీ, ప్రజలను తమ కర్తవ్యపథం నుండి మరల్చజాలవు. ఒక్కసారి ఐక్యతను సాధించుకొని పోరాటాలు నిర్వహించడంలో ప్రజలు పట్టుదలను ప్రదర్శించేయెడల ఎన్ని నిర్బంధాలైనా ప్రజలను లొంగదీసుకొనజాలవని మహారాష్ట్ర గుజరాత్ ప్రజలు నిరూపించారు. నిర్బంధాలు ప్రజలలో తమ పోరాటాలయెడల మరింత గట్టి పట్టుదలను మాత్రమే కలిగించుతాయి. దినదినాభివృద్ధి చెందుతున్న ఈ పోరాటాలు కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వాల పునాదులను బ్రద్దలుకొట్టటం తథ్యం.

— ది వర్కింగ్ క్లాస్ నుండి.

మాత్రమే దారితీస్తుందని ఫెడరేషను ప్రతినిధులు వాదించినా ఆయన అంగీకరించలేదు. దీనివెనుక యజమానుల, ప్రభుత్వ, ఐ. యన్. టి. యు. సి. నాయకుల సమష్టికుట్ర కలదనేది ఫెడరేషన్ అభిప్రాయం. ఈ కుట్రను ఓడించి ప్రభుత్వ దిగజారుడుకు వ్యతిరేకంగా ఏప్రిల్ 11 న నిరసన సమ్మెచేయాలని ఫెడరేషన్ పిలుపు ఇచ్చింది.

ఫెడరేషన్లో సహితం ఏకాభిప్రాయానికి వచ్చేందుకు సమిష్టి చర్యలు, నిర్మాణయుత కార్యక్రమం లోపిస్తున్నాయి. దీనిని అధిగమించాలి. ఐ. ఎన్. టి. యు. సి. ద్రోహాన్ని ఎండగడుతూ కార్మికులను సమైక్యపరచే సాహసోపేతమైన కార్యక్రమం రూపొందించుకోవాలి.

సి. ఐ. టి. యు. యూనియన్లు కొద్దిమిల్లులలోనే వున్నాయి. సి. ఐ. టి. యు. బలపడినప్పుడే ఈ కార్మికుల శ్రేణులలో గల అవకాశ వాదుల కుట్రలను భగ్నపర్చగలం. అందుకు సి. ఐ. టి. యు. కార్యకర్తలు కదలాలి. కార్మికవర్గ ఐక్యతకు తద్వారా పోరాట పటిమకు పదునుపెట్టాలి.

**ది ఐ. యల్. టి. డి కంపెనీ వర్కర్స్
కో - ఆ ప రే టి వ్ క్రె డి ట్ సొ సై టీ లి మి టె డ్**

నెం. D. 1263 H. O. అ న ప ర్తి బ్రాంచి : రాజమండ్రి F.D.L. No. 736

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఐ. యల్. టి. డి. కంపెనీ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ అనపర్తి, రాజమండ్రి బ్రాంచి
కా ర్య క ర్త ల కృ పి ఫ లి త ం గా

M/s ఐ. యల్. టి. డి. కంపెనీ లిమిటెడ్ మేనేజిమెంటు వడ్డీలేని అప్పు యివ్వడం మూలంగా
14 - 10 - 1960 రిజిష్టరు కాబడినది

1964 సం॥లో స్టోర్స్ విభాగంవీర్పరచి నిత్యజీవిత అవసరవస్తువులకుతోడు
బట్టలు స్టోర్స్ వారా సరసమైనధరలకు కార్మికులకు అందించగలుగుతూంది

1971-72 నాటికి సభ్యులు 2813 :

షేరు ధనం	రు. 22,200-00
త్రిష్ట	రు. 23 094-50
తీర్చగా కంపెనీవారికి యివ్వవలసిన అప్పు	రు. 40,000-00
బిల్లింగుఫండు	రు. 10,000-00
అ సంవత్సరం లాభం	రు. 7,635-00

పై స ం స్థ ను అన్ని విధాలా సహకరించి ప్రోత్సహించండి !

ఆర్. పద్మనాభం,
కా ర్య ద ర్శి.

తేతల గోవిందరెడ్డి,
ప్రెసిడెంటు.

జో రు ఆ ట్ డై రె క్ష ర్స్

తప్పక చూడండి!

మయివాడు

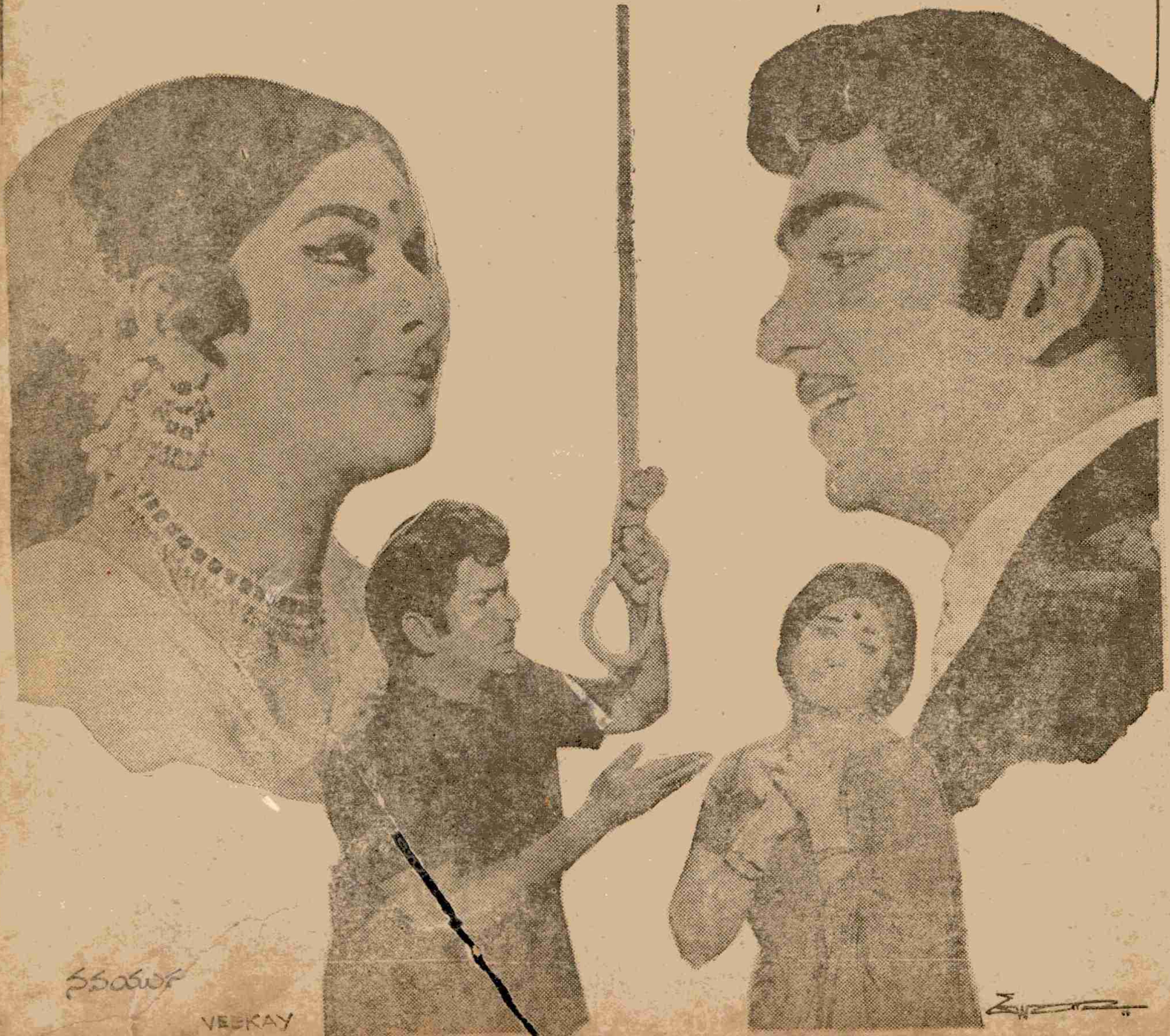
వీనస్ కంబైన్స్

ఈస్టమన్ కలర్

పర్యవేక్షక: వి.మధుసూదనరావు నిర్మాత: టి.గోవిందరాజన్

సంగీతం: కె.వి.మహదేవన్ మాటలు: ఆచార్య ఆశ్రయ

కెమెరా: వి.ఎస్.సెల్వరాజ్ కళ: ఎస్.కృష్ణారావు

నవయుగ

VEEKAY

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KL 001 A112
పుస్తకం పేరు	సుఖకలంకం
తారీఖు	23-8-23
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	41
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
భాగం పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Jyothi
పేజీలు విడదీసినది	Jyothi
హ్యాండ్ చేసినది	Mounika
పరీక్ష చేసినది	MANASA
పేజీలు పరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
హ్యాండ్ చెయ్యబడింది	
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	good